

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

شیر تهنما ههز بنهههیه

شعر تهنيا هەر بنه مايه

ليکۆلینه وهیه کی ره خه یی

ئه حمه دی مه لا

کتیب: شاعر تهنيا هەر بنه مايه - ليکۆلینه وهیه کی ره خه یی
نووسینی: ئه حمه دی مه لا

بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ۳۳۸

ده ره پنهانی هونه ریی ناوه وه و بهرگ: ئاراس ئه کرده م

هه له گری: هه ندرین شيرزاد + دلشاد مسته فا

سه ره پرشته یی چاپ: ئا و ره حماني حاجی مه حموود

چاپی به که م، هه ولیر - ۲۰۰۵

له کتیبخانه ی بهر پوه به رایه تبه گشته یی ره شنبیری و هونه له هه ولیر ژماره

(۲۱۷) ی سالی ۲۰۰۴ ی دراوه تین

پیشه کی

بۆ ئه وهی ئه م لیکۆلئینه وه به چوارچێوه پێژ که یه ن، پێویسته پێناسه یه کی زاره وه کان وه کو سه ره تابه ک خۆی به خۆینه ران بناسینی بۆ ئه وهی کیشه ی کو - راقه کردن و کو - خۆیندنه وه نه ئالۆزکیتته بابه ته که مان. زاده ی ئه م بابه ته ش ته نها له رێگای ئه وه هه ول و ته قه لا شیعریانه وه هاتوه ته دی که چه ند سالیکه خۆمانمان پێوه خه ریک کردوه.

واته خۆیندنه وه به پله ی یه که م و نووسینیش به پله ی دوو وه کو باگراوه ندیک ده کری ته ماشا بکری ت؛ ده شکری یه که میان به ته واوکه ری دووه میان سه یر بکری ت و به پێچه وانه شه وه. لێره هه لبه ته ده کری وت به ناوبانگه که ی فالیری دووپات بکه ی نه وه که ده لئ: «هه میشه شیعرم نووسیوه و سه رنجی خۆم داوه چۆنیش ده ی نووسم».

له پرۆسه ی یه که م: واته دوا ی خۆیندنه وه ی شیعی ر چۆن خۆم بینیه ته وه؟ یا ئه گه ره به شیه وه یه کی دیکه بلێین ئایا ئه وه ی خۆیندمه وه شیعر بوو یا نه؟ خۆمان به لایه ن که م به رامبه ر به دوو ئیشکالیات ده بینینه وه: یه که میان ئایا چیژی من پێوه ره؟ دووه میشیان ئایا شیعر پێوه ری هه یه؟

که واته کیشه ی شیعیریه ت وه کو کیشه یه کی راسته قینه و به ره تبه ی خۆی له به رده مان قووت ده کاته وه و داوا ی وه لام دانه وه مان لئ ده کات. پێش ئه وه ی باس له چه ند توخمیک بکه ین که شیعی ر لئ پیکدیت، ده مانه وئ وه کو باگراوندیک تیبۆری باس له بنه مای ده قی شیعی ر بکه ین، چونکه به یۆچوونی ئیمه ته نها هه ر بنه مایه شیعر له نا - شیعر جودا ده کاته وه، هه لبه ته سنووری ئه م جیا کردنه وه یه ش ته عه سووفی نییه، به لکو وه کو پالیتیکه ی رهنگ ده کری ته ماشا بکری ت، له نیوان ره ش و سپی، ماوه یه کی فراوان هه یه بۆ رهنگی بۆر و به شیه وه یه کی پله ییش ده کری به راست و چه پ دا گوژه ر بکه ین.

له بواری ده قی شیعی ر، به تاییه ت ئیمه سه رنجی دوو بنه ما ده ده ین. لێره ش بنه ما وه کو ساخوتمانیک ده کری ببینی ر، توخمه کان له په یوه ندی دان و ته واوکه ر و به رده وامیی ده ده نه یه کتر و تیکه لئ یه کتر ده بن توخمیکیش بانگاشه ی توخمیکه دیکه ده کات بۆ ئه وه ی کو - خۆیندنه وه و کو - ده لالاتی پێویست خۆی فه رز بکات. له هه ر دوو باردا، واته له ده قی بنه ما بازنه یی و له ده قی بنه ما شاقوولی، هه ر ده قه و به پێی دروستبوونی خۆی توخمه کانی ریک ده خات و ئه م په یوه ندیانه مان بۆ ساغ ده کاته وه.

ئیمه شیه ی بازنه یی ده ده ینه بنه مای شیعر و بنه مای شاقوولیش ده ده ینه ئه وه ده قه ی که به ناوی شیعه ره وه ده نووسری، به لام سه ره رای ئه وه ی ده وله مه نده به وینه و خه یالکردن رۆلی تیا بینیه و به میتافۆری جوراوجویش خۆی ده وله مه ند کردوه، به لام له جه وه هردا، بنه مای «سه رد» = گێرانه وه ی هه یه. هه ر ئه م توخمه شه، واته گێرانه وه یه که ده قی «شیعی ر» تیکه دات، مه به ستیش له گێرانه وه، ئه وه نییه که توخمیکه گێرانه وه ئاوتته ی شیعه ره که بویت، به لکو زالبوونی «دارپشتتیکه گێرانه وه یه» و له م باره ش هه لبه ته له بنه مای ده قه که خۆی به یان ده کات.

بنه مای شاقوولی له سه ر هیلک ئیش ده کات که له پنتیکه وه ده ست پئ ده کات که ده کری به سه ره تا ناوزه د بکری ت و له پنتیکیش کو تایی دیت که به کو تایی ناوزه دی ده که ین. به لام له سه ره تاوه بۆ کو تاییش چله هیلئ لئ جودا ده بیته وه، ئه مه ش سه ره نجامی گشت توخمه شیعیریانه ن که به شدار بوونه له دروستکردنی ئه م ساخوتمان. به لام له بنه مای بازنه ییدا، ئه ویش وه کو ئه ویتتر چله هیلئ لئ جودا ده بیته وه، به لام به پێی شیکلی بازنه یی، هیله کان تا ده کشین له یه کتر دوور ده که ونه وه و هیلتیکه ی کاره بایی و موکنا تیبسی زیاتر په یدا ده که ن، له ناوه ند بازنه که ش، دیسانه وه، به لام ئه م جار ه یان به پێچه وانه وه، چله هیله کان له ناو چه قی بازنه که یه کده گرن و «پنتی بالا» پیک ده یین. ئه و پنته یه بزوتنه وه ده داته ده قی شیعی ر، ئه و پنته یه وه کو داینه مو هیلز و وزه ده داته ده ق به ره و نا - زه من رای ده کیشی.

بنه‌مای یه‌که‌م بنه‌مایه‌کی داخراوه و ده‌کرئ له خویندنه‌وه‌یه‌ک زیاتر هه‌لبگرئ به‌لام له کۆتاییدا، ده‌رگا له رووی واتاکان خیرا داده‌خه‌رتن، هاوتهریب له‌گه‌ل واقیع ده‌وه‌ستیت، له زۆرباردا واقیع ده‌نووسیتته‌وه، یا کۆیی ده‌کات، له زۆر حاله‌تیشدا بۆ مه‌به‌ستییکی ده‌ره‌کی ده‌قه‌که نووسراوه، به‌لام ده‌قی سه‌ر به‌بنه‌مای بازنه‌یی ده‌قیکی کراوه‌یه و هه‌میشه خویندنه‌وه‌ی نوێ خۆی فه‌رز ده‌کات و هاوتهریب له‌گه‌ل زه‌مه‌ن، واته‌ میژوودا له‌ ره‌وت دایه. ره‌نگی تیه‌گه‌یشتنی شاعیر بۆ ده‌قی شیعری له‌م دوو بنه‌مایه‌دا یه‌ک‌تالا بیه‌ته‌وه.

بۆ نمونه‌ گۆران کاتێ شیعری «تازه؟» ده‌نووس، له ئینتیباعیکه‌وه ده‌دوێ، ده‌کرئ شیعره ئینتیباعییه‌کانی گۆران بکریته دوو به‌شه‌وه، به‌شێکی ئینتیباعی ده‌ره‌کی بین، به‌شه‌که‌ی دی ئینتیباعی ناوه‌کی یا تیه‌که‌ل بن! که‌واته له شیعری «تازه؟» هه‌ست ناکه‌ین گۆران شتی‌کمان به‌شیعر بۆ ده‌گه‌یته‌وه، به‌لکو له‌ چرکه‌ ساته‌کان ده‌دوێ که له‌ هه‌ر چوار په‌ره‌گرافه‌که به «که» ده‌ستی پیکردووه و جوژه نه‌سه‌قیک له‌مه‌ر نه‌م و ئیقاعه‌وه هاتۆته‌ کایه‌وه. چوار چوارینه، دیری چواره‌م له‌ کۆتایی هه‌موو چوارینه‌کان دووباره‌ ده‌بیه‌ته‌وه و کۆتایی به‌ ئینتیباعیکی دین. سه‌ره‌تا وه‌کو کۆتایی دیار نییه. ناو‌نیشان: «تازه» له‌ چوار دیره‌ پرسیاره‌که تیه‌که‌ه‌ل‌کیشراوه و ده‌نگ ده‌داته‌وه. زۆر به‌په‌چه‌وانه‌ی شیعری «بت - بته‌وان» که نه‌ک ته‌نها هه‌ر به‌توخمیکی گه‌یانه‌وه ده‌ستی پیکردووه، به‌لکو جوژه کرۆنیک‌کیش . هیللی زه‌مه‌نی - له‌ ئارادایه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که شیعری «تازه؟» به‌سه‌بکی کۆن نووسراوه و شیعری «بت - بته‌وان» به‌سه‌بکی نوێ نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام یه‌که‌میان له‌ دووه‌میان زیاتر توخمی شیعری تیا زاله. دووه‌میان ته‌عبیر له‌ فیکره‌یه‌کی رووت ده‌کات. ده‌کرئ ئه‌م شیعریان به‌دینه‌ پال بنه‌مای شاقوولی.

کاتیکیش باسی بنه‌مای شاقوولی ده‌کرئ یه‌که‌سه‌ر فیکره‌ی بابه‌ت وه‌کو تیه‌مه‌ خۆی فه‌رز ده‌کات، واته‌ ئه‌و ده‌قه «شیعر» بیانه‌ی که له‌سه‌ر

بنه‌مایه‌کی شاقوولی دروست بوونه، یه‌که‌سه‌ر له‌ ده‌وری فیکره‌ی بابه‌تیه‌ک خول ده‌خۆنه‌وه، زۆر جاریش «ناو‌نیشان» ی شیعره‌که هه‌ودای بابه‌ته‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه.

1- گریمان و ئیشکالییه‌ت

ئیه‌مه بۆ ئه‌م بابه‌ته‌ گریمانیه‌ک پێشکه‌ش ده‌که‌ین، له‌ پێناوی ئه‌وه‌ی تا پێمان بکری کرۆکی باسه‌که‌مانی له‌ ده‌ور کۆ بکه‌ینه‌وه؛ ئه‌ویش: «شیعر له‌ کۆتاییدا ته‌نها هه‌ر بنه‌مایه، بنه‌مایه‌کی شیعرییه، نه‌ک سه‌ردی. هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ دوا‌جار ده‌یه‌وێ سنووری نیوان شیعری و په‌خشان دیاری بکات». بۆ ئه‌وه‌ی خویندنه‌ریش ئاگاداری سنووری نیوان شیعری و په‌خشان بیه‌ت. ده‌توانین بگه‌رینه‌وه سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ژان کۆهن که له‌ژێر ناو‌نیشانی «بنه‌مای زمانی شیعری» دا ئاماده‌ی کردووه و تیه‌زه‌که‌شی له‌مه‌ر «لادان» ده‌یه. ئیه‌مه‌ نامانه‌وێ هه‌مان کیشه‌ ته‌رح بکه‌ین، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌پیتی پیه‌وست له‌ هه‌ندێ شوێن ئاماژه‌مان بۆ ئه‌م کیشه‌یه‌ کرد، ئه‌وه له‌ پێناوی لیکۆلینه‌وه‌که‌ی خۆمان ده‌بیه‌ت.

هه‌روه‌ها له‌ پێناوی ئه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌مانیش ته‌تبیقی بیه‌ت و له‌ جوغزی بیه‌ردۆزه و تیه‌وری بیه‌ینه‌ ده‌ری، به‌باشمان زانی چوار شاعیر وه‌رگه‌ین. دووانیان له‌سه‌ ده‌ی نۆزده‌یه‌می فه‌ره‌نسی و دووانه‌که‌ی دیش، دوو شاعیری کوردی سه‌ده‌ی بیسته‌م و بیسته‌ و یه‌که‌مه. ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه له‌ ده‌وری ئه‌ده‌بیاتی به‌راوردکاری چه‌ق نابه‌ستیت. به‌لکو ته‌ماشای ده‌ق له‌ دیده‌نیگای دا‌هینانی ئه‌ده‌بیه‌وه‌ کراوه. هه‌روه‌ها واش تیه‌ده‌گه‌ین که ئه‌م هه‌لبژاردنه‌ ره‌نگی کافي بیه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی ماده‌یه‌کی وامان له‌پیش بیه‌ت که‌ بوارمان بداتی له‌مه‌ر گریمانیه‌که‌ی سه‌ره‌وه بگه‌رسیتینه‌وه.

هه‌نده‌ی بۆدیه‌ر له‌ رامبو جیاوازه، هه‌نده‌ش گۆران له‌ شیکۆ بیه‌که‌سه‌وه جیاوازه، به‌لام ئایا جیاوازی کرۆکی پرۆسه‌ی شیعری نووسین نییه؟ هه‌نده‌ی جیاوازی له‌م بواره‌ گرینگه‌ هه‌نده‌ش کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌قانه‌ له

- دیوانی «ژن و باران»، «بۆننامه»، «خاچ و مار و پۇرۇژمىرى شاعىرى»: شىركۆ بىكەس^(۱).

دەورى كىشەى شىعەرىيەت گەرىنگە و دەبىتە بابەتى تىپرامان. چونكە دەمىكە لەنىو ئەدەبىياتى كوردى و لە دوو توى شىعەرىيەتى كوردىش بەتايىبەتى مەسەلەى نوپخووزى و دەقى نوپى شىعەرىيەتە پانتايىبەك كە تىپرامانى تىبا ئەنجام دەدرى و زۆرجارىش بووئە مشتومر لە دەورى ئەم كىشە گەرىنگە. ئەگەر جىاواوزى كرۆكى مەسەلەى شىعەرىيەت بى، كەواتە جىاواوزى بە مەبەستى چى، ئايا هەموو جىاواوزىبەك واتە شىعەر و هەر دەقتىكەش بەنيازى جىاواوزى نووسرا ئىتر دەبىتە دەقى شىعەرىيەت؟ رامبۆ تاكو كەى دەخوتندرتەو، ئايا گۆران هەمىشە چىژى شىعەرىمان لەلا دروست دەكات؟ ئايا شىعەر پىش دەكەوئ، ئايا شاعىر لە كەردەى نووسىن خۆى پىش دەخات؟ ئايا ئەو شىعەرانەى كە جاران دەماننووسىن كەمتر شىعەرن لەوہى كە ئىستا دەياننووسىن؟ ئايا ئىستا لە جاران شاعىرتەرىن؟ ئايا ئەم چەند سالەى كە لە ژيان داين بەرامبەر بەمىژووى كەردەى شىعەر چى دەگەبەنى؟ ئايا شىعەر مەعەرىفەبە يا چىژە؟ ئايا لە پىشتەوہى زمان شتى دىكە خۆى مەلاس دەدات؟ ئايا وىنە شىعەر؟ ئايا شىعەر بەبى فىكر دەبىتە شىعەر؟ ئايا فىكر لە دەروہى زماندا هەبە؟ ئايا زمان هەبە بەبى فىكر؟ ئايا فىكر و ئايدىلۆژيا يەك شتن؟ هتەد. پرسىبارە بى كۆتايىبەكان لەمەر شىعەرەو لىستەكە درىژتر دەكەن، بەلام بۆ ئەوہى زۆر لە بابەتەكەمان دوور نەكەوینەو، دەمانەوئ لىرە ئىكتىفا بكەين.

۲- دەسكەردەى مادەى لىكۆلەنەوہ

تەنھا هەر بەپىتى مەنزوروى مىژووبى مادەى ئەو چوار شاعىرە وەسەف دەكەين، ئەگىنا لە دىدە نىگای ئىمەوہ، پىش و پاشكردنى لەمەر مىژووى سەرھەلدانى شىعەرەوہ، كارتىكى ئەوتۆ ناكاتە سەر كەردەى ئافرانەن.

- گولئى خراپە - شارل بۆدلىر -

- وەرژىك لە دۆژ و دەروشانەوہ - ئارتور رامبۆ -

- سەرچەمى بەرھەمى گۆران، بەرگى يەكەم - گۆران -

(۱) وىپراى ئەم سى ديوانە، ئەم شىعەرانەش بابەتى لىكۆلەنەكەمان: نووشتانەوہ، دوا وشە، ۲۷ جار، مشار، سەر، ھاوړى، ھەلوتىست، ھەنگوین، جۆگە، برايمۆك و گۆرانى بەفر ر مندالىيم، گریان، ھەرەس، ھۆنراوہكانم، كلىل، سلاو لە گولە كىويلەكانى شۆرش سلاو!، جارتىكى تر سەمكۆ ناچىتەوہ سەر خوانى مردن!، ئەو پىساوہى بوو بەتاقىگەبەكى تری «زەلم»!، زىندووى مردوو!، «سارف ئاغابى». شىعەرى كشاو و بارانئىكى جوانەمەگ!

به‌شی یه‌که‌م

بهنه‌های بازنه‌یی و به‌نه‌های شاقوولی

چهنه سه‌رنجیک له باره‌ی ئافرانندن و لاساییکردنه‌وه

به‌رامبهر به‌ئافرانندن تیزی لاساییکردنه‌وه‌مان هه‌یه، یه‌که‌میان کرده‌ی تاکه‌که‌سه و له له‌حزه‌یه‌کی دیاری‌بکراودا دیتته ئه‌نجام، دووه‌میشیان کرده‌ی خه‌ل‌گه‌له. بۆ ئه‌مونه: له کۆمه‌ل‌گای پالیۆتیکدا، له له‌زحه‌یه‌کی دیاری‌بکراو، له‌بهر گه‌له‌ی هۆی ناوه‌کی و ده‌ره‌کی، چزووی پزیسکی هزر ده‌گاته «پنتی هۆشیاری» و ئیتر مرۆقتیک، تاکه‌که‌سیک ده‌گاته حه‌قیقه‌تیک ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که «بهرد به‌رد که‌رت ده‌کات»، چهندی حه‌قیقه‌تیک سادیه به‌نیسه‌ت ئیمه‌وه، ههنده‌ش به‌نیسه‌ت میژووی پیشکه‌وتنی هۆشیاری ئینسانیه‌ته‌وه گرینگه و جیی بایه‌خه. به‌لام ئه‌م راستیه به‌ته‌نها کافی نبیه، پتویستی به حه‌قیقه‌تیک دیکه‌ی ته‌واو‌که‌ره، ئه‌ویش: «بهرد به‌رد که‌رت ده‌کات، هه‌روه‌ها به‌ردی تیژ جه‌سته و به‌رجه‌سته‌ش ده‌برئ» ئا ئه‌م حه‌قیقه‌ته به‌رد له به‌رجه‌سته‌یه‌کی مردووی بی گیان ده‌گوازیته‌وه بۆ ئامراز و ئاداتیک که‌گه‌شه به‌سه‌رتاپای میشک ده‌دات و عه‌قلی دووه‌م له‌دایک ده‌بیت ئه‌ویش ده‌سته. ئا ئه‌مه‌ پروویه‌کی ئاشکرای ئافراننده، به‌لام سه‌دان به‌لکو هه‌زاران سال خه‌لک لاسایی ئه‌م کرده‌یه ده‌که‌نه‌وه و سوودیکی گه‌وره‌شی لی ده‌بینن. به‌لام لیتره ده‌بی سوود وه‌کو مه‌نفعه‌عی رووت ته‌ماشاکریت.

ئه‌م راستیه به‌نیسه‌ت شیعریشه‌وه راسته. ئه‌گه‌ر له ساته‌وه‌ختیکدا، راژه‌نینه‌ی منال جۆره لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی منال بیت له سکی دایکدا، هه‌روه‌ها ده‌شبیته میلۆدیه‌ک و ژهنریکی گۆرانیش له‌گه‌ل خۆی ده‌هینیتته کایه‌وه، ئه‌ویش لاوانه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر له چهنده باریکدا مۆسیقا لاسایی ده‌نگی بالنده و سـروشت بکاته‌وه، به‌لام ئه‌م دووباره کـردنه‌وه و به به‌رهمه‌هینانه‌وه‌یه، خۆی له خۆیدا ده‌چیتته خانه‌ی کولتوره‌وه. له پیناوی

روونکردنه‌وه، ئیمه لاسایی له دیدی فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌فلاتون و ئه‌رستۆوه نابینن، چونکه بۆ وان ئافرانندی هونه‌ری له سروشته‌وه ئیحای ده‌سگیر ده‌بیت، به واتایه‌ک له واتاکان لاساییکردنه‌وه‌ی سروشتی ده‌گه‌رته‌وه. ئه‌وه‌ی ئیمه لیتره مه‌به‌ستمانه لاساییکردنه‌وه‌ی مۆدیلتیکی پیشینه‌یه.

به‌لام کاتیک باس له شیعه‌وه ده‌کری، گه‌له‌ی قوتابخانه و ریبازی ئه‌ده‌بی له ده‌وری ناوه‌رۆک و شیکل چه‌ق ده‌به‌ستن. به‌شپوه‌یه‌کی گشتی به‌نیسه‌ت ئه‌وانه‌وه شیعه دوو پرووی هه‌یه و، وه‌کو دوو پرووی دراویکی ده‌چویندریت.

یه‌کیکیان گشت ئه‌وه ده‌لالات و واتایانه ده‌گرتیه‌وه که ده‌قیکی دیاری‌بکراو مه‌به‌ستیتی، لیتره سیمانتیک واته ته‌ونه واتایه‌کان ده‌گرتیه‌وه، دووه‌میشیان شیکله، هه‌له‌به‌ته ئه‌وه چوارچپوه زمانه‌وانیه ده‌گرتیه‌وه که ئه‌وه ناوه‌رۆکه ده‌گرتیه‌وه. ده‌کری وه‌کو قۆزاغه‌یه‌ک بچویندری، توپکله‌که‌ی شیکله‌که‌ بیت، ئه‌وه‌ی له ناوه‌وه‌شه ناوه‌رۆکه‌که‌ی بیت. ئه‌م کیشه‌یه‌ش له ناوخندا کیشه‌یه‌کی دووانه‌یه‌یه (ثنائی) و کیشه‌یه‌کی جه‌وه‌ه‌ریمان پیشکه‌ش ده‌کات، ئه‌ویش: ئایا ده‌کری شیکل له ناوه‌رۆک جودا بکرتیه‌وه، واته ده‌کری ناوه‌رۆکی قۆزاغه‌که‌ ده‌به‌تیریت و ته‌نها هه‌ر توپکله‌که‌ بمینیتته‌وه؟ باشه ئه‌وه توپکله له چ ماده‌یه‌ک پیکهاتوه؟ ئایا زانستانه ده‌کری بکرتیه‌ ژیر سه‌رنج و پشکنین و تیبینه‌یه‌وه؟ ئایا هه‌یج ئه‌م شیکله هه‌یج واتایه‌کی ده‌بی؟ گه‌له‌ی پرسباری دیکه که ئاسان نییه وه‌لامدانه‌وه‌یان، یه‌خه‌مان ده‌گرن، چونکه ئه‌م بچوون و دیده‌نیگایه زۆر ته‌عه‌سووفیه و هه‌یج دیده نیگایه‌کی زانستیش ناگرتیه‌وه. ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له شیکل، ده‌ستوره به‌لاغی و عه‌رووزیه‌کان بیت، ئه‌ی چۆن شیعی سه‌ره‌به‌ست له هه‌مان دیده‌نیگاوه ده‌کری سه‌یر بکرتیت!

به‌پیتی ئه‌م دیده‌یه، شیکلی شیعه‌ده‌ستور و ریتسا و ریزمانی خۆی ده‌بی؛ ئه‌م ده‌ستورانه‌ش ره‌وانیژان و مامۆستایانی به‌لاغه‌ت ده‌ستیشانی ده‌که‌ن و ده‌یکه‌نه مه‌رجه‌ع. ئه‌م فیکره‌یه دووانه‌یه‌یه‌ش ده‌گه‌رتیه‌وه بۆ بچوون و فه‌لسه‌فه‌کانی یۆنان، به‌تایبه‌تیش ئه‌فلاتون ده‌کرتیه‌ خاوه‌ن ئه‌م

چمکه: زەمین / ئاسمان، رۆج / جەستە، خراپە / چاکە، راست / چەپ، سەرەو / خوارەو، ناوەرۆک / شیکل، هتد. ئەم جیهانبینییه دەترنجیتە سەر سێ ئاینە تەوحیدییه کە و لەوێیەو، جارێکی دیکە، هەر ئاین بەگوتەری خۆی گەشەیی پێ دەدات و تەرحی دەکاتەو و ئەنجەتی بۆ دەهینیتەو و دەیخەملینتی و شیکلی فیکر و بیرکردنەو بەخۆیە دەگری، بەلکو لەمەش زیاتر پەردەیه کی پیرۆزی بەسەردا ئەدریتەو و لە دوا تەقەلاشدا دەبیتە ئایدیۆلۆژیا. ئەگەر روو ئاینییە کە هی هەموو کار و چالاکییە کیش دەگەریتەو بۆ سەرچاوەیه کی تاک، پیرۆز، بێ گەرد، دەست لێ نەدراو کە قابیل بە دەست تێوەردان نییە، ئەو روو ئایدیۆلۆژیا یە دەبیتە باگراو هندی فیکری و بەلکو نامرازی کۆنترۆلکردنیش دەبینتی. لە شیکلە ئاینییە کە هی، ئەم دیاردەیه، واتە گەران و گەرانەو بەرەو رەچەلە کەم تا زۆر هەموو کولتورە پیشینییه کان دەگریتەو. لەم روو وە ئلیاد، «نوستالژی رەچەلە کە کان» دەنووسی و تیشکیکی زۆر دەهاوێژیتە سەر ئەم ئیشالییه تە، بەلام سیما ئایدیۆلۆژیا ییە کە هی چەرخێ نوێ دەگریتەو و کۆمەلگا هاوچەرخە کان دەبنە مەیدانیکی بەپیت و بەرە کەت بۆ تاقیکردنەو هی ئەم دەسەلاتە و لە پانتایی سیاسیدا دیتەو مەیدانی ئیشکردن.

لە هەر دوو باردا، واتە لە روو ئاینییە کە هی و روو ئایدیۆلۆژیا ی و سیاسییە کە یەو و شیعەر دەکەوتیتە ژێر کۆنترۆلەو، یە کە میان دەبێ لەژێر رکیفی شیکل و ناوەرۆکیکی دیاریکراو دا خۆی بخەملینتی، هەرچەندە شیکلی «ستوونی» لە شیعری عارەبی دەگریتەو بۆ پیش ئیسلام، بەلام هەلگری موفارەقەیه کیشە، ئەویش ئەو یە کە ئیسلام نەک تەنھا تەبەنی ئەو شیکلە دەکات، بەلکو درەنگتر دەبیتە ئەمبلیمیکێ - دروشمیکێ - هەرە لە بەرچا و لە هەمان کاتیشدا بابە تەکانیش دەبێ هاوتەبا لە گەل بۆچوون و زینینی تە ئیسلامدا هاوشان بوەستن. لە دوا شیکردنەو هەش، ئەم شیکلە شیعرییه دەبیتە ناسنامە ی نەتەوا یە تی.

کەواتە پیشووەخت شیکلیک ئامادەگی لە زینماندا هەیه و بەپیتی ئەو شیکلە ناوەرۆکیکی بۆ دەدرووین، ئەم چالاکییه ش زیاتر لە سەنعەتە و پیشەو دەزیکمان دەکاتەو وەک لە ئافراندن. هەر بۆیە بواری بۆ لاساییکردنەو و الا بوو، بەلام دەشبێ ئەو هەش بوتریت کە میژووی پیشکەوتن و گۆرانکاری رەوانبیتژی و میژووی کۆمەلایەتی و هتد دەبێ وەکو سەنگی مەحەک سەیر بکریت، لەو دیدەنیگایەو کە مۆتەنەبی دەبوا یە لەنیو شیکلیکدا شیعری ئافرانداو بخولقینتی، هەر وەکو یە کیتی وەکو نالیی دەبوا یە لەنیو کە لەپورە رەوانبیتژییه خۆی شیعری خەلاقمان بۆ بنووسی، واتە لە شیکلی جیگیردا، ئافراندن مومکینە، بەلام لاسایی کردنەو هی ئەو شیکلە ش دیسانەو هەر کاریکی مومکین بوو. رەنگی لاسایی کردنەو شیکلە حازر بە دەستەکان گەلی لە لاساییکردنەو هی شیعری سەر بەست ئاسانتر بوو بیت، چونکە نیو هی کارە کە سەرەتا بۆ نووسەر مەیسەر ببوو.

لە هەندی باردا، رەنگە لاسایی کردنەو دەروازەیه ک بیت بۆ ئەو هی ئینسان لە بەهرە و سەلیقە هی خۆی تی بگات و ئارەزوو کانی خۆی پێ تاقی بکاتەو. جۆرە خۆ راهیتانیک بیت: سەرەتا نۆتەکانی مۆزارت تاقی دەکەینەو بۆ ئەو هی بزاین تا چ رادەیه ک دەتوانین لاسایی ئەو بەهرەمەندە بکەینەو، یا لەژێر دەستی مامۆستایە کی هونەر مەند، خەریکین تابلۆ مەزنەکان لاسایی دەکەینەو، بۆ ئەو هی بزاین چ لە رووی نەشتەرسازییه دەزانین، چ زانیارییه کمان لە رووی گرتنەو رەنگ و دابەشکردنی سیبەر و روونای بەسەر پانتاییه کانا هەیه، یا ئەو هەتا سەرەتا شیعری شاعیرە گەورەکان دەکەینە مۆدیل بۆ ئەو هی خۆمان لە راهیتانی زمانەوانی، دەستەواژە، سەروا، کیش، ریت، هتد تاقی بکەینەو. بەلام ئایا هەر وەکو مرۆقە کە هی پالیۆتیک «پنتی هۆشیاری» تیامان پزیسک دەهاوێژتی و پاشان دەتوانین شتیکی تاک، تاییەت بکەین، یا بنووسین، یا بلتین؟ واتە بۆ ئەو هی لاساییکەرەو لە بەهرەمەند و داھینەر جودا بکریتەو.

ئایا سەرتاپای شیعر، مەبەست لە دەقە نووسراو و وتراوەکانە لە دەوری پنتیک، یا خالیک کۆدەکاتەو بە ئۆدە بە دەقییک بوتریت شیعر و بە دەقیکی دیکە بوتریت نا - شیعر؟ ئایا فاکتەری کات، واتە فاکتەری میژوویی چ کاربگەری بەسەر شیعرەو هەیه؟ زەمەن دژ بە شیعر نیش دەکات یا لەگەڵی رەوت دەکات، یا تەقەتووعی لەگەڵ دەکات؟ ناکرێ وەلامی گشت ئەو پرسیارانە بدریتەو، بەلام لەسەر چەند خالیک چەند هەلۆتستەیهک دەکەین.

١- پنتی بەلام

بەیانیان کە لە خەو هەلەدەستا دەموچاوی بەئاویکی نوێ دەشۆرد بۆ ئەوێ هەمیشە جیهان سەر لەنوێ ببینیتەو (٢). ئەم رەفتارەش هەمیشە بەرامبەر بەبەتالیی کاغەزێکی چەرموگ دەیهیتشتەو. گێژبوونەو یا ئیشراقیکی کاتییه؟ کەواتە دەبێ کانییهکان بگۆڕین، یا سەرچاوەکان نوێ کەینەو، یا بگەینە سەرچاوە. بەلێ: «لەم ئاوە بخۆنەو تا خوشک لەب نەبن (٣)» مەحووی دەلێ: «لەم ئاوە» لە کام ئاو؟ ئایا مەبەستی سەراب نەبوویت، کە ئاویکی بێ شیکل و بێ بۆن و بێ تامە! ئاویکی دوور دەستە. ئایا ئیبنی عەرەبی نەبوو: «ئەم جیهانە ئەندیشەیه و ئەندیشەش جیهانە!» ئەمە دەمانگەیه نیتە سەرچاوەیهکی شیرین، یا سەرچاوەیهکی قوول، یا سەرچاوەیهکی کە هەمیشە لە فەزای زینماندا بەلەکانی فرەفر دەکات و زێرکەفتمان دەکات و هەمیشە تینوو! رەنگە سەرچاوەی گومانیش بیت!

جیهانی ئیمە بەپیتی زانستەکانی تەسەووف گری داروی جیهانی بالایه. ئەم پەيوەندییهش پەلییه، مەوداکەشی لە هەتاهەتایی نزیک دەبیتەو. رەنگبێ لە پنتیک دا، ئەم پنتەش نە شویتێکی تایبەتی هەبێ نە لە

(٢) گۆرانکارییه کە لە دێریکی زۆرابی سوپەری.

(٣) مەحووی. دیوانی مەحووی. چاپی ١٩٨٤، لا ٢. ٤.

شیتوویهکی جیگییریشی بوونی هەبێ، هەر وەها لە دەروەهی چاخ و سەردەمەکانیش دایه. بەلام لێرەیه! لەژێر دەستمان دایه، هەر وەکو رامبوو دەبوت: «زەریایه تیکەل بە هەتاو بوو (٤)».

لە بزووتنەو هیهکی هەمیشەیی دایه، وەکو تابلزیهکی ئەبستراکت، بزووتنەو هیهکە بەرەو ناخی خۆی، هەمیشە بەرەو ناوەرۆک و سەرچاوەکانی خۆی لە رەوت دایه. سەرچاوەی دانگەکان، دەبنە هیل و پانتایی، دەکشین و دەبووژینەو، گرژ دەبنەو و دەچنەو ناو یەک خۆیان لەناو ئەو پنتە گرمۆلە دەدەن. ئەم حیزیری بەئاشکرا پیمانی نەوتوو «حەرف ژ یەک بوونە فەصل / گەر ببەری وان ب ئەصل / حەرف دبت یەک خەتەک / خەت کو نەما نوقطە ما (٥)».

ئەم لیکدانانە، ئەم پیگەبشتنە، جەماد و بوونەوهر و زیندەوهرانی جوراوجۆریش دەگریتەو. لە رووخسارە هەرە ئاشکراکەشی پەيوەندیی قوولێ نیتو سروش خۆیهتی. یۆنانییهکان بە پەيوەندیی ئیروەسەکان ناو زەدیان دەکرد. جۆرە تەفسیرییکە ئۆخژتمان پێ دەبەخشێ و گەر گوێ لە بێدەنگییهکانی سروش رابھیتلین و باسی رەچە حەشەرییهکانی خۆیان بۆ دەکات. جۆرە دەمامک فری دانیکە، بەزمانی لەش کائینەکان بەسەر دەکەینەو.

جا ئەم پیگەبشتنە مەرح نییه تەنھا لە زمانی سروشتەو بیت، بەلکو لە زمانی جەستە زیندەوهرانییه و مومکینە ئەم تیکەلکیشییه تەجلا بکات، بەلکو لەمەش زیاتر، لە لای ئینسان دەگاتە ئەوپەری. هەندێ جار لە زمان دەردەکەوێ و هەندێ جاریش تیکەلکیشبوونی لەشەکانە. ئەم دیدە نیگایه، بەجۆرە یەکیتییهک دەکرێ راقە بکری. هەر وەکو شاعیری فەرەنسی دەلێ: «گولیک لێ دەکەمەو، ئەستیرەیهک غەم دايدەگری».

(٤) رامبوو: وەرزییک لە دۆژ. ئاراس. لا ٤٣.

(٥) مەلای جزیری. شەرحی هەژار. چاپی سروش لا ٢٥.

لای نالیی ئەم تیکهه لکیشییە بەم جوړه هاتوته ژیر پینوسه کهی: «شه و چه پکه نی نیلوفه ری و جیلوه بی ره قسی / شهرمه ند دهکا زهره بی زهرا له سه مادا (۶)».

بۆ ئەوهی ئەم پنته له بهرهمی شیعییدا تهجه لا بکات، هه لبه ته پیوستی به بنه مایه کی مادی هیه، بنه مایه کی پته و بۆ ئەوهی توخمه خه مالاوه کان له دهوری پنتیک گرد بکاته وه. دروستبوونی ئەم پنته ش به هیچ جوړیک په یوه ندی به سهردهم و ریباز و تهزوه فیکریه کانی سهردهمیکی دیاریکرا و نییه، هه ره ئەمهش شیعر له مادییه تی زهمنه وه به ره و هه تا هه تاییی راده کیشی. شیعر باوهش بۆ ئەبه دییه ت دهکاته وه به بی ئەوهی ئەم مهسه له یه بیته کیشه یه کی میتافیزیک! ئەم بۆچونهش به شتیوه کی بنه ره تی له لایه که وه په یوه ندی به جیهان بینییه وه هیه، له لایه کی دیشه وه به ناماده گی شاعیر، واته تا چ راده یه ک «ئیحا» رۆلی خۆی له کرده ی شیعر ده بینن. کاتیکیش باس له ئیحا وه ده کری، یه کسه ر ئاور له که له پورپکی پانوپۆر ده درتته وه، چ له و قوناغانه ی شیعر و به شتیوه کی گشتیش هونه ره له په یوه ندییدا بوو له گه ل هیزی خاریق و سیحر و جادوو و غه یب خو تندنه وه، له لایه کی دیش رۆلی ریبازی رۆمانتیکیش له م بواره دا بارستایی خۆی هیه. ده شکری ههروه ک چۆن فالیری به ئیحا ی دهوت «جوړه وزه یه کی تاییه ته به شاعیران»، ئەم وزه شاراو یه به ته نها ماده یه کی خاوه و هه رگیز کافی نییه بۆ ئەوه ی شیعیری پی بنووسریت، به لām هه ره ئەویشه خاوه ن و داینه مۆی بنه مای باز نه بی.

۲- نهونه یه کی سوریا لی له دهوری هه مان پنته!

کاتی که دنوست ئینجا له خه وه لده ستا. له سه ره ده رگای ژووره که شی، که ده رگای میوانخانه یه ک بوو، ده بنووسی: «تکایه شاعیر سه غله ت مه که ن چونکه ئیش ده کات!». ئەمه له پاریس. له سه ره تایی سه ده ی

(۶) نالی. دیوانی نالی. لا ۸۳.

رابردوو رووی دا. شاعیریک بوو له هه مان زمانه عالی چه رخه جه نجاله که ی خۆی بوو، له هه مان کاتیشدا به دوا ی «پنتی بالا» وێل بوو. ده یوست دوو جه مسهر، یا دوو پۆل له یه کتر بدات و پزیسکی و اتا بدۆزیتته وه. نه یده زانی چۆن بگاته ئەو شه پۆله پزیسکانه! بروای وابوو له رتگیای خه ونه وه، کاتیک عه قل ده چیتته وه نیو قوزاغه که ی خۆیه وه، ئیتر جیهانیککی دیکه هه لدیت. جیهانیکه له پاشماوه و پارچه کانی واقعی ده ره وه دروست بووه، به زه رووره تیش شاریکی وه کو پاریس به شدار بووه له م به ره مه پتانه وه یه، به لām خه ون پیکه وه گرتیان ده داته وه. کاتیکیش به یانی له خه وه هه لده ستا، له ش سووک، هه موو بار و بارستاییه که ی به تال کردوو، روح سووک، له ش ساغ به شه قامه کانا پیاسه ی ده کرد و زه خیره ی بۆ شه وی ئاینده کو ده کرده وه. ئیشی میرووله ی ده کرد، به لām هه موو شه وی کیش وه رزیک بوو!

۳- شیعر و کۆمه لگا

- ۱- هه موو کولتووری شیعیری قبول کرد و له زه ربای خۆی هه لیکیشا.
- ۲- له هه موو پانتاییه کی جوگرافی بی سی و دوو خۆی فه رز کرد.
- ۳- له کۆمه لگا و کولتوره پیشکه و تووه کانیش، واته ئەوانه ی خۆیان فیره زمانه ی په خشان کرد، بۆ ئەوه ی له لوغز و ته لیسمی ئەم دیارده یه تیبگه ن، په نایان برده به ر لیکدانه وه و راقه کردن و رتسا و ده ستوور دارشتن و سنوور بۆ دانان و هتد.
- ۴- ئەوانه ی له بیابان ده ژیان، شیعیریان کرده ده وار و له ژیر ئەم که پره کو ده بوونه وه.
- ۵- چیا ییه کان، به برگه ی کورت وه کو قوته ی چیاکانیان، بۆ ئەوه ی هه ناسه سوار نه بن، ده یانه ونیییه وه.
- ۶- ئەوانه ی له که ناری ده رباکان ده ژیان، شیعر مه لحه مه یه ک بوو، پانوپۆر وه کو زه ربا.

۷- ئەوانەى لە بەستەلەك و ولاتە پۆلینەكان دەژيان، شیعەر و هەلپەركى، مورادىفى يەكتر بوون.

۴- دیارە نوێیەكان

۱- سەدەیهك زباترە، ئیستاشى لەگەڵ مشتومڕىكى بى سەروشوتین لەمەر پەخشانه شیعەرەوه هەیه. هەمان دیالۆگى سەدەكانى ناوهند: رەگەزى فریشتە چیبە؟ نێرە یا مێبە؟

۲- چ کولتورۆى بۆ یەكەمین جار، پەخشانه شیعەرى هێنایە کایەوه؟ وەكو ئەوهى ئەم ئافراندىتىكى نوێ بێت!!

۳- بۆدبێر نوێخوازە یا رامبۆ؟

۴- گۆران نەبوايه، كورد چۆن شیعەرى دەنووسى. ئەى نالیى؟ یەكەمین شۆرەسواری ئەم بوارەیه! ئەى پێش ئەو؟

۵- سنوورى «گۆرانىبەكان»^(۷) لە كوێ كۆتایی دى؟ ئایا سنوور لەم مەیدانه هەیه؟

۶- پروانگەبەيهكان ئاگریان جۆش دا. زوو كۆژایەوه؟

۷- شیعەر دەبێ وەكو چیاكافمان ئازاد بێت. باشە چیاكافمان ئازاد بوو؟

۸- تاراوگەبەيهكان لە سەرچاوهى دوورەدەستەوه ئاویان خواردەوه و شیعەرى كوردیان رزگار کرد!!

۹- تاراوگە یانى چی؟ بۆ ئیمە، كوردستانىبەيهكان، ئیمەش لە تاراوگەى ناوگەى ناژین. كەواتە ئیمە شیعەرى كوردیمان لە بوهران رزگار کرد.

۱۰- با گرووپ و تاقم دامەزرێنین، بەلكو شتیك بلێن و جێ پەنجەى خۆمانى پێوه دیار بێت.

۱۱- عەریبترین زمان، یارى كردن بە زمان، گەمە بى سەروشوتینەكان!

(۷) نېسبەت بۆ گۆران.

۱۲- نەخێر... شیعەر هەر ئەوهیه كە خۆم دەینووسم. ئیمزای هەموو شاعیران.

لە راستیدا، دەكرى ئەم لیستە درێژتر و وردتر كرتیتەوه، بەلام هەمووشى دەچیتە خانەى ئافراندهوه. ئافرانده بهمانا هەرە فراوانهكەى. شیعەرىش لە واتا یۆنانىبەيهكەى - Poetica - بە واتای «ئافرانده» دیت. لە واتا كوردیبهكەشى كە «شیعەر» رەچەلەكى ئەم وشەیهش عارەبىبهوه، بەواتای «عَلَم»، كە چاوكى زانینه. واتە لە كۆمەلگا سەرەتایبەيهكانى عارەبان، شیعەر وتن جۆرە زانیاریبهك بوو. دیسانهوه بە كوردی «هەلبەست» یا «هۆنراوه» مورادىفه هەر كالكۆرچەكەیهتى، بەبى ئەوهى بزاین رەگ و ریشهى «هۆزان» لە چیبەوه هاتوه! «هەلبەست» لە «هەلبەستن» و لە «پیاوهلدان» نزیكمان دەكاتەوه و «هۆنراوه»ش دەقوادەق «نظم» عارەبىبه. مەرج نیبه هەموو «نظم» یك شیعەر بێت، مەرجیش نیبه هەموو شیعەرىك «منظوم» بێت.

ئا لێرەوه گرفت و ئیشكالاتى «پەخشانه شیعەر» سەر هەلدهدا: شتیك نووسرا، نەدەچوو ژبەر بارى قسەیهكى دەستووردار و سەروادار و كێشدارهوه.

۵- پەخشانه شیعەر زاراوهیهكى دووفاقیهیه

بەزمانى كوردی «پەخشانه بهو قسە و رستهیه ئەوترى كە هۆش و هەستى مرۆف پێشان بدا و بى بەش بى لە كیش و سەروا^(۸). هەر وهها مامۆستا سەجادی دهلی: «لەگەل ئەوهشا كە هۆنراوه و پەخشانه لە یەك نزیك، چونكە هەردووکیان ئەدەبن و ئەدەب بهو دووه تەواو دەبێ^(۹)».

(۸) دهقهكانى ئەدەبى كوردى، علاءالدین سجادی، ۱۹۷۸، كۆپى زانیاری كورد، لا ۱۱۵.

(۹) دهقهكانى ئەدەبى كوردى، علاءالدین سجادی، ۱۹۷۸، كۆپى زانیاری كورد، لا ۱۱۶.

به لّام کاتیک دیته سهر ئه وهی له نیو هۆنراوه و په خشان بهراورد بکات، مامۆستا سه جادی ده لّیت: «په خشان نه به ستراره به کیش و سه رواه، به لّام هۆنراوه پابه ندی ئه م دوانه یه (۱۰)».

به کوردتی ده کړی له ژیر روشنایی ئه م بۆچوونه، بگه بینه سه رنه نجامیک: په خشان کاریکي ئه ده بییه، ناچیته ژیر باری هه مان ده ستوری شیعره وه، ده کړی بوتریت که کیش و سه روا له ده قیک دامالریت، په خشان ده مینیته وه. به پیتی سه جادی، واته:

هۆنراوه = سۆز + ههست + کیش + سه روا
په خشان = هۆش + ههست.

باشه ئه ی ئه گهر خۆمان به رامبه ر به ده قیکي ته علمی بینیه وه، بۆ نمونه فره نه گه که ی شیخ ماری نو دپهی، یا گه لّی شیعی ته علمی دیکه چ شیعی کوردی چ له شیعی عه ره بی چ له شیعی فره نسی که به کیش و سه روا هۆنراوه ته وه، به لّام به زمانی سۆز و ههست نه نو سراونه ته وه، ده بی چی بوتریت به و ده قانه؟

که واته ئیمه به رامبه ر به ده قیکین:
په خشان = هۆش + کیش + سه روا

که ناچیته خانه که ی مامۆستا وه. یا کاتیک ده قیکمان هه بیته له هه مان کاتدا:

دهق = هۆش + سۆز + ههست + کیش + سه روا

دهق = (لیکدانه وهیه که ماتاتیکیانیه) - ږاچه کوردنی بیردۆزه که ئه لجه بر، نووسینی نامیلکه یه که زانیاری له مه ر زینده وه رناسییه وه، هتد.

ئایا ده بی چۆن ئه م ده قانه ناو زده بکه یین؟

(۱۰) دهقه کانی ئه ده بی کوردی، علاءالدین سجادی، ۱۹۷۸، کۆری زانیاری کورد، لا . ۱۱۸

ده بینین چالاکی نووسین گه لّی له وه ئالۆزتره که به چه ند خشته سازیه که کۆتایی پی به یتریت. چونکه به کاره یانی زمان وه کو چالاکییه که ئینسانی رووت، ته عبیر له فیکری ئینسان ده کات، واته:

زمان <-----> فیکر

چونکه پرۆسه ی زمان خۆی له خۆیدا چالاکییه که فیکری ئالۆزه و هه موو زمانه وانی هاوچه رخ له سه ر ئه وه ږیکه وتوون که زمان له هیما ږیکه اتوه، ئه م هیما یانه ش له نیو خۆیان به پیتی سیسته میک به ږیوه ده چن. هه ر کولتووریک به پیتی پیداویستییه کانی خۆی گه شه به و زمانه ده دات. نووسین و ئاخواتن ته عبیر له و چالاکییه ده که ن. نووسینیش ته عبیریکی فیکره له ږیگای گرافیکی زمانیکی دیاریکراوه وه و هه موو نووسینه دا هینراوه کان له یه ک خالدا یه ک ده گرن، ئه ویش چالاکیی دا هینانه.

بۆ ئه وه ی زیاتر مه به سه ته که مان روون بیته وه و به شتیوه یه که هیلکاری نووسینه کان له یه کتر جودا بکه ینه وه، ئه وه ده کړی بلّین: په خشان / شیعی. وه کو دوو جه مسه ری زمان سه یر بکریت. زمانی په خشان هه موو لیکدانه وه و ږاچه کوردن و روونکردنه وه یه که زانستی ده گریته خۆی.

زمانی شیعیش ئه و زمانه به تا پیتی ده کړی به وینه، به ږه مز، به هیما ی جۆراچۆر خاوه نه که ی ته عبیر له خۆی ده کات. زمانی په خشان ئاراسته که ی به ره و ده ره وه ی خۆی دایه، له کاتیکدا، زمانی شیعی ئاراسته که ی به ره و ناوه وه ی خۆیه تی. ده توانین به م دوو هیلکارییه هه ردوو بنه ماکه روون که ینه وه:

۱- بنه ما ی شاقوولی:

۲- بنه ما ی بازنه یی:

هه لّبه ته شیعی وه زیفه که ی گه لّی جیاوازتره له نووسینی ئاسایی،

مه‌به‌ست له‌و نووسینه‌یه که سه‌باره‌ت به مه‌رجه‌عیکه‌وه ده‌دوئ، شیعری خۆی ده‌بیته مه‌رجه‌عی خۆی و ئاماژه‌یه‌که به‌ره‌و ناوه‌وی خۆی. ئەم ئاماژه‌کردنه به‌ره‌و ناوه‌وه ده‌کری زۆر شتی له‌باره‌وه بنووسریت. سارته‌ر له‌کتیبی «ئەدەب چیه‌؟» ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات و یاکۆیسۆن، له‌بواری زمانه‌وانی به‌جۆریکی دیکه باسی لێوه‌کردووه و ده‌کری له‌م بواره رامانی ئیستیتیکی و فەلسەفیشی بخریته‌سه‌ر. ئەگەر هه‌موو نووسینیکی ئاراسته‌یه‌ک بیت به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی خۆی، ته‌نها هه‌ر زمانی شیعری ئاراسته‌یه‌ک بیت به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی خۆی، ئایا ته‌عبیر له‌قوولاییه‌ک ناکات که پتویسته ئیفراز کریت و بیته‌ماده‌ی رامان؟ ئایا ئەم شو‌پوونه‌وه‌یه نابێ هیچمان پێ بلتیت؟

٦- خه‌یالکردن و وینه‌ی شیعری و گرنه‌کانی جیهانبینی

ئەگەر به‌پیتی گریمانه‌که‌ی ئیمه‌ بنه‌مای بازنه‌یی کۆله‌گه‌ هه‌ره‌ پته‌وه‌که‌ی شیعری بیت، یا برپه‌ری پشتی ده‌قی شیعری بیت، ئەوه له‌پال ئەم بنه‌مایه، یا راسته‌ر له‌ناواخنی ئەم بنه‌مایه «وینه‌ی شیعری» ته‌واوکه‌ری پرۆژه‌ی شیعری ده‌گریته‌وه. چونکه له‌وینه‌ی شیعرییدا توانستی خه‌یالکردن خۆی ئاشکرا ده‌کات، چونکه له‌وینه‌ی شیعرییدا، قودره‌تی ته‌واوی شاعیر خۆی به‌یان ده‌کات. ده‌کری به‌ریتکه‌وت وینه‌یه‌کی شیعری له‌دایک بیت، به‌لام به‌ره‌مه‌یتانی وینه‌ی شیعری پتویستی به‌سیسته‌ماتیزه‌کردن هه‌یه‌تا ده‌قیکی کۆک دیته‌به‌ره‌م.

له‌زمانی کوردی تا راده‌یه‌کی زۆر وشه‌ی «وینه» له‌وشه‌ی «خه‌یالکردنه‌وه» دووره، به‌لام له‌زمانه‌نووروپیه‌کان پیکهاته‌ی به‌کترن، چونکه ئەده‌بیاتی ئیمه له‌به‌لاغه‌تی عه‌ره‌بی «الصورة الشعرية» و «المخيلة» و هه‌رگرتووه. له‌زمانی عه‌ره‌بی جۆره‌خزمايه‌تیه‌ک له‌نیوان «الصورة» له‌گه‌ڵ «المخيلة» دا هه‌یه، چونکه وشه‌ی «تصور» مان هه‌یه که تا راده‌یه‌ک ئەو مه‌به‌سته ده‌گه‌یه‌نێ و زۆر جار «ویناندن» له‌جیاتی داده‌نریت و تا راده‌یه‌کی زۆریش گونجاوه. به‌لام له‌زمانی کوردیدا، به‌پیتی زانیاری

ئیمه هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی ئیتمۆلۆژی، یا خزمايه‌تیه‌ک له‌نیوه‌وه دوو وشه‌یه‌دا نییه. چونکه وینه له‌ره‌حمی خه‌یالکردنه‌وه له‌دایک ده‌بیته، یا چاکتره‌ بوتریت خه‌یالکردن داینه‌مۆی وینه‌یه و ئەو سه‌ره‌په‌رشتی به‌ره‌مه‌یتانی ده‌کات. رهنگی «وینه‌ی شیعری» سه‌رتاپای پرۆژه‌ی شیعری بگریته‌وه. هه‌روه‌ها جۆره‌چاره‌سه‌رئیکیش بیت بۆ دۆزینه‌وه‌ی رچه‌یه‌ک که بمانگه‌یه‌نیته‌نیو کرده‌ی شیعری نووسینه‌وه، واته ئافراندن. چونکه کرده‌ی شیعری نووسین له‌ناوه‌پرۆکدا، کرده‌ی ئافرانندی وینه‌یه و پاشان له‌ریتگی کیمای تایبه‌تیه‌وه وینه‌کان ده‌رژینه‌یه‌کتیه‌وه و سیحری ده‌ق دروست ده‌کهن.

هه‌میشه‌ش کاتیک که مه‌سه‌له‌ی زمانی رهنه‌یی دیته‌ئاراه، گه‌لێ کیشه‌ی زاراوه‌یی له‌به‌ر ده‌مان قووت ده‌بنه‌وه، نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی زمانی کوردی قودره‌تی ئەوه‌ی نییه که به‌سه‌ر ئەم کیشه‌یه‌دا زال بیت، به‌لکو ئەده‌بیاتی کوردی له‌گه‌لێ سه‌رچاوه‌ی بیتگانه‌وه ئامرازه‌کانی قۆزۆتۆته‌وه و ده‌یقۆزۆتۆته‌وه. جا هه‌ر نووسه‌رئیکیش تا راده‌یه‌ک به‌شێوه‌یه‌ک که تایبه‌ت بووه به‌چه‌شه و تیتگه‌یشتنی خۆی له‌ئەدەب، به‌کاری ده‌هینێ. هه‌ر بۆ نمونه، با بپینه‌وه سه‌ر زاراوه‌ی «خه‌یال» که له‌بواری ئەده‌بدا به‌گشتی و شیعریش به‌تایبه‌تی شوینتیکی گرنگی هه‌یه و به‌یه‌کن له‌کۆله‌گه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی شیعرییه‌ته؛ ئەم زاراوه‌یه‌ش بپگومان له‌ (خیال)ی عه‌ره‌بیه‌وه هه‌رگیراوه له‌راستیدا به‌مانای (الظن، الوهم) دیت و له‌ کوردیشدا، یه‌کسه‌ر بیرمان بۆ ته‌ونێ ده‌لالات ده‌چیت، کورد ده‌لێ: «ئهمه خه‌یال پلاوه»، یا «ئوه‌ی ده‌یلتی خه‌یاله و فری به‌سه‌ر واقیعه‌وه نییه» هتد. کاتێ به‌لامی قه‌له‌وه له‌فر ده‌کریت، یه‌کسه‌ر واتایه‌کی دیکه ده‌کاته به‌ر. به‌و واتایه‌ی که ئەدەب داوامان لێ ده‌کات، تا راده‌یه‌کی زۆر له‌م واتایانه‌وه دووره. ئەم کرده‌یه‌ش، واته خواستنی وشه‌یه‌ک له‌زمانیکی دیکه‌وه، هه‌ندێ جار به‌واتا بنه‌ره‌تیه‌که‌ی خۆی به‌کار دیت، زۆر جاریش زمانی دووه‌م ده‌بهارێ و ده‌بهاوینیته‌نیو سیسته‌می خۆیه‌وه و واتاکه‌شی

دهگورێ. هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌ش ده‌زانین که وشه‌گه‌لیک هه‌ن که له‌ زمانی عاره‌بیه‌وه وهرگیراون، مه‌رج نییه هه‌مان مه‌به‌ست بگه‌یه‌نیته (۱۱)؟ بۆ ئه‌وه‌ش نمونه‌ی زۆرمان هه‌یه، به‌لام گشت ئه‌م مانایانه‌ی که خه‌یال ده‌مانداتێ، ئه‌و زاراویه ناگریته‌وه که کرده‌یه‌کی ئالۆزی «خه‌یال‌کردنه» که به‌ عاره‌بیه‌که‌شی (المُخَيَّلَة) و به‌رامبه‌ره‌که‌شی به‌ فه‌ره‌نسی (l'imagination) ده‌گریته‌وه، (image) واته «وینه» و ویناندن یا خه‌یال‌کردنیش کرده‌ی دروستکردنی وینه ده‌گریته‌وه.

چونکه خه‌یال‌کردن قوده‌ره‌تیکه که وینه‌ی شیعیری دروست ده‌کات و ئه‌گه‌ر زاراوه‌که‌ی کلۆدیل به‌کار به‌ینین، وینه‌ی شیعیریش واقعی سه‌ره‌تایی هه‌موو شیعیریکه. واته پێش ئه‌وه‌ی وینه شیعیرییه‌کان له‌ ڕیگه‌یه‌کی تایبه‌تی خه‌لقی شیعیرییه‌وه یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک تیکه‌ه‌لکیشی یه‌کتر بن و له‌ یه‌ک بخۆنه‌وه و بپژینه‌ یه‌کتری و له‌ سه‌ر سنووری یه‌کتر دا بوه‌ستن و له‌ کۆتاییش بنه‌مایه‌کی بازنه‌یی پیک به‌ین، واقعیکی ده‌سپێکیان هه‌یه. ده‌بی مه‌به‌ستمان له‌ واقعی سه‌ره‌تایی چ بیت (سه‌ره‌تاییش به‌ مه‌به‌ستی یه‌که‌مین یا هه‌وه‌لین به‌کار ده‌هێنین)؟ به‌ کورتی وینه‌ی شیعیری سه‌ره‌تایه و ده‌کرێ به‌کۆتاییش بخۆیندریته‌وه، چونکه شیعیر به‌وینه ده‌ست پێ ده‌کات و هه‌ر به‌وینه‌ش کۆتایی دیت. له‌م ئاسته به‌ته‌واوی ئه‌و رسته به‌ناویانگه‌ی که ده‌لتی: «المعنى في قلب الشاعر» واته «واتا له‌ دلێ شاعیر دایه» سه‌روبن ده‌بی و ده‌کرێ بوتریته: «المعنى في قلب الصورة الشعرية». واته «واتا له‌ دلێ وینه‌ی شیعیر دایه».

وینه‌ی به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ئاوینه نییه! چونکه ئاوینه وینه‌مان بۆ دووپات ده‌کاته‌وه، یا عه‌کسی وینه‌یه‌که‌مان ده‌داتێ، به‌لام وینه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی توانای خۆ‌ما‌ره‌کردنی هه‌یه له‌گه‌ل وینه‌ی دیکه‌دا، ستاتویه‌کی ئۆتۆنۆمی و

(۱۱) بۆ نمونه وشه‌ی «فقط» له‌ زمانی عاره‌بی واتا «ته‌نها»، به‌لام کورد به‌ «فه‌قه‌ت» وهریگرتوه و به‌مانایه‌کی دیکه به‌کاری ده‌هێنین. بۆ نمونه: من ده‌مه‌وی پڕۆمه ده‌روه فه‌قه‌ت باران ده‌بارێ. به‌واتای «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی» ده‌گریته‌وه.

سه‌ره‌خۆی هه‌یه، واته وینه‌یه‌ک ده‌توانی به‌ته‌نها و به‌ده‌ر له‌ وینه‌کانی دی بژی و جۆشوخروۆش و ئینفیعال دروست بکات. ئه‌گه‌ر بیت و وینه‌یه‌ک که بچووکترین توخمی شیعیر بیت، ئاماژه بۆ ده‌روه‌ی خۆی نه‌کات، یا ئاراسته‌ی ده‌روه‌ی خۆی نه‌کرا بیت، یا ته‌مسیلی شتیکی دیکه نه‌کات له‌ خۆی، چۆن له‌ سه‌ره‌نجامدا شیعیر ده‌توانی نوینه‌رایه‌تی شتیکی ده‌ره‌کی بکات، یا ته‌مسیلی شتیکی بکات له‌ ده‌روه‌ی واقعی خۆی، یا له‌ده‌روه‌ی وجودی خۆی. که‌واته شیعیر په‌مزی شتیکی دی نییه که له‌ ده‌روه‌ی خۆیدا بیت، هه‌ر به‌ته‌نیا و بۆ خۆی ژبانی خۆی ده‌پاریزی و وجودی خۆی هه‌یه، کاتی ئیمه ئه‌مه‌ش ده‌لێن به‌مه‌به‌ستی نیرگزییه‌ت نییه، واته ده‌قیق بیت ته‌نها هه‌ر خه‌ریکی خۆی بیت، نه‌خیر، ده‌قی شیعیری کراویه و واتاشی هه‌یه، به‌لام چ واتایه‌ک؟

وینه‌ی شیعیری له‌ خه‌ونه قووله‌کانی شاعیره‌وه له‌دایک ده‌بیت و له‌ ڕیگای وشه و ریتمه‌وه ده‌بیته نووسین. وینه‌ی شیعیری خاوه‌ن دوو جه‌مسهره، یا له‌ دوو ماده پیک دیت و خۆی دروست ده‌کات. ئه‌م پیکه‌ته‌یه‌ش رێزمان و ده‌ستووری تایبه‌تی خۆی هه‌یه. ئه‌مه‌یان په‌یوه‌ندی به‌دیده‌نیگای و جیهانبینی شاعیره‌وه هه‌یه. کاتی گۆران ده‌لتی: «کانییه‌کی روونی به‌ر تریفه‌ی مانگه شه‌و/ له‌ بنیا بله‌رزێ مرواری زیخ و چه‌و/ جوانتره له‌لای من له‌ ده‌ریای بی سنوور/ شه‌پۆلی با‌ته به‌ر تیژکی رۆژ شلپ و هوور!» (۱۲) زیاتر ناشنایی خۆی و خۆشه‌ویستی خۆی بۆ سروشتی کوردستان روون ده‌کاته‌وه، به‌لام کاتی رامبو ده‌لتی: «به‌ئاشکرا مزگه‌وتیکم له‌ جیگای کارخانه‌یه‌ک ده‌بینی و قوتابخانه‌یه‌کیش که بۆ ده‌هۆل لیده‌ران فریشته دروستی کردبێ و گالیسکه‌یه‌کیش له‌ ڕیگای ئاسمان و سالونیکیش له‌ قوولایی ده‌ریاچه و درنده و غه‌ببیات و ناوینشانی شانۆنامه‌یه‌کیش بۆ کات به‌سه‌ر بردن، وینه‌ی سامناکی له‌ پێشم قووت

(۱۲) دیوانی گۆران، به‌رگی یه‌که‌م، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۸۰، لا ۶۶.

ده کرده (۱۳). بیگومان ده کری گه لی و اتا و ده لاتی لیوه هه لبهینجری.

لای یه که میان، په یوه ندی نیوان «کانی» و «ده ریا» له ریگای بهر اورد کردندا په پیدای بووه: کانی <----> روون <---> له بهر تریفه ی مانگه شه و <---> له بنیا بله رزی مرواری زیخ و چهو / ده ریا <---> بی سنوور <---> شه پۆل بهر تیشکی رۆژ <---> شلپ و هوور.

لای گۆران نه ماده یه ی که بابه تی بهر اورد کرده که یه، له هه ر لای هاو کیشه که ناوه، یه که میان سازگاره و به روونی و زولال له ژیر زه مینه وه هه لده قولتی که کانیه و دووه میشیان سویره و پان و پوره و پانتایه کی فراوان داگیر ده کات که ده ریا یه. به لام رامبو هاتووه دوو توخمی زور دوور له یه ک «مزگه وت» و «کارخانه» ی کردووه به ماده ی وینه که ی که نه ویش به خسته نه بره، واته یه کیکیان له جیاتی نه ی دیکه داده نری. له خوتینده وه یه کی سه ره تای، هیچ په یوه ندیه که له نیوان «مزگه وت» و «کارگه» دا به دی ناکریت، به لام له خوتینده وه ی دووه مده، ده کری بیرمان بو نه وه بچیت که هه ر دووک جیگای گشتین و به کومه ل خه لکی تیا کو ده بیته وه، له شوینیک بو خودا په ره ساتن و نوژ کرده، له شوینیکی دیکه بو کار کرده. له خوتینده وه ی سیبه م، تیا مزگه وتیش وه کو کارگه نیبه، که تیا یه خه لکی کار بو دواروژ ده که ن، تیا له کارگه، کریکاران تووشی ئیغتیراب نه هاتوون؟ تیا په رستنی خودا جوژه ئیغتیراییک نیبه؟ هتد.

وینه ی شیعی بی نه که ته نها ناوکی شیعه، به لکو شیعه که خویه تی. بویه شتیکی سه رنج راکیش نیبه که شیعی ریک ته نها له یه ک وینه پیکه اتبیت. هه ر نه ویشه بانگه شه ی خه یال کرده ده کات و ده بیته داینه مویه کیش له بو خه و بینین. یه کیکی وه کو باشلار له به ره مه دواینه کانی زوره ی کاره کانی بو شیعه و خه یال کرده ته رخان ده کات،

(۱۳) وهرزیک له دۆژ و درهوشانه وه، تارتور رامبو، وهرگیرانی نه حمه دی مه لا، ۲۰۰۱، ئاراس، هه ولیژ، لا، ۴۱.

ده لتی: «نه و وینانه ی که به خراپی ده بنه ماده، نه و وینانه وینه ی ساکارن». بویه وینه ی ساکار شیعه دروست ناکات، نه گه ر شیعه ریشی دروست کرد نه وه شیعی ریکی ساویلکه دروست ده کات.

کاتیکیش باس له وینه ی خراپ ده که یه، مه به ستمان وینه ی ساووه، که له قه راغ ناوی زاکیروه له دایک بووه، نه ک له قولایی ناوه کان. وینه ی خراپ وینه یه کی فوژوگرافییه، له بهر نه وه ی قه د ناتوانی دل سوژانه واقیعه مان بو بگوازیته وه، هه ر بویه شه ناتوانی شیعه دروست بکات. وینه ی خراپ له پرۆسه ی بهر اورد کردن له پله ی یه که مده دروست بوونه، بهر اورد کردن زیندانی به بالنده ی ناو قه فه سی، بهر اورد کردن فرین به ئازادییه وه و گریان به حوزن و نه سه فه وه. نه م جوژه بهر اورد کردنانه له سه ر روکه شی واقیعه دان، هیچ هیزیک و توانستیکی تایبه تی ناوی بو شیته لکردن و رافه کردنیان، واته ئاماره یه کی ریک و راست بو شتییک ده که ن که له ده ره وه ی خویمان دان، یا ئاراسته یه کی ریک و راستی بو ده که ن.

نه م کرده په ش، له راستیدا توانای نه وه شی نابی که واقیعه مان بو بگوژیته وه، وردترین کامیرای فوژوگراف توانای نه وه ی نیبه، چمکیکی واقیعه به دل سوژانه بگوازیته وه سه ر کاغه ز؛ چونکه واقیعه له هه موو نه و چرکه ساتانه پیک دیت که خو ی له ژیر ده ستمان راده پسکینن، واته بو نه وه ی وه فادار بین له پرۆسه ی گواستنه وه ی واقیعه بو نیو ده قه شیعی به کامان، ته نها ریگایه کمان له پیش دایه، نه ویش ته جاوژ کردنی تی. باشه، چون ته جاوژی واقیعه ده کریت؟ نه مه له حاله تیکدا که خو شمان به شتییک بین له م واقیعه. تیا نه مه جوژه گه مه یه ک نیبه که شاعیران دایده مه زرتین تا کو شیعه له دونیای سیحر و جادو وه نه زیک بکه نه وه؟

نه خیر! نه م ته جاوژ کرده مومکینه کاتییک که خه ون رو ده چیته نیو ده قه کامانه وه. واته ده ق به نیو پرپه ی سه روش و ئیحادا تیده په ری، نه م پرۆسه ئالوزه ش ده که ویتته ژیر باری کار کردن و ته قه لا و نه زموونی

شعیرییه وه. شاعر ده بی تاوس بیت به زمانیکی تایبته که له نیو زمانی گشتیییه وه له دایک بو بیته. هه موو تایبته تمه ندیییه کانی شاعیری تیا نیشته جتییه: بیوگرافیای شاعیر، رۆشنییری، هه موو ئه و تایبته تمه ندییانه ی که له ریگای زمانه وه په یدا ده بن... هتد.

کاتییک باسیش له خه ون ده که بن، ته نهها مه به ستمان له دیده نیگای فرۆیدانه وه نییه، به لکو خه ون له واتا هه ره گشتیییه که ی، مه به ست له خه ون ئه وه یه که هیزی ئه وه ی تیا بیت که رۆشنایی بقوژیته وه و رووناکیمان پی به خشی، خه ون و ئاره زوو دوو خوشکی یه کترین، شاعر ده بی له ناوچه شیداره کانی ئاره زوو وه له دایک بیت. کاتییکش هه ست ده که بن که رووناکیمان به رکه وتوو، کاتییک که ته زوو یه کی نه بیته له نیوان ئیمه و ده قدا دروست ده بیته، واته دیالوگیکی به به ره که ت دروست بووه. دهقی شاعیری واته دیالوگ، دیالوگیکی هه میشه یی و له گه لی ئاستدا له نیوان ئیمه و ئه ودا.

به لام پرسیار ئه وه یه چۆن شاعیرییک توانای ته واوی ئه وه ی هه یه که وینه شاعیرییک دروست بکات که هیز و توانای هه بیته؟ توانای ئه وه ی تیا بیته که هه ره یه کسه ره غه زوو مان بکات، داگیرمان بکات و قودره تی خه ونینه مان تیا زیندوو بکاته وه؟ هه ره وه کو بلاچه یه کیش له نیوان دوو پۆلدا چه خماخه بدات، هه ره وه کو برۆتۆن له مه نیفیستی سوریا لیبیه کان ئامازه ی بو ده کات و ئه ویش له ریقیردی وه ری گرتوو و ده لی: «تا په یوه ندی نیوان دوو واقع دوور و راست بن، ئه وه ندی وینه ی شاعیری پته و ده بیته (۱۴)».

بو ئه وه ی وه لامی ئه م پرسیاره بده یینه وه، با له ریگای ئه م ئیستیشهاد وه بچینه ناو باسه که:

«گشت تواناکان (قوده ره ته کان) له حاله تی ئاگاداری و وریایی ته واون. وه کو ئه وه ی هه ره توانایه ک ئاماده بیت ئه وه مان پیشکه ش بکات که

پیوستیمان پییه تی. ئه وه مان بداتی که له توانایدا هه بیته پیشکه شمایی بکات. زاکیره، ئه زمون، فه نتازیا، وچان (تهحه مولکردن)، ئازایه تی، چیژ هه ره خیرا له وه تیده گات که چمان مه به سته، به مه رحی که هیشتا خووشمان به باشی سه ری لی ده رناکه بن، زیره کیش، یا عه قلیش ورد ده بیته وه و تیبینی ده کات، تاوتوی ده کات، هه لی ده سه نگینی، فرمان ده دات، ئامۆژگاری ده کات، حافیز (motivation) دروست ده کات، لیته شتی ده قرتینی، له وی شتیکی دیکه، شته کان له یه ک جودا ده کاته وه، فرمان ده رده کات و شته کان کو ده کاته وه، دابه شیان ده کاته وه و له هه ره کو تیه کیش رووناکی و پیوه ری ته واو هه بیته، دیته وه لام. به لام عه قل شاعر دروست ناکات، به لکو سه یرمان ده کات کاتییک که شاعر ده نووسین (۱۵)».

ئه م ئیستیشهادی سه ره وه بیگومان له ئه زمونی کلۆدیله وه هه له هینجراوه، واته ئه زمونی شاعیرییکه؛ به لام گه لی رۆشنایی ده خاته سه ره کرده ی خولقانیدن. باشه چۆن ده کری، ده لالاتی وینه ی شاعیری ده ستنیشان بکرین؟ پیش هه موو شتییک داوا ده کریته که وینه ی شاعیری ره سه ن بیت. هه ره وه کو باشلار ئامازه ی بو ده کات و ده لی: وینه ی شاعیری فیکره یه که له کاتی له دایک بوونه، واته هیشتا نه بوته فیکره و ناشیته فیکره. ئا لیته دا فیکره و شاعر له یه ک ده دن و له یه کیش جودا ده بنه وه. تیرمی «فیکره» واته (idée) که له ره چه له کی یونانی کوندا، (idea) واته «شیکلیکی بینراو»؛ چونکه ته مسیلی بیرتیکی موجه ره د ده کات و له لایه ن فیکرکردنه وه هاتوته دی؛ هه ره بویه له زمانه لاتینییه کاند، له رووی ئیستیمۆلۆژییه وه په یوه ندیییه کی پته وه له نیوان «وینه» و «فیکره» دا هه یه.

ئه مه ش ده روازه بو باسیکی تر ده خاته سه ره گازه رای پشت: په یوه ندی

(۱۵) پۆل کلۆدیل، رمان له شاعر، ۱۹۶۳، گالیمار، پاریس، لا ۹۳-۹۴.

(۱۴) بروتۆن، به یانی سوریا لی (۱۹۲۴)، فۆلیز، گالیمار، پاریس، ۳۱.

نیوان شیعر و فیکر چپیه؟ ئەمەش یەکیکە لەو خالانەیی که وا دەکات شیعیری بابەتی و شیعیری فیکره، زوو خاوی بێتەوه و هێزی خەونینە لە دەست بدات. دکرێ لێره نا بەم جۆره لێک بدریتەوه: شیعر ئەویە که شتییک بگەیهنێ و خەونیش بە شتییکی ترهه بپینێ. لێره توانستی خەیاڵکردن ئەوه نییه که واقیع بنووسیتەوه، بەلکو واقیع تێپەر بکات. فیکر تیکرای ئەو پرۆسانەیه که ئینسان لە پەپوهندی خۆی لەگەڵ واقیعی مادی، کۆمەلایەتی بەدەستی دەهینێ که لە ئەنجامی ئەم پرۆسانەش چمکی لێوه دەسگیر دەبێ و که بەیهکهوه گرتیان دەدا و مەعریفەیی نوێی پەیدا دەکات. واتە فیکر پرۆسەیهکی راسیۆنال و عاقلانە و مەنتیقییه، کهچی وینە پەنگە پەحمی فیکر بێت، پرۆسەیی بێرکردنەوه بەشداره له دروستکردنی، بەلام چمک دروست ناکات و پەپوهندی نیوان ئەم ویتانەش نه راسیۆنالە، نا عاقلانەیه، نه مەنتیقییه، بەلام مەنتیقی تاییهت و ناوهکی خۆی دروست دەکات، پەپوهندی حەممیی خۆی فەرز دەکات و وهکو داینەمۆیه کیش وزه لێوه دروست دەبێت.

بۆیه کاتیک وینەیهکی کەرچ و کال دەبینین، خێرا هەست دەکەین پرۆسەیهکی فیکری بەسەر یا زالە و نەبووه بەچمک، بەلام له هاوکیشیهکی زۆر مەنتیقیشهوه له دایک بووه. لەناو جەرگه یی بابەتهوه یەخەمان دەگرێ، وینە توانای ئەوهی نییه بێتە زمان، شاعیر یەخەمان دەگرێ و دەستمان دەگرێ و دەیهوێ بمانباتە ئەو شوینەیی که خۆی توانای نییه بپگاتی. وینەیه که ئارەزوو دروستی نەکردوه، بەلکو بپچوووی ئیرادهیه. بەرامبەر بەم ویتانە شاعیر خۆشی گەلێ هۆشیاره بەرامبەر به نووسینه و هەر به نووسینیش ئەنجهت بەرامبەر به وینە کال و کرچانه دەهینیتەوه، چونکه دەسلەاتیکی دەرەکی داوای لیکردوه له بەرهمهینانەوهی ئەم جۆره نووسینه.

یا ئەوه تا بەرهو خەونیک دەمانبات که پروناکبه خش نین، هەر وهکو ئەو خەوانەیی که به شهو بینومانه، بەلام رۆژی داوای توانای گێرانەوهیمان

نییه، زمان ناتوانی درک به نهینیهکانی بکات، بەلام ئەوهی ئیمه مەبهستمان له خەونیکه که له مادهی زمان دروست بووبیت! بۆیه هەمیشه ئەو جۆره شیعرانه له گیانه لادان. ئایا ئەو خەونه روونانەیی که به شهو بینومانه و به ئاسانی دهیگێرینهوه، ئۆخۆنی پێ نه به خشیوین!

له نیوان شیعیریک که خەون دەبێتە ماده سەرەتاییه که ی و شیعیریک که بابەت دەبێتە پالپشتی، دەمانگه یه نیتە دووربیا نیک: یه کێکیان جۆره شیعیریک به ره و دەرەوه وەرده چه رخێ و شیعیریکی دیکه ش که وهکو ئەلقه یهک مروّف به رهو یه کیتییەک بانگه شه دهکات که دوو ئاراسته ی ههیه، یه کێکیان به رهو ئاسۆ نادیارهکانی دەرەوه، ئەوی تریش له سەرچاوه بزپوهکانی ناخ و پهگی هاویشتووه.

بۆچی گشت تهقه لاکان زۆرجار دهگه نه بنهستییک؟ گەلێ هۆ ههیه که شاعیریکی دیاریکراو خۆی به بارودۆخیکی دیاریکراوه وه بیهستیته وه و چونکه ته نهها بارودۆخ توانیویه تی دروستی بکات. ئا لێره سێ توخم به لایه ن کهم کۆ ده بنه وه:

۱- بنه مای شاقوولی: کاتیک بهو میتۆدهی که ئیمه لێره پێشکەشی دهکەین بپتورێ.

۲- بابەت: کۆلنەدان، ئازایه تی، وره به زرکردنەوه، نه به ردیی، تیکۆشان، براهه تی، هیوا به خشین، بانگه شه کردن... هتد.

۳- ئایدۆلۆژیا یا فیکری رووت: حافیزیکی فیکری له پشته وهی دهق ههیه. نه ته وایه تی، مارکسی، ئاینی، فه مینیزم... هتد.

داوای ئەوهی «شیعی» یکی دیاریکراو دهخوینینه وه، ئەگەر خێرا گه یشتینه مەبهسته کان، ئەگەر زانیاری داینی و چیتزی که مان بپنی، ئەگەر بانگه شه ی مەرجه عی میتوویی، کولتوری، واقیعی رووتی کرد ئەوه دهکرێ سەرته تا سهیری بنه مای ئەو شیعه بکریت، ههروه ها فیکره یهک به سه ر دهقه که زاله، ئەویش بارستایی ئایدیۆلۆژییه. مەبه ستیش له م زاراوه یه ئەوه یه که خاوه نه که ی ته عبیر له سیسته میکی فیکری گشتیی بکات که له کۆتایی

بیتته بهرجه سته یه کی عه قانیدی چ فلهسه فهیی بیت، چ سیاسی، چ ناینی، یا به شتیوه یه کی دیکه، ئەو فیکره گشتییە زال بیت به سەر بهرهمه هونهریبه که ی، یا به شتیوه یه کی زهق و رووت رهنگی دابیتته وه. ئەگینا ئیمه مه به ستمان ئەوه نییه، تا چ راده یه کی مه عریفه، وهک سهرجه می سهرچاوه فیکریبه کان تیکه هه لکیشی بهرهمه میکی هونهری بووبیتن. بۆدلیر له نیو میژووی تاییه تی خوئی، ئەویش ناوه ندی سه دهی نۆزده هه می فه ره نسایه، هه لبه ته بۆدلیر له دوو توپی ئەو کولتوره گشتییه، دهقه شیعیریه تاییه تیبه کانی خوئی نووسیوه ته وه، چ ناینی، چ که له پووری شیعیری پیشخوئی، چ رهوت و تهزووه ئیستیتیکیه کانی سه رده می خوئی، به شدار بوونه له خه ملاندنی سه رتا پای جیهان بینی شاعیر. یا گۆران، ئەویش زاده ی گشت ئەو مملانییه کۆمه لایه تی و سیاسی و فیکری ئەو سه رده مه ی خوئی بووه، ئەویش نیوه ی به که می بیسته می کوردستانه. ئەویش دیسان زاده ی هه موو ئەو خوینده وانیه که له ریگای ئەده بی تورکی و پۆمانسیه تی ئینگلیزی و تهزووی ریالیزی ئیشتراکیه و بهرچاوی که وتوووه. به لام چ به نیسه ته به بۆدلیر، چ نیسه ته به گۆران، سیاقی گشتی هه مان سیاق بووه بۆ یه که کی دیکه ی هه مان سه رده م. ئەوه ی گرینه شاعیر چۆن مامه له ی له گه ل ئەو سیاقه گشتیبه دا کردوووه.

به لام بۆدلیر چۆن مامه له ی له گه ل ده ره وه ی خوئی کردوووه، چۆن هه رسی کردوووه و چۆنیش ئەو واقیعه ی گوازتوته وه، یا به شتیوه یه کی دیکه هه لیه ئینا وه ته وه. چۆن تیشوو هه کانی له ده ره وه چنگ که وتوووه و له چ دیده نیگایه که وه سه یری دونیای ده ره وه ی خوئی کردوووه، چین مه رجه عه رۆشنبیریبه که ی و چ فه راده تیکی له و باره یه وه هه بووه؟

کاتیکیش ئیمه باسی ئەو سیاقه جیاوازانه ده که ین، مه به ستمان ئەو قۆناغانه نییه که شیعر وه کو قوتابخانه ته ماشا کراوه، شاعیر بوونه وه ریکی کۆمه لایه تی پیروژ بووه، ری پێشانده ر و ده مرآست و له کۆتاییش وه کو مامۆستا سه یر کراوه. له و سیاقه گشتییه زۆر تاییه ته دا

شاعیر، شاعیریبه تی خوئی کردۆته قوربانی چمکی کۆمه لایه تی، ته نویری، ره هبه رایه تی هتد و زۆر جاریش شانازیشی پێوه کردوووه، یا زۆر به راشکاوی و له خوێبوردویییه وه ئەو ئه رکه ی به خوئی ره وا بینیوه. ئەمه ش ده کری بیگه ری ئینیه وه بۆ دوو هۆ، یه که م فاکنه ریکی کولتووری میژوویییه، که نووسه ر، به مه به سستی ئەوه ی په یامه که ی خیرا بگاته گوپگر و خوینهر و کاریگه ری به جی به یلی، زوو له به ر بکری، ئەوه ده که که ی هۆنیوه ته وه، دووه میشیان که مبوونی که ره سه ی دیکه، له جیاتنی ئەوه ی به شتیوه یه کی باهه تییا نه و لیکۆلینه وه شیلگیرانه له مه ر کیشه جوداوازه کانی کۆمه لگا باهه تی زانستی و تیۆری و راقه کردن و لیکدانه وه بنووسریت، شاعیر به م کاره هه لساوه، به نیازیکی پاکه وه شیعیری خراپی نووسیوه.

چونکه گه لی ته ون به ده ور شاعیرا ئالۆزکاندراوه و، شاعیریش چۆته ژیر باریکی زۆر قورس و له کۆتاییه ده قی شیعیری خوئی کردۆته قوربانی. هه موو ئەو و اتا و ده لالاتانه ی که له ده وری چمکی قوربانی کۆ ده بنه وه گه لی له بنه ماکانی زه نییه ته و عه قلییه تی کۆمه لگایه کیشمان بۆ یه کتالا ده که نه وه. یه کتی له و مه فهومه زۆر زه قانه، مه فهومی عه بی و ئاینییه، له دوا پێناسه بهرگیکی عه لمانی و لایه کی کراوه ته بهر؛ به لام له جه وه هه ردا له ده وری یه ک کیشه خول ده خواته وه.

هه ر ئەو کیشه یه که بنه مای شیعیری به ره و زمانی په خشان ره وانه کردوووه و له کۆتاییه شدا له ناو هه یکه لی بنه مایه کی شاقوولیدا دامه زراوه ته وه. چونکه مه به ست له و جوړه شیعه ره ئەوه بووه که زۆرترین خه لک لیبی تی بگهن، یا راسته ره په یامی خوئی بۆ جه ماوه ریکی پانوپیۆر به بیان کات. ئەم جوړه شیعه ره له لای زۆریه ی میلله تان بۆ ماوه یه کی دیاریکراو ته بریری خوئی هه بووه، به لام له م دیده یه وه شیعر وه زیفه ی هه بووه و وه کو چه کی به کاره یتراره بۆ هۆشیار کردنه وه، بۆ تیپه رکردنی بیستیکی دیاریکراو، ره نگه دوا ی ماوه یه ک هه مان بیس به چاویکی دیکه وه سه یر کرایت.

سهره‌رای شه‌رعییته و په‌وایی کیشه‌کان، چ سیاسی بوو بیتن، چ کومه‌لایه‌تی، چ نه‌ته‌وایه‌تی، شاعر ته‌نھا له یه‌ک مه‌نزووردا خویندراوه‌ته‌وه و نه‌ویش وه‌زیفه‌ی شاعرکه‌بووه. ئەم وه‌زیفه‌دانه به‌شاعر، تا رۆژی ئیمروشمان هەر به‌رده‌وامه و لایه‌نگری خۆی هه‌یه و داموده‌زگای تایبه‌تیش ده‌یانپارتی.

۷- خۆیندنه‌وه‌یه‌کی دیکه

په‌نگی کاتی ئەوه هاتی پیداجوونه‌وه‌یه‌کی شیلگیرانه‌مان پێویست بیت بۆ دامه‌زراندنی خویندنه‌وه‌ی په‌خه‌ نامیزانه و به‌ئامراز و که‌ره‌سه‌ی نوێیه‌وه بۆ ئەوه‌ی بتوانی ئاسۆی داها‌تووی شاعر رووناک‌تر ببینی و ده‌روازه‌کانی چه‌ش‌ه‌ی ئەده‌بی و مه‌عریفه‌ش له‌مه‌ر گشت ئەو توخمان‌ه‌ی که ده‌قی شاعری پیکده‌هین بخاته‌ سه‌ر گازه‌رای پشت، نه‌ک به‌و مه‌به‌سته‌ی که وه‌کو تاقه‌ دیده‌نیگا خۆی پێشکه‌ش کات، به‌لکو به‌شداریه‌کی زانستیانه له‌مه‌ر په‌خه‌ی ئەده‌بییه‌وه بکات. به‌ده‌ر له‌ دراوه که‌له‌که‌بووه‌کان که که‌له‌پووری شاعری و په‌خه‌سازییان پیکه‌یتاوه، به‌لکو هه‌ول‌ی ئەوه‌ بدات که چمکی نوێی و زاراوه‌ی نوی پێشکه‌شی خوینه‌ران و لیکۆله‌ره‌وان بکات. له‌ لاپه‌ره‌کانی پێشوو، پرسیا‌ریکمان سه‌بارت به‌زاراوه‌ی «خه‌یال» به‌رز کرده‌وه و ده‌شکرئ له‌مه‌ر زاراوه‌ی شاعرییه‌تیشه‌وه (la poétique) چه‌ند دیریک تۆمار که‌ین. زانستی زاراوه‌ی عه‌ره‌بی، ئەم ئاداته له‌ به‌لا‌غه‌ت و ئەده‌بیاتی په‌خه‌ی فه‌ره‌نسییه‌وه ده‌قۆزیته‌وه و دره‌نگ‌تریش ده‌بیته‌ زاراوه‌یه‌کی کوردی؛ خیرا له‌ زیهنی خویننه‌ر ده‌لاله‌تیک دروست ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌شاعرکه‌وه هه‌بیت که له‌ هه‌قیقه‌تدا، کیشه‌ی شاعرییه‌ت گه‌لج فراوانتره. بۆ یه‌که‌م جار له‌ کۆلیژ دو فرانس، قالیتری ئەم وشه‌یه له‌ واتایه‌کی نوێدا به‌کارده‌هینی و ده‌بیته‌ بناغه‌یه‌کیش بۆ تیوری ئەده‌ب. شاعرییه‌ت خۆی به‌ئافرانده‌وه خه‌ریک ده‌کات که له‌ هه‌مان کاتدا جه‌وه‌ر و وه‌سیله‌شه، نه‌ک به‌مانا

ته‌سه‌که‌یه‌ی که ده‌ستوور و یاسا ده‌ره‌کییه‌کانی شاعر بگریته‌وه، به‌لکو بواریکی فراوانه و جوگرافیای ده‌قی شاعرییه‌ت ته‌ی ده‌کات، بۆیه شاعرییه‌تی رۆمان و شاعرییه‌تی مۆسیقا و شاعرییه‌تی مۆسیقا و شاعرییه‌تی سینه‌ما ده‌کرئ بئاخه‌رتنه‌ نێو ئەم چمکه‌وه. ئەوه‌ی ئیمه له‌م لیکۆلینه‌وه مه‌به‌ستمانه شاعرییه‌تی ده‌قی شاعرییه‌. به‌ کورتی شاعرییه‌ت له‌ باره‌ی تیورییه‌ ناوه‌کی و ناخۆیه‌کان ده‌کۆلێته‌وه. له‌م روه‌وه په‌خه‌ گرینگی به‌بنه‌ما موجه‌ره‌ده‌کان و یاسا گشتیه‌کان نادات، به‌لکو گرینگی به‌ده‌قیکی کۆنکریت و ده‌گمه‌ن ده‌دات. نه‌ک ته‌ماشای ئەده‌ب له‌ بۆجوونیکی نۆرماتیف (واته گشت ئەو یاسا و ده‌ستوور به‌وه‌کان)، به‌لکو له‌ ده‌لالاته‌ شاراوه‌کان و چه‌شه و له‌زه‌تی ده‌قی ئەده‌بییه‌وه ده‌دوێ. ئەگه‌ر بیت و بۆیه‌کی وه‌کو قالیتری چمکی شاعرییه‌ت له‌ دوری بزوتنه‌وه‌کانی دا‌هینانی ئەده‌بی بگه‌رسیته‌وه، ته‌ماشای بنه‌مایه‌کی موجه‌ره‌دا نه‌کات، به‌لام ئەمه‌ش مانای ئەوه نییه که نه‌توانیت له‌م دیده نیگایه‌وه ته‌ماشای ده‌قی شاعری نه‌کریت و وه‌کو کیشه‌یه‌کی باه‌تیش له‌مه‌ر بنه‌ماکه‌یه‌وه هه‌لۆسته نه‌کریت. به‌لام لێره ده‌بێ جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه‌ش بکه‌ین که بنه‌مایه‌کی موجه‌ره‌د به‌ته‌نھا به‌س نییه بۆ ئەوه‌ی ببیته جه‌وه‌ری ده‌قی شاعری، به‌و مه‌به‌سته‌ی که پێناسه‌کردن و تێگه‌یشتن و سه‌ره‌نج‌دانی بنه‌مایه‌کی موجه‌ره‌د به‌هه‌یج جوړیک ده‌ق وه‌کو بزوتنه‌وه‌یه‌کی دینامیک ناخۆلقیی، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌وه، به‌بێ بنه‌مایه‌کی بازنه‌بی مومکین نییه ده‌قیکی شاعری خاوه‌ن کۆ- خویندنه‌وه‌ش وجودی هه‌بیت. ئەمه مانای ئەوه نییه دووری شاعرییه‌ت له‌ ده‌قیکی رۆمان نه‌بیت! له‌ دیده‌نیگای ئیمه‌وه مومکین نییه ده‌قیکی دینامیک و به‌پێز و پر له‌ وزه‌ی شاراوه‌ بیت و خاوه‌ن کۆ - خویندنه‌وه و کۆ - ده‌لالات بیت، له‌ هه‌مان کاتیش له‌ نێو بنه‌مایه‌کی شاقوولی چه‌قی به‌ستیت، یا بنه‌ما ناوه‌کییه‌که‌ی شاقوولی بیت. به‌لام، کاتیکیش ئیمه باس له‌ دوو جوړه بنه‌مایه‌ ده‌که‌ین، ناییت توخمه سه‌ره‌کییه‌کانی دیکه فه‌رامۆش بکه‌ین، ئەمه له‌لایه‌ک، له

1- فاکتوری کولتوری و میژووییه

که له پووری شیعریی کوردی، واته عه قلیبه تی ئیمه له مهر شیعره وه، هه میسه له ده ور بابهت خۆی بینیه ته وه، تا کو گۆران خۆشی، شیعره کانی به پیتی بابهت خشته ریژ کراون: شیعر بۆ منالان، شیعریی خۆشه ویستی، شیعریی سیاسی... هتد ئەم چمکه ته نها ئە ده بی کوردیش ناگریته وه، له ئە ده بی عاره بی و ئە ده بی ئه وروپیش، له قوناغه کانی پیشکه وتنی ئە ده بدا بهرچا و ده که ویت. هۆی له بهر چاوی ئەم چمکه ش ده گه ریته وه بۆ تیگه یشتنمان له ئە ده ب و شیعریش به شیتوه یه کی تایبه تی. چونکه بیث ئه وه ی شیعر زمان بیث بابهت بووه، بیث ئه وه وجودیکی ئیستاتیکی هه بیث، له لایه نگیڕ گه راوه. شیعر له کۆتاییدا وه کو گوتار مامه له ی له گه ل کراوه، به و مه به سته ی ئایا ده بی ئەم گوتاره ئە ده بییه چمان پی بلتی! ئەم ئاراسته یه ش نه ک ته نها هه ر ئە دیب و شاعیران بهر پرسن به رامبه ری به لکو خۆتینه ریکی زۆر و زه به ن و به پله ی یه که میسه ده زگا سیاسی و پر و پا گه نده بییه کان، ئە وانیش بهر پرسیارن و ده کری وه کو هۆکار بخۆتند ریته وه. بۆ ئه وه ی شیعریش وه کو هه ر ژه نریکی دیکه ی ئە ده بی بیته گۆره پانی جه نغه کۆمه لایه تی و سیاسی و بگره ئایدیۆلۆژییه وه؛ به لکو گه یشتیشه ئە و ئاسته ی که ریبا ز و قووتابخانه یه کی ته وا و که له ژیر واقعییه تی سۆسیالیستی ده ناسریته وه خشته ریژ کریت و چوارچیوه ی بۆ ته رتیب بکریت و جیهان بینییه کی کۆمپلیتیشی به خۆبه وه گرت - گولدمان، لوکاش - . که واته شیعر ده بی ته ماشای واقیع بکات، ده بی له واقعی کۆمه لایه تی بکۆلیته وه و دزیوی و گه نده لیبی ئە و واقیعه بخاته روو، دیارده کۆمه لایه تییه زه قه کان بخاته ژیر تیشکه وه و له مهر گشت ئە و دژیابه تی و دژوارانه بدوی که ئایدیۆلۆژیایه ک خۆی پتوه خه ربک ده کات، بیگومان به زمان و که ره سه ئیستیتیکی جیاواز، له ریگای شیواز و ستیلی تایبه ته وه، له ریگای زمانی میتافۆر و خوازه کاندای، به لام له ناو خندا، له دوا ته قه لادا، ده بی خۆی به کیشه تایبه تییه کانه وه خه ربک

لایه کی دیش، مه به ستمان له شیکله جیگیره کان نییه، چونکه یه کیکی وه کو بۆ دلیر زۆریه شیعره کانی به کیشی ئە سه که نده ری و هه شتبرگیه ی و سۆنی^(۱۶) و هتد دارشته وه، یه کیکی وه کو گۆران سه ره تا سه رووزی عاره بی به کار ده هیته ی پاشانیش ده گه ریته وه بۆ کیسه ساده و خۆمالییه کان، بۆ نمونه هه وت برگیه ی و به سه راوی (AA; BB; CC)، یا یازده برگیه ی و به سه راوی (AA; BB; CC) یا ته نوع له چوار برگیه ی و به سه راوی (AB; AB. AAAA; BB)^(۱۷)، یا چوار چوارینه ی پینج برگیه ی و به سه راوش (AABA) یه کیکی وه کو شتیرکۆ بیکه س که به رده و امییه که بۆ شیکله کانی گۆران، ره نغه ته نوعاتی شتیرکۆ بیکه س له مهر کیسه وه له وه ی گۆران هه ژارته ریته ی پاشان چهنده به لگه یه ک ده هیته وه.

له مهر ئەم شیکله ده ره کییانه وه، له هه ندی شوین هه لۆیسته یه ک ده که یه ن، نه ک له بهر ئە وه ی لیکۆلینه وه له و پرووه چی بکه یه ن، چونکه به نیسه بت ئیمه شیکلی شیعر ته جاوی ئەم شیکله ده ره کییانه ده کات، به لام بۆ ئە وه ی بتوانین له پال ده سنیشان کردنی بنه مای شاقوولی و بنه مای بازه بی، له توخمه کانی دیکه ش ورد بینه وه و سه رنجی جیهانی شیعره که وه کو تیکراییه ک به دین و له گشت ئە و هۆکارانه بکۆلینه وه که وا ده کات ده قیتک سه ر به م بنه مایه بیته یا سه ر به و بنه مایه .

بۆ ئە وه ی وردتر و ته تبیقی تر له مهر ئەم کیشه یه بگیرسینییه وه، ئە وه له به شه ته تبیقییه که ی ئەم لیکۆلینه وه یه دینییه وه سه ری.

یه کی له و هۆکارانه ی که به شداری کردوه که شیعر خاوه ن سیما و خه سله تیکی دیار بکرا و بیته، هه لبه ته یه که م:

(۱۶) سۆنی له چوارده دیره شیعر پینک دیت: دوو چوارینه و دوو سینییه .

سه رواکانیش به م جۆره ریژ ده کرین: (ABBA; ABBA; BAA; BAB).

(۱۷) شیعریی پایز! لا ۱۶۳.

بکات و بابەتی خۆی بخەملێنی، ئەگینا لە «مەدینەى فازیله» دەربەدر دەکری.

بێگومان رەنگدانەوهی ئەم رێباز و قۆناغانە زۆر بەکالو کرچی، تا نەلێن زۆر ساویلکانه ئەدەبی کوردی قۆزتییهوه. لە کۆتاییدا، بە کۆمەڵێ، یا بەتەونێ رەمزی جیگیر ئاماژە بۆ گشت ئەو بوحران و قەیرانانە دەکات که خۆی تیا بێنیهوه. هەرچەندە ئاماژە بۆ شوێش و بەرگری کردن دەکات، بەلام چیا دەکاتە رەمزە نەبزیوهکانی، لەبارەى نیشتیمانەوه دەیهوێ بدوێ، یا دەدوێ و دیسانەوه دەگەرێتەوه بۆ ئارکیتییە هەرە کۆنەکان، ئەویش دایکە و لەودا هەموو کیشەکان بەرجهسته دەبێ! ئەگەر شەوهزەنگ و شەوی ئەنگووستەچاو بێتە ئاماژەیهکی راستەوخۆی زیندان و دەردەسەری و زولم و زۆرداری، ئەوه لە پزىسکی هەتاو و کازىوهدا رووهکەى دی ئەو واقیعه خۆی بەیان دەکات. واتە لە دوا خۆپندنەوهدا، شیعەر ئەوهندهی خەونی بە ئازادییهوه بێنیهوه، هەندە نەبووستوو خۆی لە گشت تەگەرە و کۆسپە هەمەچەشنەکان رزگار بکات، چ کۆسپ و تەگەرەى زمانەوانی بیت، چ پهيوەندیی بەجیهانبینی شاعیرهوه هەبیت، چ پهيوەندی بە کلێشەى حازرەدەست و رەمزی سواوهوه هەبیت.

ئەگەر ئەرکی زمانەوانی شاعیر ئەوه بیت که لە وشەى پەتی بگەرێت و فەرهنگی تاییهتی خۆی دروست کات، بەلام وەکو ئەرکیکی نەتەواپەتی تەماشای کراوه، نەک ئەرکیکی شیعراپەتی، ئەوه بێگومان لە رووی جیهانبینییهوه خۆی بە کیشە زەقەکانی سیاسی و کۆمەلایهتییهوه گری داوه و لە لایەنگیر و جەماوەریکی فراوانیش گەراوه بۆ ئەوهی قبوڵ بکریت و تەبەنی بکریت. ئەگەر لە یهکێ لە سیماکانی ئەم جۆرە ئەدەبه جیهانی بوو، ئەوه هەلبەتە ئەم رێبازە، لە شیکلی جیاوازدا لە نیو ئەدەبی کوردیش دەرکەوت و لە شیوهی جیاواز خۆی دەردهخست. ئەوه تا دەبێنێ، لای روانگەیهکانیش، که مەبهستیان بوو ئەدەب و شیعەر چوارچێوه رێژکەن، ئەوانیش نەک تەنھا گەلێ ئیشکالاتی فیکری و ئیستییتیکی و

بەلکو ئایدیۆلۆژیشیان هینایه ئاراهه که دهکری ئەو خالانەى که روانگەبیهکان لەسەر کاریان دەکرد لەم چەند خالەدا بەندریژ بکری:

- ۱- «نووسینمان قال بووی ئازاره... بۆیه دژی ئازار ئەجەنگین؛
  - ۲- جوانی پەرسته... بۆیه ناشرینی ناگریته خۆی؛
  - ۳- نوێ خوازه... بۆیه لە کۆن یاخی ئەبیت؛
  - ۴- سەر بهست و ئازاده... بۆیه گشت کۆت و زەنجیریکی ئەپچرینیت؛
  - ۵- شوێشگێرە... بۆیه لە ئاستی هیچ کۆسپ و مەترسییهکاندا سل ناکاتهوه؛
  - ۶- مرۆفی کورد ئەینوو سیته... بۆیه بۆ ئەوهی کورد ئەبیتە مەشخەل (۱۸).
- چاوخشانیک بەسەر ئەم ئامانجانە، یەکسەر لە تیگەیشتنیکی چەواشه لەمەر شیعەرەوه دەگەین، یهکێ لە چمکه گرینگەکانی شیعەر ئیستییتیکیه. جوانیش وەکو لە بەندی دووم ئاماژەى بۆ کراوه، تەنھا بە بەشیک لەو ئیستاتیکی دەژمیریته. ئەگەر بەمیژووی ئەم زاراوهیه شدا هەلژین، ئەوه بۆ یهکەم جار بۆ مگارتین ئەم زاراوهیه بەکار دەهێنی و مەبهستییهی ئەوهیه که دەستیشانی دیسپلینیکی نوێ بکات که خۆی بە لیکۆلینهوهی فەلسەفی و زانستییه هونەر و جوانییهوه خەریک بکات و لەم خالانەدا کۆی دەکاتهوه:
- ۱- ئیستییتیکی هونەری رووت، لەبەرئەوهی هونەر جۆرە مومارەسهیه که و ئیستاتیکیکاش راماتیکیه لەو مومارەسهیه و لە بەرههەمیکی دیاریکراو.
  - ۲- دیداکتیکی (تەعلیمی) هونەر و ئەدەب.
  - ۳- رەخنە که بەهەلسەنگاندنیکى بەهاکان دەدریته قەلەم.
  - ۴- ئیستییتیکی سایکلۆژی.
  - ۵- ئیستییتیکی ئەخلاق.

(۱۸) شادمان قادر حەسەن، بزووتنەوهی روانگە و شیعەری نوێی کوردی، دەزگای

سەردەم، ۲۰۰۱، سلیمانی، لا ۳۸.

به لّام ئيمرۆ، ئيستيتيكا دوو مه فهووم ده گريته وه: يه كه ميان، كه به «جوان» ناوی ده بهين، جوړه ئيديالتيكه كه له ته سامی و له «جوانكيله» جودا ده كړي ته وه، بهم پييه ليكولينه وه له مهر جوانييه وه به به شتيك له ليكولينه وه يه كي فراوانتر ده ژمي ريت، وه كو ديراسه تي جه وه هر، جواني و ته سامی و جوانكيله يی و ناسكيی، شيعرييه ت و تراژيډيا و كو ميك و دراماتيكي كاری هونهری، دوو هميشيان كار ه كتهر و خه سلته تي به های ئيستاتيكي به گشتی ده دري ته پال «جوانی». كاتيک له به ندى دوو همدا، كه ده لين «جوانی په رسته... بويه ناشرينی... هتد» يه كسه ر مه فهوومی ئيستاتيكاى كوڼ خوځي يه كئالا ده كاته وه كه له مهر بنه ماكانی فه لسه فه ی ئه فلاتوون سه قامگير ببوو، روون ده بيته وه؛ ئه ویش هاوشانی جوان و باشه يه، يا ئه وه تا ته جلا كړدى جوانيی له چمكى باشه وه سه ره لده دا و سيكورچكه كلاسيكيه كه قوت ده بيته وه: راست و جوان و باش. يا وه ك تيگه بشتنی هيگل بو چمكى ئيستاتيكا، به نيسبه ت ئه ويشه وه جوانی وه ك روويه كي هه قيقه ت خوځي ئاشكرا ده كات. له م به ندى دوو همدا باسی ئه وه ناكات كه هموومی روانگه ييه كان خوځه ريك كړدنه به جوانييه وه، به لكو په رستنی جوانييه. ليتره نه ك ته نها هه موو به هاكانی ئيديالتيه ت روون ده بيته وه، واش ده كات كه به ندى يه كه ميس به تال كاته وه كه داوا ده كات ئه ده به كه يان دژ به نازار بجه نگی، ئه مه له كاتيكا خوځي بو په رستنی جوانی ئاماده كړدوه!

ئه گه ر بيت چمكى مؤدريه تا بدري ته پال بودليز، له ته ك گشت ئه و چمكانه ی كه شاعير ده يه ينيته نيو ئه ده به وه، شيعريش به تايه تي، يه كيك له و توخمانه ش ئه وه بوو سه ر له نوځي ئه م هاوكيشه يه سه روين ده كات و بوډليز له جياتی ئه وه له جوانی بگه ريت له ناشرينی ده گه را، له جياتی ئه وه له باشه بگه ريت له خراپه و «فه ساد» ده گه را. پيويستيشه به شپوه يه كي فه لسه فه ی له بوچوونه كانی بوډليز له مهر شيعره وه تيگه ين. ئه و، مه به ست له بوډليز خوځي به ئيستاتيكاى ناشرينه وه خه ريك ده كړد، ئه مه ش ديسانه وه خاوه ن ئيستاتيكاى خوځي بوو. له دوا پيناسه دا ده كړي

بليين ناشرينيش خاوه ن ئيستاتيكاى خوځي ته. ئه نجاميش، جوانترين و ده گمه نترين شيعري به زمانی فه رهنسی بو جيته يشتووين. ئايا ئه ده بيك ته نها خوځي به جوانييه وه خه ريك بكات، له كو تاييدا ساويلكه نايه ته پيش چاو؟ هه ر هه مان كيشه له لايه ن رامبووه بو يه كجاره كي ئه م گرفته كو تايي پي ده هيتيت و ده ليت: «جوانيم له سه ر ئه ژنوم دانا، بينيم تاله، دژويتم پيى دا».

ئه گه ر به كار هيتانی جوانيان له جياتی ئيستاتيكا به كار هيتايي، ئه وه كه وتوونه ته هه له يه كي گه وره ی فه لسه فييه وه، ئه گه ريش نا، ئه وه جوانی په رستن، هيچ شتيكي ئه وتو ناگه يه ني، جگه له مانا ته سكه يه كه ی نه بيت كه ئه ويش ئيداليزه كړدى جوانييه كه له ئه ده بی كلاسيكي كوردييه وه ده گاته ئه وان و له كه له پووری ئه وروپيش ده گه رپته وه بو سه رده می راپه رين، واته سه ده ی پاژده و شازده و له لای كو مه له ی «پليياد» كه ده كړي به «چلچرا» ته رجه مه بكرت، ده گاته ئه وپه ري ته كامل و پيگه يشتن، شاعيرانی وه كو روڼسار و دو بيتلای و ژنه شاعيري وه كو بترنيت دوگيى بوون، هه لبه ته ئه وانيش كار بگه ري شاعيرانی ئيتاليان له سه ر بووه، ئه م جوړه شيعره ده گه يه ننه تر وپكي ته واوی خوځي.

هه روه ها له گه ل به ندى سييه ميس ده كه ونه دژواريه كي گه وره وه، چونكه له به ندى سييه ميشدا بانگاشه ی ئه وه ده كه ن كه نوځوازن و له كوڼ ياخي ده بن. ئايا كوڼ و نوځي به چ پيوه ريك ته ماشا كراوه، ئايا مه به ست له چمكى زه مه نييه يا پيوه ري ديكه هه ن بو ئه وه ی كوڼ و نوځي پي هه لسه نگيڼ؟ ئايا ئه و به ره مانه ی كه ئه وكات نووسران، ئيستا به كوڼ يا به نوځي ده بي بخوڼدري ته وه؟ ليتره ش به چاو يكي نيسبييه وه ته ماشای كوڼ و نوځي نه كراوه. نوځوازی له ئه ده بدا هه ميسه هه ر زه مه نی به سه را تيپه ريوه، كاتيک خاوه ن هه لوځيست نه بووه سه به رت به چمكى نوځوازی خوځي!

چونكه چمكى نوځوازی، په يوه ندى به چمكى زه مه نييه وه نييه و هه روه ها نوځوازیش به نياز خوځي له كوڼخوازی رزگار ناكات، به لكو

هه‌لۆتێست و هه‌لگرتنه، یا هه‌لۆتێست و هه‌رگرتنه له‌مه‌ر نوێخواری خۆیه‌وه. ئەمه به‌واتای نوێخواری له‌ بوازی ئافرانندی هونەری و ئەدەبیبییه‌وه هه‌میشه به‌پڕۆژیه‌ک ده‌کات که ته‌واو نابێت، واته، هه‌ندێ هه‌لۆتێست و هه‌رگرتن له‌مه‌ر به‌ره‌مه‌ کۆنه‌کان گرینگه، هه‌نده‌ش هه‌مان هه‌لۆتێست له‌مه‌ر ئەو به‌ره‌مه‌ی که ئێستا دهنوسرێن گرینگی هه‌یه؛ وه‌کو چۆن له‌ کۆندا نوێخواری هه‌بووه و له‌ ئاینده‌شدا کۆنپه‌رست هه‌ر ده‌بێ. نوێخواری ئازابه‌تی نییه، به‌لکو جیهان‌بینیه!

ئیمه ده‌بێ له‌ میکانیسمی ناوه‌کی به‌ره‌مه‌ی ئەدەبی بکۆلێنه‌وه. بزانی تاج راده‌یه‌ک پیتی ناوه‌ته‌ تخویه‌ نادیاره‌کانه‌وه و تاج راده‌یه‌کیش وه‌سیله و ئامانجی پێکه‌وه گری داوه. هه‌موو مه‌نیفیتێتی ئیشکالییه‌تی خۆی ده‌هینیته‌ کایه‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی قالب بۆ خۆی دروست بکات، یا له‌ جه‌وه‌ردا قالبی بزیویش بێت. جا با ئەم مه‌نیفیتێسته‌ هی یسوربالییه‌کان بووینت یا هی داداییه‌کان، یا هی روانگه‌بیه‌کان هتد بووینت.

نامانه‌وی زیاتر له‌سه‌ر بنه‌ده‌کان بگریسێنه‌وه. به‌به‌ندی شه‌شه‌م کۆتایی پێ ده‌هینین. ئەویش: «مرۆقی کورد ئەینوسیت... بۆیه بۆ نه‌وه‌ی کورد ئەبیتته‌ مه‌شخه‌ل». ئەم بنه‌ده‌ دوو خالمان به‌لایه‌ن که‌م بۆ روون ده‌کاته‌وه، یه‌که‌میان، ئەم ئەدەبه‌ بۆ نه‌وه‌ دهنوسریت، واته بۆ زه‌مه‌نێکی دیاریکراو، هه‌روه‌ک ده‌زانین نه‌وه‌یه‌ک له ۳۰-۳۵ ساڵ پێک دێت. ئەی نه‌وه‌کانی پاش وی؟ دووه‌میان، ئەم ئەدەبه‌ رێگا پێشاندهره، واته ده‌یه‌وی رێگا به‌خۆتێنه‌ران پێشان بدات و له‌ تاریکیی رزگاریان بکات. ئەدەب - ئاوینه، ئەدەب - مه‌شخه‌ل، ده‌بیتته‌ ئامانج و رۆلی رێ پێشاندهر و په‌هه‌ر ده‌بینن. و ۳۰ ساڵ به‌سه‌ر ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌ تێپه‌ری. ده‌توانین بڵین، ئەمه‌ ته‌نها ئامانجی روانگه‌بیه‌کان نه‌بوو، به‌لکو پاشان ده‌بیتته‌ به‌یداغیکی گشتی و ئەدەب له‌ژێر ئەم هیله‌ گشتیانه‌ دهنوسرانه‌وه و ده‌خۆتێندانه‌وه. ئەم چوارچێوه‌یه‌ به‌شێک له‌ چێژی خۆتێنه‌رانی خه‌م‌لاند و تاكو ئیستاش

به‌یداغی شه‌کاوه‌ی ئەدەبی کوردیه‌یه. رهنگدان‌ه‌وه واقیعی سوسیالیستی به‌ئاشکرا خۆی تیا ده‌دۆزیته‌وه، با ئامانجه‌ ده‌ره‌کیسه‌کانیش شتی تر بووینت!

ب - زمان و ئیشکردن له‌ناو زمان

ماده‌ی رووتی شیعر زمانه. له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەم دیارده‌ ئینسانیه‌ ئالۆزه شیعر و جوودی نییه. به‌لکو به‌شێوه‌یه‌کی گشتیش کاتێ له‌ باره‌ی ئەدەبه‌وه قسان بکه‌ین، ده‌کرێ له‌گه‌ڵ بارت ئەمه‌ دووباره‌ بکه‌ینه‌وه بڵین: «ئەدەب له‌ زمان پێک دێت، له‌و کاتێ که ئەدەب ئەو ماده‌یه‌ به‌کار ده‌هینن، واته پێش به‌کارهێنانی ئەم ماده‌یه‌، زمانه‌که‌ خۆی واتاداره: که‌واته ده‌بێ ئەدەب خۆی بخزیتیتته‌ نێو سیسته‌می‌که‌وه که هی خۆی نییه به‌لام سه‌ره‌رای هه‌موو شتێکیش بۆ هه‌مان ئامانج ته‌قه‌لا ده‌دات: ئەویش کۆمۆنیکاسیۆنه، واته ئالۆگۆر (۱۹)».

به‌لام له‌ ده‌ره‌وه‌ی زمانیش، رهنگبێ له‌رانه‌وه‌ی گه‌لا دارێک شیعریی بێت، رهنگبێ ئاوابوونی خۆر، زاکیره‌ هه‌ره‌ سه‌ره‌تاییه‌کانمان تیا ببوونیتته‌وه و جۆره‌ ئیجساسیکی شیعریی داگیرمان کات، ده‌توانین هه‌روه‌کو هۆلدرا لێن ده‌یوت: «شاعیرانه‌ له‌ جیهاندا بژین». ده‌کرێ باسی گه‌لێ هه‌ست و نه‌ستی قوولیش له‌م ژيانه‌ بکه‌ین که ته‌زویه‌کی شاعیرانه‌ به‌نیو‌قه‌برغه‌ی دا تێپه‌ری، هه‌ندێ جار به‌بێ ته‌بریر و زۆرجاریش ته‌بریری خۆی هه‌یه، به‌لام

(۱۹) رۆلان بارت، لیکۆلێنه‌وه‌ی په‌خنه‌یی، سۆی، پاریس، ۱۹۶۴، لا ۲۷۲. هه‌روه‌ها ده‌بێ لێره‌ ئاماژه‌ بۆ نه‌وه‌ش بکریته‌ که ئیمه‌ زمانمان له‌ بری (langage) دانا. له‌ زمانی کوردی زمان له‌ هه‌مان کاتدا: (langue - لغه)، و (langage) ه. چونکه له‌ زانسته‌ زمانه‌وانیه‌ هاوچه‌رخه‌کان، واته له‌ سوسور به‌دواوه، ئەم زاراوانه، به‌ئاشکرا ئاماژه‌ بۆ سێ شتی زۆر جیاواز ده‌کهن. (langue) زمان له‌ شێوه‌ موجه‌ره‌ده‌که‌ی، وه‌کو ده‌لێن زمانی کوردی؛ (Parole) به‌کارهێنانی تاکه‌سه‌ی زمانێکی دیاریکراوه‌ ده‌ری «ئاخاوتن»ی له‌ جیاتنی دابنن و (langage) ئەو توانا ئینسانیه‌ که به‌کارهێنانی زمان شک ده‌بات بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هیترا بچیتته‌ دیالۆگ و ئالۆگۆره‌وه.

ئىمە لىرە مەبەستمان لە دەقىكى بابە تىيە، مەبەستمان لە دەقىكى مېژوويى كۆنكرىتە.

هەرودەكو لە شوپى دىكەش باسما كۆرد، لە نىوان پەخشانى رووت و شىعەرى رووت، ماوەيەكى زۆر دەمىنەتەووە كە زمان چالاكەيە هەمەچەشەكانى تىبا دەنووتى. ئەگەر هەمان پىتوهرەكەى ژان كۆهن بەكار بەيتىن لەمەر هەلسەنگاندى زمانى شىعەرى و زمانى پەخشان، دەبى پىتوهرى «لادان» بەكار بەيتىن. كۆهن قومووحى ئەووەى هەبوو كە زانستىك بەيتىتە كايەووە كە بەزانستى شىعەرى ناوژەد بكرىت. بەشىتوهرەكى ئامارەبى سى قوناغ وەرەدەگرىت و مېتوهرەكەى خۆى تەتبيق دەكات. ئەو سى قوناغەش: كلاسىكى و پۆمانسى و پەمزىيەتە. مېتوهرى لادانىش بەكورتى دەكرى ئەم چەند رستەيەى لەبارەووە بلىين. كۆهن بەشىتوهرەكى ئامارەبى واتە ئىحسانى لە ئاستى شىعەرى و لە ئاستى دەنگ و لە ئاستى دەلالەت: پالپشت = ئىسناد و لە ئاستى دەلالەت: دياربكردن = تەحدىد(۲۰) و لە ئاستى دەلالەت: پەيوەست، لە ئاستى تەرتىبى وشە(۲۱) و لە ئاستى وەزىفەى شىعەرىيەتەووە لىكۆلەينەووەكەى ئەنجام دەكات. هەلبەتە ئەم زاراوانە تايبەتن بەبەلاغە و رىزمانى فەرەنسى، چونكە زاراوهرى تەحدىد ئەو گرنگىيەى يا ئەو تايبەتەيەى كە لە زمانى فەرەنسى هەبەتەى، هەمان گرنگى و تايبەتەى لە زمانى كوردى نىيە، بۆيە كاتىك مېتوهرەكەى ئەو لەبارەى شىعەرى كوردى، يا هەر شىعەرىكى دىكەووە تەتبيق بكرىت، دەبى ئاگادارى ئەم لايەنانە بىن.

لەم روووەو بۆ قوناغى كلاسىكى كۆرنى و پاسىن و مۆليەر وەرەدەگرىت و بۆ قوناغى پۆمانسىش لامارتىن و هيگۆ و قىنىيى وەرەدەگرىت و بۆ دوا قوناغىش رامبۆ فيرلىن و مالارمى. بۆ نمونە كاتى دىتە سەر ئەو ئاوەلئاوانەى كە وەزىفەى نرخاندىيان نىيە و كەوتوونەتە پىتش ناووە، ئەووە

(۲۰) مەبەست لە ئادەتى نەكیرە و مەعریفەيە.

(۲۱) مەبەست لە رستەسازىيە: زانستى لىكسىكۆلۆژى.

لاى كۆرنى ۶ و لاى پاسىن ۸ و لاى مۆليەرەش ۵، بەلام لاى لامارتىن ۱۹ و لاى هيگۆ ۱۸ و لاى فىنىيى ۱۶، هەرودەها لاى رامبۆ ۱۷ و لاى فيرلىن ۱۵ و لاى مالارمى ۱۹ جار دووبارە بوونەتەووە(۲۲).

ئىمەش لەگەلى رىك دەكەوين: بەگوهرەى ئەو زمانى پەخشان زمانى مەنتىق و لىكدانەووە عەقلىي و هاوكيشە زانستىي و ماتماتىكەيەكانە كە وىنەى و مېتافۆر بەدەگمەن تىبايا دەردەكەون. (تەنها هەندى چمكى ماتماتىكى لىتوهرەچى كە هەندى جار سەمبولەكانى وەزىيەكى شاعىرانە دەبەخشەن خوتنەر، بۆ نمونە سەمبۆلى «هەتاهەتايى».) ئەگىنا، تالە زمانى پەخشان نرىك بىنەووە، هەندە هىزى خۆى ل دەست دەكات و هەندە ئاراستەكەى خۆى روون دەكاتەووە، دنىاي تەفسىر و لىكدانەووەكانىش تەسك دەكاتەووە. بەكورتى هەر دالىك ئاماژە بۆ مەدلولىك دەكات.

زمانى شىعەر هەر وەكو ئەو «قورە سوورە وايە كە پىتوهرى بە پىتوهرىكى تەواوى خۆل و ئاوە(۲۳)». ئەگىنا ناپىتە ئەو قورە سوورەيەى كە گۆزەى پىن دروست دەكرىت. ئەم كۆردەيەش نەك تەنها پىتوهرى بە سەنەتە هەيە. بەلكو پىتوهرى لە ئارەزوو هەرە قوولەكانى شاعىرەووە لەدايك بىت. چونكە ئىنسان كائىنەكە ارەزوو دروستى كۆردووە، نەك پىتوهرىستى. هەر ئەم هىزەى ئىرووسە كە سەرودەى كۆردەى خەلقى شىعەرى دەكات.

ئەو زمانەى كە وىنەى شىعەرى دروست دەكات، دەبى رەگەكانى لە قوولايەكانى ئىنسان دابىت و توانستى خەيالكۆردن و خەوبىنىنى تىباىت و بتوانى دنىاي هەست تىبەرتىن و لە دەروازەكانى دنىاي نەست بدات، بۆ ئەووەى بەرجەستە تىبەرتىن و خەونەكانى مادەمان بۆ بنووسىتەووە. بەلام هەستەكان دەبى ئامادە بن، گەشە پىتوهرى و پەروەردە كراوبن، ئەمەش

(۲۲) لە زمانى فەرەنسى بەشىتوهرەكى ئاسايى ئاوەلئاو دواى ناو دەكەوتە، ئەوان دەبخەنە پىتش ناووە، بۆ نمونە ئاوەلئاو نرخاندىن: پىتوهرى مەزن، ئاوەلئاو نرخاندىن: پىتوهرى گەفرەنگ.

(۲۳) باشلار، ئا و خەونىينىن، ژۆزى كۆرتى، ۱۹۴۲، پارىس، لا ۹۴.

تهنها به ئەزموونی جوړاوجوړ دهخه ملّیتیریت. بۆ ئەو هی واقیعی ههست پیکراو تهی بکریت و نهسته کان بکهونه شنهشن، دهبی وشه نهفهسهیکی تری تیا بناخوئی.

ئەو نهفهسه رهنگیی له ناخی شاعیرهوه بکهوئته جوّش. ناخی شاعیریش، شوئینیکی تهر و شیدار و غه بیئامیژه، ههروه کو دهبین کاتی باشلار باس له جوانیی دهکات، سه رچاوه کهی دهگه رینیتتهوه بۆ خهون و خهونبین و دهلی حهوا له خهونهوه له دایک بوو هه بۆیه ژنان کائینی جوانن. ئا لیره جوانیی و خهون ئاوئزانی بهکتر دهبن، جوانییهک له باشوئی خهونهوه شوّ بووئتهوه، خهونیک له دامینی جوانییهوه له دایک بیته. ئەم دوو جهمهسه تیکئاللاههش له ناخه قووله کانی ئینسانن.

بهلام بۆ لیکوئینهوهیهکی شیلگیرانه، دهبی جهخت لهسهه توخمهکان بکهن، دهبی له دهر پیکهاتهکان بگیره سینهوه، چونکه ئیشکالییه تهکانی زمانی شیعریی له زور شوین ته جهلا دهکهن. ههروه کو دهزانی زمان له سیستهه پیکهاتوه و ئەم سیستهه مهش له موفردهه، موفردهه له دنگ و هه موفردهه دهه کیش و اتایهک یا چه ند و اتایهکی ههیه که دهچیتته سیستهه میکهوه و ههه زمانی کیش خهسله تی فۆنه تیک و گرامهه و سانتاکس هتد خوئی ههیه. له کوئاییدا ههه زمانی په نه رهیه که دهروانیتته جیهان و میژووویهکی دیاریکراویش بهشدار بووه له خه ملاندنی کاتیک له زمانی کوردییهوه سهیری جیهان دهکهن هه مان شت نابین و هکو ئەوهی که له په نه رهیهی زمانی فهره نسبییهوه یا له زمانی عه ره بییهوه پروانینه جیهان، چونکه هه موو واقیعیک زمانی خوئی فهرز دهکات. زمان تهنها ئاخاوتنیش نییه، به لکو رهفتار و هه لسوکهوت و بوونه له جیهان. لیره تاییه نه ندییه کانی شاعیر تهنها ئەوه نییه که شاره زایی لهو زمانه بیته که شیعریی ده نووسی. واته مه بهست ئەوه نییه زمانی شیعریی به رهه په تییهت بهریت، که هه ندی جار زمانی کوردی هه نده په تاندراوه، ههچ رۆحیکی تیدا نه ماوه. یا شاعیر وشه ی جوانی ره سه نی کوردی کو بکاتهوه

و بیترنجییتته دهقه که یهوه، چونکه له بینینی شاعیرانهی ته ندرستهوه، وشه به هایهکی دهرهکی نییه، تهنها هه ره لهو سیاقه شیعرییهی که پیی دروست ده بیته، ده بیته هه لگری واتا و ده لاله کانی خوئی.

کاتی دهوتریت فالانه شاعیر زمانه کهی رهوانه، له بوچوونیکیی زور تهسه کهوه ته ماشای شاعر کراوه، واته فالانه شاعیر دهیان ناوی گوئ و گوئزار و دنیای لادی و کشتوکالسازی و چه ندین ئاوه لئاوهش ده لکییتته قه ده به کتری، به لام ئەم کردهیه، ئەگه ره له زمانی کوردی که مئ ئاسان نه بیته، به لام له زمانانی دیکه، هه نده به سه فه ره ههنگی رووهک و زینده ورانی دهریا و دهشت و دهر وهرگرت، بۆ ئەوهی سه دان ناوی غه ریب و نه بیستراو کو بکریتتهوه. ئایا کو کردنه وهیان مانای له دایکبوونی شاعر دهگه یه نیت! که واته ده بینین کیشهی شاعر موفردهه ی رووت نییه، چونکه موفردهه کائینیکی بی گیان و بی رۆحه، له ده قدا له دایک ده بیتهوه. چونکه موفردهه له حزووری ده قیکی شاعر بییدا ده چیتته پرۆسه یه کی تاییه تهوه، پرۆسه ی دنگ و ریتم و کیش و تیکچرژانه نیو به کترییهوه. ده بی ئەوهش بزانی که نهک تهنها هه موفردهه مولکی گشتییه، به لکو زمانیش، مولکی که سیک و نه وهیهک نییه، به لکو له گه ل میژووویی گرووپیکی دیاریکراودا گه شه دهکات و له ناو دهچی و وشه ی لی ده قرتیندرئ و وشه ی بۆ زیاد ده کرئ و مولکی میلله تیکه. ئەگه ره بیته و هه موو هه ولتیکی زمانه وانی له دیدی ئەوهوه له دایک بیته که بیه وئ وشه بیگانه کان راو بکات، ئەوه ئەو وشه گه له به مردوویی له دایک ده بن، ئەگه ره بیته و عه فه وویی و سروشتیانه په یا نه بن. ئەم دیاردهیهش نهک تهنها هه ره زمانی کوردی ده گرتتهوه، به لکو هه موو زمانه زیندووه کانی دنیا ده گرتتهوه^(۹). کرۆک بووی زمانیک نه نجامی پرۆسه یه کی دووردریژ و

(۹) توپۆ، سه ره به کوتله ی راستره و بوو؛ سه رده میک وه زبری کولتووری فهره نسی بوو، برپاریکی دهر کرد هه ره کتییهک له بواری هونه ره رۆژنامه گه ربی و هتد وشه ی ئینگلیزی به کار بهینی ده بی سزا بدریت؛ هه وله که ی سه ری نه گرت.

نه فەس درێژه، نەك تەنھا دەزگا و تاكەكانی ئەو كۆمەڵە بەشداری تیا دەكەن، بەلكو زبەننێتی زمانەكە خۆشی بەشداری ئەم پڕۆسەیه دەبێت. بەلام شاعیر ئەو كائینەیه كە لە دووتوتی زمانەكە خۆیدا زمانیکی دیکە دەهێنیتە كایەوه.

۸- زمان لەناو زماندا

شاعیر وریای ئەوهیه كە لەناو سیستەمی زمانیک ئیش دەكات كە ئەو دروستی نەكردووه، بەلكو مامەڵەیهکی تایبەت و جوداوازی لەگەڵدا دەكات. دەتوانین بڵین، شاعیر هەولێ ئەوه دەدات، لەناو زمانی گشتی، زمانی خۆی بدۆزیتەوه و بەلكو دژی زمانی دایكیش هەلۆتست وەرگریت و لە زۆر باریشدا، بەرەوروی بێتەوه. بۆیه لەم ڕووهوه ئەگەر تەماشای شاعیر بکەین، ئەوه بەتاوانباری لە قەڵەم دەدەین. شاعیر تاوانبارە بەرامبەر بە زمانی میلیلی خۆی، چونکە لە کۆتاییدا شتی کمان پێ نالی هەموومان رێک بین لە سەری، بەلكو لە نیو تەونی و اتاکان ئاژاوه دەنیتەوه. بۆیه لە گۆشە هەرە تەسکە کە یهوه سیاسەت بەچاویکی پڕ لە راراییهوه سەیری دهقی شیعری دهكات. ئەو گورزه و اتایه ی که له دهقیکه وه دەرده پەڕی، رەنگی بەرپۆه بەرانی دامودەزگا داپلۆسەرەکان سەغڵەت دەكات، چونکە ئەوان لە واتای یەك دووری و یەك تەفسیر و روون، ئەویش هەلشاخین بێت بەدەوری بۆچوونە تاكڕهوهكان.

ئەم ڕەچەیهی كە شاعیر دەیگریتە بەر، واتە ئەم ئیشکردنە زۆر تایبەتە لەنیو زمان، بوار دەدات كە شاعیر ستیل و شتیواز و فەرهنگی تایبەتی خۆی دروست كات و ئەمەش پەيوەندی بەتۆری چمكەوه هەیه. بەلام سنووری ئەو تایبەتمەندییه تە لە كۆی دەست پێ دەكات و لە كۆتیش كۆتایی دیت؟ لە نیوان راستەخۆیی و زمان - پەيام تا ئالۆزكاندنیک كە رۆحی چرچ و لۆج دەبیت و دەژاکی، مەسافەیهکی زۆر بەپیت و بەرەكەت هەیه بۆ مومارەسەکردنی شاعر. شاعریش وەكو مۆسیقایە ناتوانی فیل بکات، یا ئەو تا گوتمان قبوولی دەكات یا رەتی دەكاتەوه. چ دەقیك خاوەن

هەلگری فرە دەلالات و چ دەقیك لە یەك دووریدا خۆی دەناسین و چ دەقیكیش ئالۆزەكاوه؟ لێره هەلبەتە باس لە تەم و مژناکەین، چونکە ئەم کیشەیه نەك تەنھا زۆر رێژەبیه، بەلكو بەئاسانی دەکرێ گەمە ی نارەوای پێ بکری.

لە نیوان سیبەری رووت و هەتاوی رووت، کەشیک هەیه کە وشە تیا یا چەكەرە دەكات، دەلالەت لە دەوری خۆکو دەکاتەوه و خۆی بۆکو - خۆتندنهوه ئاماده دەكات. موفەرده گرینگی خۆی هەیه، بەلام گرینگی وشە لە دنیا یهکی دیکه وه پەیا دەكات، نەك بەو فەرهنهنگۆکه یه که له کۆتایی نامیلکە یەك بەرچاومان دەکەوێت، دەبێ ئەوهش بڵین ئەم تەقلیدە ساویلکە یه تەنھا هەر لە شیعری کوردیدا بەرچا و دەکەوێت. وشە یا موفەرده ژبانیکی تایبەتی هەیه و ئاوێزانە لەگەڵ ژبانی شاعیر، پێش ئەوهی و اتایه کی بەرجه سته یی هه بێت، رازیکی هه یه، پێش ئەوهی هەلگری مانایەك بێت وەكو ئەوهی فەرهنهنگ پێشکەشانی دەكات، خاوەن مۆسیقایه که. دەکرێ لەم ڕووهوه بڵین کە و اتاکان خول دەخۆن و بازنەین، هەر بۆیه ئالیری شاعر بەسەما دەچوین و پەخشانی بە رۆیشتن. سەما جوولانەوه یه که ئەندامانی لەش بۆ نا - ئامانجیکی نەجیبانە پیاده دەكات، چالاکیه کی جهسته یه به بێ ئەوهی ئاراسته یه کی ئاسۆی هه بێت، واتە نایه وی له پنتیکه وه به رهو پنتیکی دیکه بروات، واتە سەمای ئاراسته ی نیسه، بەلام رۆیشتن دەبێ ئاراسته یه کی دیار بکراوی هه بێت، دەبێ لە پنتیکه وه بگاتە پنتیکی دیکه، و اتایه کی بەرجه سته ی یەك بوعدی هه بێت، ئەویش زمانی پەخشانه.

سەما دەکرێ وەکو وەجد سەیر بکریت، مەبەست لەو سۆزەیه کە لە کەشیکی تایبەتییه وه سۆفی یا هەر بوونە وەرپکی دیکه مومارەسه ی کەشی رۆحانی بکات، دەبگاتی. لە زمانی شاعریدا بە گلۆسالییا دەناسریتەوه، گلۆسالیاش دیارده یه کی تایبەتە کە بەحاله تی وەجد دەکرێ بیسری، بەلام جوړه وەجد و حالگرتنیکه که زمان و اتا ئاساییه کانی خۆی لە دەست دەدات

و له نیتو - نا- واتادا دهمینیتته وه، ئەمەش نەك به مەبهستی بێ مانایی و ناماقوولی، بەلكو زمان له ناو خۆی كار دهكات و هەندێ جار دووپات بوونهوه بڕگه یهك یا دهنگیكى دیار كراو حاله تی تایبه تی لای خۆیتەر، ته نانه ت لای شاعیر خۆشی دروست دهكات. گه رانه وه یه كه بۆ حاله ته سه ره تاكان، نهك ته نها میتشك، بهلكو سه ره تاپای جهسته دهچیتته په یوه ندیبه کی قووله وه. ئەمەش یه كێكه له ترسناکترین گه مه ی شیعریی، چونکه چۆن بتوانین نا- واتا له ناماقوول جودا بکهینه وه؟

له میژووی شیعریش، ئەم دیاردهیه هەر وهکو ئوکتافیۆ پاڤ ئاماژه ی بۆ دهكات و دهلی: «له میژووی شیعردا، گلۆسالییا و دیارده هاوچه شنه کان به شپوهیه کی نیمچه سیسته ماتیک ده رده که ون(٢٤)» چ له شیعر ی ئیسپانی، چ له شیعر ی فه ره نسی، ئەم دیارده به به شپوهیه کی تایبه ت دووپات بووه ته وه، ئەمه و بیجگه له ئەزمونی داداگان که ده یانویست زمان له بارستایی واتا سواوه کان پاک بکه نه وه. شاعیر یکی وهکو ئویدوبوژۆ، ده یویست ورده ورده زمان به ره و بوونی ته واو به ریت، واته زمان نه بیتته ئاماژه بۆ واقعیی بابه تی، بهلكو زمانه که خۆی توانای بوونی هه بیت. مەبه ست له بوژانه وه ی هیزی که فوکول به خشی نی زمانه. ئەم کرده یه ده کړئ به سرووشیش ناوبریت، که زۆر جار به «ئیحا» ده ناسریتته وه، به لام شیعر ته نها مایه ی ئیحا نییه، هه ره وه کو شیعر ته نها مایه ی کارکردن و خۆمه شغوول کردنیش نییه. ده کړئ له م رووه وه ئەگه ر بیت و زاوا وه ی نوێ به کار به ینین، ئەوه جوړه ئەلشیمییه که له نیوان هوشیاریی و نا- هوشیاریی، سه قامگیر ده بی. هوشیارییه ک که ره سه کان به سه ره ده کاته وه، وریا و چالاکانه موماره سه ی ژیان ده کات و په یوه ندیبه کی پته ویش له گه ل زماندا په یا ده کات، نا- هوشیاریش، زه خمیکی خه ون ئامیتز و پاله په ستوبه ک له ناخه قووله کانه وه هور ووزم ده هینی.

له سه ره تاکانی سه ده ی بیسته م زمانناسی سوپسری سوپسیر، زمان له نیتو

(٢٤) ئوکتافیۆ پاڤ، خۆیتندنه وه و پامان، دپلیبرانات، پاریس، لا٤١.

ته ونیتک ده خۆیتیتته وه، واته زمان. هه ره وه کو له وه وپیش لیک ده درایه وه، له لیستی وشه و موفرده ده پیتک نه هاتوه، بهلكو له ته ونیتک که له نیتو ئەو ته ونه دا ماناگان به ها وهر ده گرن. بۆ نمونه «نیر» ته نها له پال «می» دا واتای هه یه. ئەمه له لایه ک و له لایه کی دیش په یوه ندی (دال و مه دلوول) ده کاته یه کێ له و چه قانه ی که له سه ری ده گیرسیتته وه. هیشتا به کوردی زاوا وه یه کی پر به پیستمان نه دوزیتته وه، چونکه ئەگه ر بلتین ده نگ و واتا، ده نگ تیرمیکی زۆر گشتییه و بواری زمان ته ی ده کات، به لام لیره ده بی له تیرمی «ده نگ» دهنگی پیتی زمان مه به ستمان بیت. خو ئەوه ش ده زانین که گرفتی په یوه ندی ده نگ و واتاش ده گه ریتته وه بۆ زه مانی ئەفلاتوون. له کتیبه به ناو بانگه که ی «کراتیل» که ده یوت هه موو ئەم په یوه ندیبه سروشتییه. واته په یوه ندی نیوان دهنگی وشه یه ک و واتا که ی خۆرسکه. به لام زمانه وانی نوێ جهخت له سه ره ئەوه ده که ن که ئەم په یوه ندیبه سروشتی نییه بهلكو ته وافوقییه، واته له رینگای ریککه و تنیکه وه هاتوته دی، با ئەم ریککه و تنه ش زمنی بیت. ئەگه ر سروشتی بوایه، له هه موو زمانه کان به درهخت ده و ترا درهخت و به ئاسمانیش ئاسمان. کورد به شپوهیه کی زمنی له سه ره ئەوه ریککه و توون که به ده رگا بلتین ده رگا و مەبه ست له و فورمه لاکتیشه ییه که به شپوهیه کی باو له ته خته یا له مه عده ن دروست ده کړیت و بۆ چوونه ژوو ره و ده رچوونی شوینتیکی داخوا به کار دیت. هه موو وشه یه کیش ژیان و زاکی ره ی خۆی هه یه که به ئتیمۆلۆژی ده ناسریتته وه. وشه ته شریح ده کړیت و له ژیر تویتزه کانیدا ده نگ و واتای دیکه خۆبان مه لاس داوه، ئەمه ئیشی شاعیره و ئەو ده بی لیبان بگه ریت، لیره شاعیر ئەرکیۆلۆگ پیتک ده گن.

ئەگه ر به شتیکی له تایبه ته ندیی شیعر ئەوه بیت که له رینگای ئیحا وه بگه ریتته وه نیو زمان، خو کاریکی سروشتییه که شیعر بیه وئ ئەم په یوه ندیبه بگه ریتیتته وه بۆ باری سروشتی خۆی و ده نگ و واتا له یه ک ماره بکاته وه و هیتزیکی سیحراویان بۆ بگه ریتیتته وه.

له و باره یه وه ش، ئوکتافیۆ پاڤ، داستانی بابل وهکو نمونه ده هینیتته وه و

لەم ڕووەوە پەنجە دەخاتە سەر کیشە یەکی بنەرەتی، ئەویش پەيوەندی نێوان تاک و کۆیە. سەرەتا مەرۆف هەموویان بەیەک زمان قسەیان دەکرد، بەلام پاشان مەرۆف لەخودا یاخی دەبێ و لێرەو مەرۆفەکان پەرت و بلاو دەبنەو و ئیتر هەر گرووپە و بەزمانیک دەدوێ. بۆیە بورجی بابیل ئاماژە بۆ ئەو پاشاگەردانییە سەرەتاییە دەکات و تەعبیر لەو حالەتە دەکات کە زمان زۆر بوو و ئیتر کەس لە کەس حالێ نابیت. پیشتر ئینسان هەموو خاوەن یەک ڕۆح بوون و بەیەک زمانیش قسەیان دەکرد، بەلام ئینسان لە ڕۆحی گەورە یاخی بوو و لێرەو زمان خەسلەتی کۆی وەرگرت، هەر کۆمەلە مەرۆفیک زمانیکی تاییەتی بەخۆی هەیه. بەواتایەکی تر، پیش پاشاگەردانیی بابیل ڕۆح و زمان یەک شت بوون، ئەم پەرت و بلاوییە سەرەتای میژوو و بەسەرەتای زمانەکانیش دەژمیتردیت.

کاری شاعیر لە نێوان مەرەکردنەو دەنگ و واتادا، تەنها لە ڕێی گەمە زمانەوانی لە ئاستیکی سادەدا بەرقەرار نابیت، بەلکو پیتویستی بە جیهانبینییە کەو هەیه کە هەمیشە لەسەر کەشفکردن ئیش دەکات، واتە هەمیشە هەنگاوێک بەرەو نەناسراو، هەمیشە هەوڵێک بەرەو ئاقارە غەیب ئامیزەکان، راستیشە کە کرداری کەشف لەناو زماندا خۆی دەخەملێنێ، بەلام ئەم خەمڵاندنەش لەسەر پەتیک یاری دەکات کە هاوسەنگی دەبیتە سەنگی مەحەک بۆی. هاوسەنگیش مەرج نییە لەسەر کیش و سەرەوای دەرەکی بەرقەرار بووبیت، مەرجیش نییە سەر ئاوهوای شیعری سەرەست بیت، بەلکو، هەرەک چۆن لە سەرەمی کلاسیکدا، شیعری خەللاق بە دەستوورە دەرەکییەکان دەنووسرا و هەرەها شیعری خراپیشی پێ دەنووسرا، لە شیکلە شیعرییە سەرەستەکانیش دیسانەو، شیعری خراپ و چاکی پێ دەنووسرێ، هەموو ئازادییەک مەرج نییە شیعری لێو بزی.

بەو مانایە کە تەقینەو دەکانی زمان لە ڕینگای پاشاگەردانییەکی بەئەنقەست مومکەن نییە دروست بیت، بەلکو پیتویستی بێتە بەشیکلی

ئۆرگانیکی کردەو ئافراندن. ئەم بۆچوونە گشتییە دەکرێ ورد کریتەو و لەسەر هەموو پنتیک بگیرسیینەو و هەلوێستە یەکی لەسەر بکەین، بەلام ئەو کات لە سنووری ئەم لیکۆلینەو دەردەچێ. گەر بەشیتو یەکی ڕەها بدوین، دەکرێ ئاماژە بۆ جیهانبینی - ڕوئیە - vision - و ڕوئیای خەونینین - visionnaire - شاعیر درێژ بکەین. ئەگەر بیت و تا ڕادەیهکی ماقوول، جیهانبینی **بەرابەری** ڕوئیە بوەستیت، بەلام زاراوهی خەونین پێ بەپیتستی ڕوئیا نییە. -visionnaire- توانایەکی ناوکییە کە کەسێک پیتی دەتوانی جوغزی دەرەکی بەرجەستەکان تەو کات و ناوهوای شتەکان ببینی، ئەمەش هەلبەتە پەيوەندییەکی پتەوی لەگەڵ توانستی خەیاڵکردنەو هەیه.

مەبەست لە جیهانبینی سەرتاپای پەيوەندییەکانە کە شاعیر وەکو ئینسان بەدەرەوای خۆی دەبەستیتەو، لەم بۆچوونە شیعەر و زمان و کەلهپووری دەگریتەو. ئەمە جگە لە کەرەسە زمانەوانییەکان کە بناغە و بنچینە هەموو دەقیکن، شاعیر پیتویستی بەجۆرە تەجانوسیک و هاوئاھەنگییەکی ناوکی هەیه کە لە هزری شاعیردا چەکەرە دەکات و دەخەملێ و پێ دەگات، بۆ ئەوای دەق بێتە گۆرەپانیک کە ڕۆلی کۆکەرەو ببینی. کەواتە خۆتەر لە دەسپیکدا، پیت ئویش هەلبەتە شاعیر دەبێ ئامادگی ئەوای تیا بیت بۆ ئەوای ڕچەیهک بدۆزیتەو کە ڕۆشنایی لێو لەدایک بیت. ئەمە گرفتیکێ راستەقینەیه کە لە دەقی شیعری ئیمروماندا بەرچاو دەکەوێت. مەبەستمان لێرە ئەوایە کە لە نێوان شیعری بابەت ئامیز و شیعریکی دیکە کە نیازی ئەوای هەیه کە خۆی بێتە «غایە و وەسیلە»، جۆرە چەواشەبوونیک هاتۆتە کایەو کە گەمە زمانەوانییەکان لە دەرەو هوروزم دەهێن، مایە لیکدانەو یەکی عەقڵی برینگە و بەدەر لە شی و تەرابی خەیاڵکردن، چونکە دەق لە ناوهوای خۆی پێ نەگەبشتوو، هەر چەشنی میوه، دەبێ لە ناوهوای پێ بگا و ئینجا بەرەو توێکل و دەرەوای خۆی بروت. ئەم ناهاوسەنگییەش چوار خالمان بۆ ڕوون دەکاتەو:

۱- نیازی نوڤخوازی، (لیره تهنه نیازمان دهقی شیعرییبه، ئەگینا نوڤخوازی پرۆسهیه کی گشتییی همه لایه نه) تهنه له ڤیگایه کی عهقلانییه ته وه سهراوه وه رناگریت. راسته بو ئه وهی رهخه کاغان ورد و پوخت بن، پتویستمان به که رهسه و زاراوه و چمکه که ئەنجامییکی سروشتی عهقلانییه، به لآم ئیمه مه به ستمان که کردهی ئافراندنه که کردهوی عهقلانی رووت نییه. به واتایه کی دیکه سهراوهی نوڤخوازی له ڤیگای بیبرکردنه وه وهی کی رووته وه نایه ته کایه وه، به لکو له ناو رهحمی هاجیسه وه دهرده په ڤی، هه ره چهنده ئەم کردهیه به دهر نییه له خوڤندنه وه وهی کی رهخه یی و بابه تیانه، به لآم ئەم دوو چمکه به جوڤریک تیکه ه لکیش ده بنه به شیک له ژبان و بوونی شاعیر. که واته نوڤخوازی کردهیه کی ناوه کییه نه ک دهره کی. نوڤخوازی نیاز نییه، هه لویسته.

۲- ئەو که رهسانه ی وه کو (زمان، موفرده، موسیقا، ڤیتم، وینه، بنه ما هتد) که ده بنه ماده خامه کانی شیعر ده بی به ته وای به خه ملین. ئەمه ش به شیوهیه کی سه ره کی په یوه ندی به موفرده وه هیه که شاعیر ته مه لوکی ده کات. که باسی موفرده ده ده که یه. ره نگه بی باس له بیوگرافیای شاعیر بکه یه. که به دهر ڤیایی ژبانی په یوه ندییه جوړاوه جوړه کانی له مه ڤ زمانه وه ده گریته وه. راسته موفرده، مولکی کومه لگایه، به لآم که ساندنی موفرده و ته قاندنه وهی ئاسو کانی واتا، تهنه کاتییک ده توانی بینه دی، کاتییک که شاعیر له ڤیگای کردهیه کی ژور وریاوه به دهستی دهینی. هه موو وشه یه ک کاتییک له ته نیشت وشه یه کی دیکه داده نریت، تهنه غه رابه ت نایکاته دهق، به لکو له مه ته نیشت دانانه چ ڤوشنایه کی لیوه له دایک ده بیته! شاعیریش وه کو موسیقازان، ده بی نۆته کانی به جوڤری ئاویته ی یه کتر بکات، که نۆته ی نه ساز جیی نه بیته وه. ژور جار وشه یه کی «جوان» ناشرین ده بیته و وشه یه کی ناشرینیش جوان. وه کو ئەوه وایه که نۆته یه ک که ژور به رز بیته، به لآم ناخرا بیته سیاقیکی نزمه وه.

۳- نه بوونی «روونیییه ک» له روئییه دا که چمکه کان به جوڤری تیکه ل ده بن تهنه ئالۆزی ده بیته یه کی له خه سلته هه ره گرینگیییه کان. لیره دا، په یوه ندی شاعیر به هه موو رووداوه کانی دنیا یه وه ده به ستیته وه. سه رتا پای کی شه کان ده گریته وه: په یوه ندیمان به داموده زگا کان، به کی شه کانی سه رده م و کولتووره جیا وازه کان. (سه رتا پای په یوه ندییه کان). هه لبه ته ئەم خاله تهنه ده بی وه کو باگراوندیک به خوڤندر یته وه. ده کری به کولتووری هاوچه رخیش لیک بدر یته وه.

۴- کورت و ڤرکردنی ئەزموون و ته جره به حیاتیییه کان که ئه ویش تهنه له ته قه لایه کی زبهنی رووته وه له دایک نابیته به لکو به جوڤره مامه له کردنییک ده بی به جوڤندر ی که له گه ل دنیا ی دهر وه سه قامگیر ده بیته.

کاتی ده وتر ی شیعر ژبانه، به و واتایه به کار دیت، که خه سلته تی حه وانه وهی تیا بیته، خه سلته تی جوولانه وه و جوڤره سه فه رکردنیکیش بیته به ره و خوڤنه ر. دوا ی خوڤندنه وه، یا له کاتی خوڤندنه وه دا، جوڤره ژبانیکی تاییه قمان پچ به خشی. به کورتی دهق ده بیته بیته تویه ک و ئیمه ی خوڤنه ریش زه مینیکی به بیته بین و ئاوسمان بکات.

خوڤنه ریش مافی ته وای خوڤه تی به دوا ی واتادا بگه ڤی، چونکه شیعر له دوا شی کردنه وه، «په یامیکه» ده بی به خوڤندر یته وه، واته ده بی قابیل به خوڤندنه وه بیته، هه لبه ته بو پرۆسه ی خوڤندنه وه ش پتویستمان به کو داندن و کو د هه لوه شاننده وه یه. ئیمه ڤروامان به ده قییک نییه که داخرا و بیته، وه کو دهقی ئیرمی تیک. کو د هه لوه شاننه وه ش کرداری خودییه، به لآم سنووری هیه. واته ره نگه ده قییک شتییک به من بلتی و شتیکی دیش به خوڤنه ر یکی دیکه بلتی. له پال چیری تاکه که س، مه عربفه ی تاکه که سیش سه نگی مه حه کن، به لآم شیعر ده بی واتای هه بی! واتاش لیره ده بی به کو به خوڤندر یته وه.

بەشى دوو دەم

شيعر واتايە؛ بەلام ج واتايەك؟

ئەگەر بېت و بەفەلسەفە باسى شيعر بگەين، رەنگى تەنھا بەيەك دوو رستە لە وەلامىك نزيك بېنەو، يا هەر نەبى بگەينە سىبەرى وەلامىك؛ ئەمەش سەرەراي ئەوئى جۆرە حەوانەو بەيەكمان دەداتى، لە هەمان كاتيشدا لە قوولايى ناخمان هەست بە نارازى بونىك دەكەين. پېشەكى ئەوئى دەزانين كە زېهن و ئارەزووى ئىنسان ئەم كېشە بەيەكمان بۆ چارەسەر دروست نەكردو، چونكە لە كۆتاييدا شيعر بەيەكمان لە دووربە ئۆتۆلۆژىيەكانى ئىنسان. سەرەراي ئەوئى پرسىارەكە بەبى وەلام ئاراستەى بوون و بوونەوەر دەكرت. لە هەمان كاتيشدا، هەموو دەقتىك جۆرە حەپەسان بوونىكە بەرامبەر بەكارى ئافرانداو. ئىنسان بەرەو نا-زەمەنىك پەلگىش دەكات كە خۆى لە ناواخنى زەمەنى ماديدا دەژت. رەنگى سەرەراي پنتەكانىش لە يەك خالدا بەكېرگنەو، يا كۆ بگرتنەو:

ئەدۆنىس لە كتيبى «الصوفية و السورالية»^(١) دەيەوئ لە دوو دياردەى فيكرى - هونەرى بگۆلئتەو. ئەوئىش لە نيوان ريتازى سورباليبەت و سۆفيگەريە: ريتازى سورباليبەت كە لە سەرەتاي سەدەى بېستەم وەكو تەزووبەكى گرېنگ هەموو پانتاييەكانى هونەر و ئەدەب و سېنەما و شانۆ هتد دەگرېتەو. ئەگەر بېت تەرجەمەى حەرفى بگرت، دەكرى بە «سەرۆى واقىع» تەرجەمە بگرت، بەلام ئەم ريتازە لەناو جەرگەى واقىعىكەو سەرى هەلدا و بەجۆرئى گەلئى تايەتېش سوود لە لىكۆلئىنەوكانى فرۆيد وەردەگرېت و لەسەر كەلاوكانى دادائىيەتيشدا هەلدەستتەو. خەون و غەربزە و چيژى ياخيپوون دەبنە خەسلەتەكانى ئەم ريتازە، هەروەها دژ بەلۆژىك و ئەخلاق و كۆمەلگا و هەموو جۆرە

نيزامىكيش (ordres) رادەوەستت. لىرە دەبى خەون بەواتا نا- هوشياربەيەكەى سەير بگرت و دەبىتە يەكئى لە ستوونە هەرە پتەوكانى و تا رۆژى ئىمپروئىمان سورباليبەت دەروازەكانى ئافراندى بەتەواوى يەكئالا كردو و هەميشە ئىنسان بەرەو ناديار و نەناسراوكان داووت دەكات. هەروەها ريتازى سۆفيگەري، يا تەسەوف، هەر لە سەدەكانى نوئى زابىبەو، جۆرە تەفسىر و خوتندەو بەيەكمان باتىنى، لە پال خوتندەو بەيەكى زاهىرى لە جىهانى ئىسلامدا گەشە دەكات و لەگەل خۆشى فيكر و ئەدەبىياتىكى بى وئىنە دەهتتە كايەو. يەكەمىان لە رۆژئاوا خەملاو و دوو مېشىان لە رۆژەلاتى ئىسلامى گەشەى كردو^(٢). ئەدۆنىس لە خالى هاوبەش دەگرې، بەبەلكە و نمونە و ئەنجەتى باسكارىكى جىديبەو، گەشە بەتېزەكەى دەدات و لە ئەنجامدا دەگاتە ئەوئى كە بلى: «النقطة العليا» لاي سورباليبەكان و «توانەو لە زات» لە لاي سۆفيەكان، دەگەنەو يەك. ئەمەش بەشپىك يەكئى زېهنى ئىنسانىمان بۆشى دەكاتەو، بەتايبەت لەم دوو حالەتەدا، رۆچوونىكە بەرەو قوولاييەكانى ناخى ئىنسانى. دوو دنباى جىاواز، بەدوو ئامرازەو، ئەم دوو دنبايە هەندە لەيەك نزيك دەبنەو، تووشى نەسەرەتەمان دەكات. مەبەست لە هتتەوئى ئەم نمونەبەى سەرەو ئەوئى كە چالاكى مېشك لە بوارى ئافراندى، لە يەك خالدا پىك دەگەن.

دەكرى ئەوئى بلىين كە هونەر بەگشتى و شيعرىش بەتايبەتى لەلای هەموو كۆمەلگاكان و جودى هەبوو و هەيە، ئەمەش ديسانەو ئەوئىمان بۆ روون دەكاتەو كە ئىمەى مرۆف سەرەراي جىاوازيبە كولتورى و زمانەوانى و جوگرافى و مېترووييەكانمان و هتد كە هەر كۆمەلگايەك بەشپەيەكى جىاواز گەشەى پى كردو و بەويست و پىداويستى خۆى خەملاندوئىتى، بەلام شتىكى بنەرەتى پىكەو دەمانبەستتەو، ئەوئىش

(٢) ئەوئىش دەزانين كە سۆفيگەرى تەنھا خەسلەتى ئاينى ئىسلام نىبە، لە هەموو

كولتورەكاندا ريتاز و تەزوو هەن كە رەگ و رېشەكانيان يەك دەگرنەو.

(١) ادونىس، الصوفية و السورالية، الساقى، بيروت ١٩٩١.

۱- باشه جياوازی مانای هیه؟

ئایا جياوازی خولیایه، یا نیازه، ویسته یا خورسکه؟ ئایا مه حوی هوشیارانه ویستی له نالیی جودا بیت، یا چونکه مه حوی خوی جياواز بوو؟

دهکری باسی دوو جياوازی بکریت:

یه که میان له ئاستی تیخته کاندای دووهمیشیان له ناو دهقی شیعی خویدا بهدی دهکری. یه که میان بهواتای ئه وهی که شیعر وه کو ته رحیتی ئه دهبی دهبی له تابلو و له موسیقا و له شانۆنامه یه ک و له رۆمانیک جودا بکریته وه. ئه مه مانای ئه وه نییه که له تابلو دا موسیقا نه بیت و له شانۆدا تابلو نه بیت. به لام پیتش ئه وهی چمکه کان تیکه له کین، با له یه کتر جودایان کهینه وه.

دووه میشیان، دهقی شیعیی خاوه نی ئوتۆنۆمی خۆیه تی، واته دوای ئه وهی دهقی شیعیی له دایک ده بیت. ده بی توانای ئه وهی هه بیت به بی خاوه نه که ی بژیت و برژیتته نیو دنیای ده قانه وه و تا کو مابیت جياوازی له نیو دهقه شیعییه کان بیاریزی. ئه م جياوازییه شتیکی نه گۆر و موتله ق نییه، ئه ویش له لایه ن کۆمه لئی فاکته ری ده رکی و ناوه کییه وه به رپۆه ده چیت و ئه م فاکته رانه ش بزۆک و جیگیر نین.

یه کی له و جياوازییه نه ش ئه وه یه که ده ق فری ده داته نیو فاکته ری زه مه نه وه؛ کاتیکیش باسی ئه م فاکته ره زه به لاله ده که یین، تووشی جۆره روو به روو بوونه وه یه کی زۆر سه خت ده بیینه وه. واته چمکی میژوو ده لکیته دامینی ده قه وه، له لایه کی دیش ده که وینه نیو جۆره جه نگیتی پتوبسته وه، ئه ویش له نیوان ئاره زووی هه مانه به رامبه ر به ده قیت، یا راسته بانگه شه یه که له قوولایی ناخی شاعیره وه سه ره له ده دا. جۆره هاواریکه به رووی ئه به دییه ت، زه مه نیش وه کو چمکیکی با به تی ده یه وئ هه موو دیارده کان لووش بدات، یا هه ر نه بی جی په نجیه ی خۆی به سه ربانا

خولیا بوونمانه به کرده ی ئافراندن که له ناوه رۆکدا شیعییه ت به مانا هه ره فراوانه که ی ده گریته وه. جا هاجیسی ئینسان چ وه ک پیدایهستی چ وه ک ئاره زوو یه ک ده گریته وه. ئه گه ر لای ئه سکیمۆیه کان سن سه د ئاوه لئاو هه بیت بۆ رهنگی سپی شتیکی سه رسوره ئنه ر نییه، چونکه لای ئه مازۆنییه کانیش به قه د ئه وه ی ئه وان ئاوه لئاویان بۆ رهنگی که سک هه یه. زمان وه کو شووشه یه ک سه یری دنیای لیه ده که یین. نه ک ته نها ئه مه و به س، به لکو له ناو کۆمه لگا که خۆشی، جوداوازی به دی ده کریته، زمانیش رچه زمانی لیه په یدا ده بیت، به سه ر توپژی کۆمه لایه تی دابه ش ده بیت، رۆلی سایکۆلۆژی - کۆمه لایه تی، ته مه ن، ره گه ز هتد جی په نجیه ی خۆی به سه ربیا جی ده هیتلی.

پیتش ئه وه ی بانگه شه ی ته فسیری میتافیزیکی بکه یین و له یه کیتی رۆح و رۆحی گشتی بگه رپین، به وه پازی ده یین که ئیمه هه موومان ره گه زی ئینسانمان پچ ده لین. نه عوم شو میسکی گه شه به بیردۆزی زمان وه کو چالاکی خورسک له لای ئینسان ده دات. به گۆره ی ئه و نه ک ته نها زمان به بی ناو و کردار و ئاوه لئاو وجودی نابیت، به لکو هه موو زمانه کانیش له یه ک شت هاو به شن ئه ویش به نه مای ناوه کی و به نه مای ده سکرده، ئه م قودره ته ش به شیکه له پیکهاته ی به نه مای می شکی ئینسان و له رسته یه که وه، واته له به نه مایه کی جیگیره وه ده توانین تا هه تاهه تایبی رسته ی دیکه ی لیه هه لپینجین.

پرسیاری گرینگ به نیسه ت ئیمه وه، ئه و بینینه تی کراییه نییه، به لکو گشت ئه و جوداوازییه نه یه که ده قه شیعییه کان له یه کتر نزیک ده که نه وه، تا کو دوو دهقی شیعیی جياوازییه ن زۆرتر بیت هه نده له یه که وه نزیکن، به پیچه وانه شه وه راسته، واته دهقی لاسایی کراو زیاتر له ده قه ئه سلایه که دوور ده که ویتته وه تا ده قیتیک داهینراو، هه ر بۆیه به رامبه ر به ده قیتیکی کۆپیکراو و سیبه ری لاسایی پتوه دیار بیت، تووشی سه غله تیمان ده کات.

جێهێلتی. بۆ نموونه ئایا ئیمه مه به ستمان له خۆتێنه ری هاوچه رخه، به هه مان
شێوه ده قێکی نالیی ده خۆتێنه وه وهک خۆتێنه رێکی هاوسه رده می شاعیر؟
ئایا مه عریفه که له که بووه کان رۆلێکی ته و او نابین له داتاشینی چێژی
ئێستیتیککی ئیمه؟

لێره وه نه گه ر له هه یج شتی حالی نه بین، خۆ له وه تیده گه بین که ده قی
شعیری سه ره رای ئه وه ی خه سلته تی شعیریان تیا هه یه، گه ر به هه مووشیان
شعیر بو ترین، نابێ هه ر هه موویان له یه ک ئاست دانرین و له یه ک
ئاستیشدا ببینرین.

سه رتا پای ئه و شعیره ته علیمییانه ی که له سه ده ی هه ژده می فه ره نس ی
شان به شانی فه لسه فی رۆش نه روی په یامی خۆی ئیعلان ده کرد، زۆر
جودا وازن له گه ل نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده م و ناکرێ به یه ک چا و
ته ماشایان بکریت و له سه ر یه ک ئاست دانرین. یا ئه و شعیرانه ی که هه ر
له ناوه ندی سه ده ی نۆزده هه مه وه، که حاجی کۆبی ئه م ته رحه ده بوو ژیتیه وه
و تا کو رۆژی ئیمپرۆشمان هه ر به رده وامه، نابێ له گه ل جو ره شعیرێکی دیکه
تیکه ل کرین، که له دیده نیگایه کی ته ره وه هاتوونه ته دی. شعیریش پیش
ئه وه ی ژهنرێک بیت، گشت ئه و هۆکار و فاکته رانه ش گرینگن که بوونه ته
هۆی وجودی ده قێک. مه به ستمان ئه وه یه ده قێکی شعیری له پیناوی
شتیککی غه یه شعیری نووسرا بیت، جیا وازه له شعیرێک که ته نها له
پیناوی ئه وه نووسرا وه که ببیته ده قێکی شعیری.

واته هۆکاره ده ره کییه کان، ئه وانیش گرینگ خۆیان هه یه. ئه گه ر
ئاو ریک له ئه ده بیاتی نوێی کوردی بده ینه وه، ئه وه ده بینین تا کو ئیستاش
نه مه تی شعیری حاجی کۆبی نه ک به سه ر ته رحه کانی دی زاله، به لکو له
زۆر دیده شه وه به تاقه شعیری نوێی ده ژمێردرین. نه ک ئه مه و به س، به لکو
هه ولێ ئه وه ش ده دریت له م جو ره شعیره وه فیکری ناسیۆنالیستی کوردی
پێ بخه ملریت، ئه مه دوو شکستمان بۆ روون ده کاته وه، شکستی شعیری
له پال شکستی ناسیۆنالیسم، چونکه نه بابه تی شعیر ناسیۆنالیسمه، نه

بابه تی ناسیۆنالیسمیش شیعه ره. ئه م دیارده یه ش هه ندی په یوه ندی به
بارو دۆخی سیاسی و کۆمه لایه تییه وه هه یه، هه ندی په یوه ندی به شعیر وه کو
کرده یه کی تاک و ده گمه نه وه نییه. چونکه هه میشه ئه وانه ی ده یانه وی
ناسیۆنالیسمی کوردی ساغ بکه نه وه په نا ده به نه به ر شعیر، چونکه ته مه نی
په خشان له نیو نووسرا و ئه ده بیاتی کوردی ته مه نی زۆر کورته. واته
بیرکردنه وه ی راسیۆنالیسمه ی کوردی ته مه ن کورته. به رای ئیمه ش
یه کیک له خه سلته ته پته وه کانی ناسیۆنالیسم په خشانه نه ک شعیر. چونکه
هه ر به په خشان ده کرێ گه شه به چمکه تیۆرییه کان بد ریت و را قه بکرین و
له و باره یه وه لیکۆلینه وه چی بکرێ. ده کرێ له رێگای په خشانه وه میژووی
ناسیۆنالیستی نه ته وه کان بخۆتێدریته وه. کۆنترین ده قی په خشان هی ئه و
نه ته وانه ن ده میکه فیکری ناسیۆنالیسمی تیا یانه گه شه و نه شو نما ی
کردو وه.

بۆیه له م په نجا سا له ی دوایی، له پینا و سه پاندنی فیکری ناسیۆنالیستی
کوردی، هه میشه هه ول درا وه ئه و جو ره شعیرانه بکرینه به ردی بناغه،
ئه گه ر هه ندی جار خانی وه کو نموونه ده هیتنریته وه، به لام حاجی وه کو
وه چه رخان ده ژمێردریت. به لام ئه م وه چه رخانه به قه د ئه وه ی فیکرییه،
شعیری نییه. وه چه رخانیکه له نه مه تی بیرکردنه وه نه ک له نه مه تی
شعیری. ئه گه ر خانی به ته وای بیر ناسیۆنالیستی له لا گه لاله بوو بیت
ئه وه ی هه ولێ ده دا به ده قێکی په خشان چه ند نوخته یه ک بخاته سه ر چه ند
حه رفی!

له لایه کی دیش، چونکه عه قلی کوردی هه میشه ئه و جو ره شعیرانه ی
هه لبژاردو وه که له گه ل کیشه هه نوکه ییه کانی په یوه ست و تیکه له لکیش
بووه. ئیتر ئه وه ب، یا شاعیر له مولکی شه خسییه وه بووه ته مولکی گشتی
و جو ره په رده یه کی پیرو زیشی به سه را دامالرا وه. ئه م دیارده یه ته نها
دیارده یه کی کوردی نییه، چونکه مۆلییه ر و لافۆنتینیش هه مان پیرو زیان
بۆ فه ره نسییان هه یه، شکسپیریش به نیسه بت ئینگلیزه کانه وه هه مان

شته (۳). به لّام ئەم نمونانە نابنە ئەنجەتی ئەوەی رەخنە ئاراستەیی ئەم نەمەتی بێرکردنەوێه نەکریت.

به لّام کاتیکیش ورد دەبینهوه و حاجی توفیقی پیره مێرد دەخوینینهوه، تووشی شاگهشکه دەبین چونکه کاتی باسی نالی کردوو، زۆر به وردی له کردهی شاعر دوایه و دهلی: «ئەگەر شاعر به غایه - وه سیله نا - عه د بکریت و ئەگەر شاعر عیبارەت بیت له سەنعەتیکه به زۆری به دیعیی... و ئەگەر له شاعر دا ئیبداع شەرطیکه ئەعظم بیت، بێ گومان (نالی) گه وره ترین شاعیری کورده (۴)».

ئیمه پرومان به فاکتەری کرۆنۆلۆژی ههیه، واته شیعیریش وه کو هه موو چالاکییه کی دی ئینسان، چالاکییه کی میژووویه، به لّام په یوه ندی نیوان فاکتەری زه من و شاعر له وه ئالۆزتره به به ک دوو دیر باسی لیه بکریت. شاعر هه به له سهرده میکدا، توانای ناخاوتنی زیاتره تا له سهرده میکی دیکه. ئەمەش ئەو دهگه یه نێ که دهق زیندوو و له گه ل دهروهی خوێ له دیالۆگ دایه. بۆ نمونه ژۆژ لا تور (۵)، هونه رمه ندیکی فه ره نسی سه دهی شازده و حه قده بوو، له سهرده می خوێ به نه ناسراوی ژیاوه، تابلۆکانی له سه دهی بیسته مدا که وتنه بهر رۆشنایی و دان به بلیمه تی ئەو هونه رمه نده یا نرا. نمونه ی تریش هه به که به پیچه وانە ی ئەمه به. شاعر په یامداره کانی گۆران له سهرده می گۆران خوێ، به لکو تا سالانی هفتاش به ها و نرخی زۆرتری هه بوو تا له رۆژی ئیمرو. یا دهقه کانی هه لاج چه ندين سه ده تووشی سستی هاتن و خه ویان لیکه وتبوو، تاکو په کیکی وه کو ماسینیۆن ده بدۆزیته وه و جارێکی دیکه ده که ونه وه زمان له گه لمان. ئەمه ئەو دهگه یه نێ که دیالۆگمان له گه ل دهقی شیعیری به کجاره کی نییه.

(۳) بروانه «ئیمپریالیسم و کولتور» ئەدوار سه عید، فه یار، ۲۰۰۰، پاریس.

(۴) نالی. دیوانی نالی. لا ۷۲۰.

(۵) هه رچه نده ئەمه نمونه ی هونه رمه ندیکه، به لّام کاری ئافراندن، له رچه له کدا چالاکییه.

ئەم سه ره خوویه به بێ ته ماس ناژیت، ئەم جو داوازیبانه ته نها له گه ل به کتر هه لده کن. ئەمه ش بیرمان بۆ فیکره ی سیسته م راده کیشتیت. هه رچه نده زاراوه ی سیسته م زۆر ناچیته عه قلی شیعره وه، به لّام هه موو دیارده کی زیندوو بۆ ئەوه ی وجودی خوێ ببارتیت، پیوستی به سیسته میکی دیاریکراو هه یه.

واته دهقه کانیان له په یوه ندی دان. تیکه ه لکیشی به کتر ده بن. له بهر سیبه ری به کتر پی ده گرن، رۆشنایی به کتر هه لده مژن و ئاوی به کتر ده خو نه وه. ئەمه ش له زاراوه ی به لاغیدا به (entertextualite) واته ته ماسی دهق، یا لیخسانی نیو دهقه کان ناوزه د ده کریت.

فه راده ت ته نها له گه ل کۆدا مومکینه هه ل بکات. ئەگینا وجودی نییه. زۆر جار باس له خودی جیاواز و خودی نامۆ و خودی خلاق ده کریت. ئیمه ده توانین رسته به ناویانگه کی رامبو دووپات که یه وه و له و پرووه ده توانی گه لی رۆشنایمان بداتی. ره نگبێ باس له «من» بکریت گونجاوتر بیت له خود. چونکه خود، واته زات، زاتیش تیکرای ئینسانه که دهگه یه نێ، به لّام ئەگەر باس له «من» بکریت ئەوه شتیکی جیاواز تر و سفت تره. «من» هه میشه له گوزه ر دایه، «من» سه فه رتیکی بیکۆتاییه و هه میشه خه رند له نیوان «من» و ئەو که سه ی ده لی «من» دا دروست ده بیت. واته ئەو که سه ی که ده لی «من» هه میشه «من» که ی خوێ له رابردو و جیه تیشته وه، با رابردوویه کی نزیکیش بیت. رامبو ده لی: «من په کیکی تره = (je est un autre)»، نالی «خود» په کیکی تره، یا خودی من په کیکی تره. جا به فه ره نسییه که ی جووتی دوو فاقه دنیته وه:

۱- په که میان له رووی ریزمانه وه یه: (est) فیعلی موساعیده بۆ که سی سییه می تاک به کار دیت، له کاتیکدا (je) راناوی تاکی قسه که ره. (je) له گه ل (est) رهوت ناکات و له رووی ریزمان و رسته سازییه وه ناته واوه.

۲- له رووی واتایش، ئەوه دهگه یه نێ که دوو «من» له به ک کائیندا

دهژین. یه که مین نارتوره که پیاسه دهکات، دهخهوی نان دهخوات و خهون دهبینی، نهوی تریش رامبوویه که شیعر دهنوسوی. واته «نهو» ټیک له «من» دا دهژیت، یا راستر «من» له «نهویک» دا دهژیت. چونکه دهست گرتنه سهر «من» تنها مهرگیکی راسته قینه یه.

ههر ههمان فیکره له لای سؤفیانې ئیسلامیشدا باس کراوه و به که موکه به که جوادوازیبه وه، به لآم زور له یه کتر دهکن. نهویش نهو به که کاتی سؤفی دهگاته پلهی وهجد، ذاتی ئیلاهی «نهو» له ناو ذاتی سؤفیدا «من» ده تویتته وه، ذاتی سؤفی دهرپیتته وه، «من»، تنها ههر ذاتی ئیلاهی «نهو» ده مینې. نهو «هؤ» هی که سؤفیان حالی پتوه دهگرن، واته دهچنه باریکی دهروونی زور تایبه ته وه، «من» ټیکی خه سلته ته سایکلوزیبه کانی خوی له دهست داوه. سؤفی ههرچیبه که دهلی، نهو خوداونده به زمانی نهو وه قسان دهکات. «من» دهرپیتته وه و «نهو» جیگای دهگرتته وه. چونکه ههمو «منهکان» له کو تاییدا، تنها ههر «نهو = هؤ» ن و بهس. به لآم له تیگه یشتنیکی راسیونالیستی هه لبه ته نهو کیشه یه جوداوازه. واته تفسیری دیکه ش قبول دهکات. نه مهش دهچیتته بواری دهرووناسیبه وه.

که واته دوو «من» له ناو شاعیر دایه، یه کیکی منیکی بابه تیبه، نهو هی دیکه ش منی ناخه، منی تاکه، منی جیاوازه، منی بیگه رده و نهو هی دیتته زمان، نهو هی خاوهن خه لقی شیعیبه.

دوو مامه له کردن له گه ل زماندا دینه ناراه. «من» له گه ل زمانی گشتی، «من» له گه ل زمانی شیعی. دهشکری بلتین دوو په یوهندی له گه ل زماندا دروست ده بیت. یه که میان په یوهندی له گه ل ریزمان و دهستوری سانتاکس و گشت نهو یاسایانه ی که نهک تنها ریزمانی زمان پتیک دههین (۶)،

(۶) ههر بۆ زیاتر ناگاداری، باسی شهش خال دهکین که ژان کوهن به لادان ناوی ده بات:

۱- زمان هه ولی نهو ده دات که په یامه که ی به شیوه کی ریکوپتیک بگات، =

به لکو ده بنه ریزمانی کولتووری کو مه لایه تی و رهفتار و هتد که نهک تنها سیسته می زمانیک به رتوه ده بن، به لکو ته واوی چمکه کانی دیکه ش. چونکه کاتیک ئیمه باسی زمان دهکین، باس له زور شتی تریش دهکین. ده توانین رسته که ی هایدگر دووپات بکه یه وه که زمان به مه نزلئ ئینسان ده چوینئ. واته ئینسان تنها له ناو زماندا ئینسانه. په یوهندی دوو میشیان ئیشکرده له ناوه هی نهو زمانه. جوړه له یه کماره کردنی نیوان شاعیر و زمان ده چویندریت، تا راده یه که ده بنه یه که جهسته. بویه شیعر نووسین به زمانی بیگانه مومکین نیبه. به لآم موفاره قه یه کی سهر، ههر وه کو گویتته دهیوت، «نهو هی زمانی دیکه ی بیگانه نه زانی، زمانی

= نهویش له رتگای جوداوازیبه فونه تیکیبه کانه وه، به لآم کیش و سهر و ری له په یامه که دهگری.

۲- زمان رسته رتیک دهخات، نهویش به هوی په یوهندی ده لالی و ریزمانه وه، به خال و یرگولیش وه کو پالپشت یارمه تی نهو په یوهندی ده دن. هونینه وهش ری له م کاره دهگری و خوی بۆ خوی راوهستانی ده لالی و نه زمی دیاری دهکات.

۳- زمان بهو جوړه ئیش دهکات که وشه یه که له دواي نهو یتره وه ریز بن به گویره ریزمانی زمان، به لآم شیعر به پتی پتویست پاش و پتیش قبول دهکات.

۴- زمان پشت بهو ده به ستیت که سیفه تی باو و ناسایی به خشیته شت، شیعر خه رقی نهو سیسته مه دهکات ناوه لئاو ده داته پال شتی نا - باو وه کو «ناسمانی مردو».

۵- زمان شت ته حدید دهکات به هوی جیاوازی نیوان جوړ و ره گزی شت، شاعیران هه ولی نهو ده دن نهو رتبازه بشکین.

۶- هه ندی جار زمان بۆ نهو شتیک دیاری بکات، نهو په نا ده باته بهر ناماژه کردن بۆ نهو شته له زمنی بارودوخیک دیاریکراو. به له ناو چوونی بارودوخ، ناماژه کردن پایه ی نامینئ. نهو له شیعر دا جیاوازه، بۆ نمونه «من» نهو کاته به های دهین که قسه که رتیک بلتی من، نه گینا هیچ مانا یه کی نابیت. چونکه که سی سیبه می غایب، ناتوان بلتی «من». به لآم منی شیعر جیاوازه. «ژان کوهن، بنیه اللغه الشعریه، ترجمه محمد الوالی و محمد العمری، المعرفه الادبیه، دار التوقال، ۱۹۸۶، لا ۷).

تایبه تی خوشی نازانی». ئەمەش جوړه دوورکەوتنه و هیه که له زمانی یه کهم و گهړانه وهی دیکه ی بهره و ههمان زمان. قسه که له دوو دووربیدا له گهڵ زمان هه لده کات: پروانینیک له دهره وه بو زمانه وه، بوونیک له ناو زمانه که. ئەم رسته یه ی گویته، ته نها له ناستی یه که مدا ده کړی به ئیعتیبار وهرگیریت. واته مه بهستی ئەو کاتیک شاره زای زمانیک ده بین، روونتر زمانه که ی خو مان ده بین. یا به شیوه یه کی دیکه، له دهره وه ده توانین زمانه که ی خو مان ببینن. به للام ئەی ئەو ته ی بردنه ئیو ناستی دوو مه چون سه قامگیر ده بیت؟ دوورکەوتنه وه له زمانی دایک، روچوونه ئیو موفرده و سانتاکس و بنه مای زمانیکی تره وه، یارمه تیمان ده دات که کاتیک ده گه رپینه وه به ره و زمانی یه که مان، وه کو ئەوه ی غه ربانه له ده رگای مالی ئاشنا یه که بده بین.

منی یه کهم له گه ل جیهاندا یه. له گه ل ئەو ره و ت ده کات، تا راده یه که ته بایه له گه لی و ههمان کو ده کانی به کار ده بینن. به للام منی دوو مه تیکومه کانی ده دا و سه ر له نو ئی دروستی ده کات وه. منی یه کهم فه ردیکه له ناو کو مه لگا، منی دوو مه شه ری له گه ل ده کات. که واته ئەم دوو منه هه میشه له جهنگ دان، که سیان به سه ر ئەوی تر بانه وه سه رناکه ویت، به لکو ده قی شیعر ی لی له دایک ده بیت. مه به ست له م جهنگه سه رکه و تنی یه کیکیان نییه به سه ر ئەو ویترا، چونکه سه رکه و تنی یه کیکیان، شکستی ته وای کائینه که ده گه یه نی، به لکو ئامانج و ئاره زوو له م جهنگه، ئەو نه چه سانه وه یه که ره سوولی چه مزاتوف له شو ئینیک ئامازه ی بو ده کات و ده لی شاعیر ئەو کائینه یه که چه سانه وه نازانی چییه! کاتی منی یه کهم هه ولی شیعر نووسین ده دات، ئەوه به بی ئاگاداری «بنه مایه کی شاقوولی» به سه ر ده قه که ی دا زال ده بیت، کاتیکیش منی دوو مه ده که ویته ئیو جیهانی شیعره وه ئەوه به بی هۆ داوی «بنه مایه کی باز نه بی» ده کا بو هه لکردن.

پرسیاری فه لسه فی یا سایکلۆژی ئەوه یه منی دوو مه کتیبه؟ بوچی نالیی

شیعر ده نووسی به للام فه قتیبه کی دیکه نه گه یشته ئاستی ئەو؟ پاشان له ئاستی جیهانی، واته له ئاستی مرؤفایه تی چ په یوه ندیبه که له ئیو ئەو منه دوو مانه دا هه یه؟

ئەم پرسیاره رهنگی هه ر وا ئاسان نه بیت وه لامي دانه وه ی، چونکه به ره و گه لی دیسیپلینی دیکه ده مانبات. منی دوو مه روچی خودایه له ناومان، کیشه یه کی میتافیزیکی قووت ده بیت وه! ئەو ئارکیتیبه یه که یونگ باسی لیوه ده کات، کیشه یه کی سایکلۆژییه! تیکرای زاگیره ی ئینسانه تیمان؟ به پای من له جیاتی ئەوه ی هه ولی وه لامدان وه ی ئەو پرسیاره بدریت. ده کړی فی لیک له م ئیشکالییه ته به کین و بلین، مرؤف کائینیکی کو به تاکو تاک، له مملانی دایه. ته نها میژووی تایبه تی خو ی ناژیت، به لکو له ناو و له گه ل میژوودا ده ژیت. واته هه میشه کو - ده نگیک ده وری لی داوه. واته له ناو میژوو ده ژیت میژووش له ناو ئەودا نیشته جتیبه. ره گی منی دوو مه روچوته ناوچه شیداره کانی ئاره زوو، واته ئیروس. له گه ل خافیبه بو رد یه که ده گرینه وه کاتیک له مه ر شیعر ی ئیلیتیس ده و ئی و ده لی: «له جیهانی ته کنیکدا، له هه ققه تدا، ئیروس له ناو ده چیت و وشه یه که هه ر ته نها یه که ده لاله ی ده بیت، ئەویش ئامازه یه بو شتیکی مادی پرشت ده کات و به س، توانای خه یالکردن نامینی که شاعیر بیوچان هه ولی بو ده دات، چونکه ئەم خه یالکردنه به هه شته و رووناکییه کی نا- مادییه، ئەوه ی که چوک به ئەه بسورد - پوچی - بیمانایی - ده دات (۷).

به للام ئەم ئیروسه پیوستی به وه هه یه که به ناو رووناکی لوگوسدا تیپه ری، له بیژنگیدا، وزه و توانای خه لکردنی پی به خشی، ئیروسیکه ره گانی له ناوچه شیداره کانی ئاره زوو به للام چلوپۆیه کانی به ره و هه تاو به رز بوونه ته وه. ئیروس خانمی شیعره، یا شه یسانی شیعره که له شیوه کانی «عه بقر» وه ده هاتن و به روکی شاعیری دوورگه ی عه ربیان ده گرت، یا «موز

(۷) پیشه کی بو نه کسبو ئیستی، خافیبه بو رد، گالیمار، ۱۹۸۷، لا ۲۵۶.

(Muse -) -هکانی یونانی کۆن، کیژۆلهکانی زیوس و مینومۆزینن که په یامی ئیحابهخشیان بۆ شاعیران و هونهرمه‌ندان ده‌گوازته‌وه؟

۲- ئیرۆس دایکی شیعره

هه‌موو ئه‌و کاره‌کته‌ر و خه‌سه‌له‌تانه‌ی که ده‌درینه پال و هه‌سف کردنی کرده‌ی ئافران‌ن ئه‌مانه‌ن: که‌فوکۆلی، وروژان، ئاوسبوون، له‌دایکبوون، ژان‌گرتن، نه‌حه‌وانه‌وه هتد هه‌رچه‌نده مـیراتی رۆمانسی به‌ده‌ر نییه له ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئه‌م تیرمانه، به‌لام ته‌عبیریکی راستگۆ له کرده‌ی ئافران‌ن ده‌که‌ن. زمانیش له زۆریه‌ی هه‌ره زۆری زمانه‌کانی جیهان، نه‌ک ته‌نها ره‌گه‌زی مـییه، به‌لکو ئه‌م جوهره‌ش وه‌سف ده‌کریت: زمان ده‌ریایه، ئۆقیانوسه، بی‌بنه (۸)، که‌واته ده‌بیته ره‌حم و شوینی دالده‌دانی شاعیر.

شاعیر له‌و قوولاییه ئیش ده‌کات. له‌نیوه‌وه دنیا تاریک و گه‌رمه‌ی که تیشکی تیا‌ه‌شار دراوه. له‌خۆراییش نییه که شاعر به‌خه‌ون لیک ده‌دریته‌وه، خه‌ون جگه له‌و هیز و توانایه‌ی که له‌ دوو تویی خۆی هه‌شاری ده‌دات، مۆلگه‌ی زمانی یه‌که‌میشه، واته مه‌زلێ منی دووه‌مه.

تیگه‌بشتنی ئیمه‌ش بۆ زمان گه‌لی لق و پۆیی لی جودا ده‌بیته‌وه. جگه له‌وه‌ی که به‌چاویکی زانستانه ته‌ماشای بکه‌بن، گرتی سیاسی و نه‌ته‌وایه‌تیشی لێوه په‌یدا ده‌بیته. زۆر جار به‌چاویکی زۆر زیاد له‌ پیتویست

(۸) مه‌حوی ده‌سه‌لات ده‌داته ده‌ست منی دووه‌م و ده‌لێ:

هه‌ر که‌س طالب به‌ دووری مه‌عریفه‌ت کۆ کردنه

په‌ر له‌ دور ده‌ریایه‌کی بی مه‌هله‌که‌ی خنکانه شه‌و

(دیوانی مه‌حوی، ۱۹۸۴، کۆری زانیاری کورد، لا ۲۶۰).

ده‌کری ئه‌م به‌یته‌ی نالییش به‌م جوهره لیک بدریته‌وه که به‌ئاشکرا باسی دوو جوهره

په‌یوه‌ندی خۆی ده‌کات: منی یه‌که‌م و منی دووه‌م. نالی ده‌لێ:

به‌صهره‌ت: جه‌له‌وتیی، غه‌رقی عه‌لاقی هه‌ر وه‌کو خه‌لقیی

به‌مه‌عنا: خه‌له‌وتیی، مه‌ستی مونا‌جات و موجه‌پرده‌ی!

(دیوانی نالی، چاپی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۶، لا ۶۳۱)

و هۆشیارییه‌وه سه‌یری شیعرمان کردووه. هه‌میشه هه‌ر ئیمه به‌ره‌و ئه‌و چوینه و نه‌مانه‌یشتوو ئه‌و بیته و غه‌زوومان کات.

په‌یوه‌ندی خۆینه‌ر له‌گه‌ل ده‌قی شیعریبیدا، به‌رای من ده‌بی بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ دواوه، بگه‌رپه‌ته‌وه خالی یه‌که‌م، ئه‌ویش ده‌بی وه‌کو شاعیر بکه‌وتیه ئاره‌زووبازییه‌وه له‌گه‌ل ده‌قی شیعی، خۆی ته‌سلیمی ده‌قی شیعر بکات. به‌لام ته‌سلیم بوونه به‌بی و اتا کۆتایی دیت؟

لیره‌دا، ده‌کری ئاماره‌ بۆ و اتا بکه‌بن. له‌م روه‌شه‌وه دوو ئاستی و اتا دروست ده‌بن. واتای روه‌که‌ش، که سه‌ر ئاوی زمان ده‌که‌ویت و هه‌موو که‌سیک درکی پی ده‌کات. وه‌کو چارۆگه‌ی که‌شتیبه‌ک وایه، به‌چاوه‌له‌په‌رین ده‌بهریت و ئاستی دووه‌میشیان که‌وتۆته ژیر ئاوه‌که‌وه و پیتویستی به‌هه‌ول و کۆششی زیاتره.

به‌شیکی زۆری شیعی کوردی له‌سه‌ر ئاستی ده‌ریای زمان ئیشییان کردووه، واته منی یه‌که‌م هاتۆته زمان و واتای روه‌که‌ش به‌په‌یوه‌ی بردوون. منی یه‌که‌م زال بووه و دارده‌ستی به‌ده‌سته‌وه بووه و ده‌سه‌لاتی ده‌قه به‌په‌یوه‌ی بردووه. راسته شیعی یه‌که‌جار له‌دایک ده‌بیته، به‌لام چه‌ند ده‌ژیت؟ منی یه‌که‌م داموده‌زگا و ریک‌خراو منیکه ته‌نها به‌ بای ئیمه‌ر ده‌جوولیتیه‌وه. ره‌نگبێ له‌ یه‌ک و اتاشی هه‌بیته و هه‌ندێ جار سیبه‌ری و اتایه‌کی دیکه به‌ بالاییه‌وه بنووسن، به‌لام دیسانه‌وه دروستکه‌ری سیبه‌ری و اتاکه‌ش دیسانه‌وه هه‌ر له‌ژیر ده‌سه‌لاتی منی یه‌که‌مدا هاتۆته دی. کاتێ باس له‌ کۆ - خۆینه‌وه ده‌کری وه‌کو گه‌مه‌ی ئاویته وایه کاتێ به‌رامبه‌ر یه‌که‌تر داده‌نرین، تا بیکۆتایی عه‌کسی یه‌که‌تر ده‌که‌نه‌وه. یه‌کێ له‌ ده‌رده هه‌ره کوشنده‌کانی شیعیری کوردی، نه‌ک هه‌مووی، به‌لکو به‌شیکی زۆری، ده‌ردی هۆشیارییه. تا گه‌مه ناماقووله‌کانیش هۆشیاری هه‌وداکی به‌ده‌سته‌وه‌یه. چونکه له‌م ئاسته‌دا راهێنانی میشک و راهاتن له‌سه‌ری زۆر ئاسانه‌تره و هه‌واوه‌تره، په‌ی بردنه هه‌وازه‌کانی خه‌یال و گه‌مه کردن به‌هه‌وداکی ئیحا و سرووش و ناوه‌شیاری، گه‌مه‌یه‌کی سه‌خته. سه‌خته ئه‌و هاوسه‌نگیبه‌ی

که له لایه‌ک عه‌قل جه‌مسهریکی به‌دهسته‌وه بیت و له‌لایه‌کی دیش نه‌ست و جه‌مسهره‌که‌ی دیکه‌ی به‌دهسته‌وه بیت.

به‌لام و اتاکانی ژیره‌وه، و اتاکانی ژیر دهریا‌یه که مه‌به‌ستی هه‌وه‌ل و ناخیری هه‌موو ده‌قیکه. به‌لئ له قوولاییشدا و اتایه‌ک هه‌یه. به‌لام چ و اتایه‌که؟ و اتان ئیمه دروستمان کردووه، به‌لام زۆرجار سه‌ر له چۆنییه‌تی دروستبوونی دهرناکه‌ین، «خود» خاوه‌ن ئه‌و ده‌قه‌یه، به‌لام «منی» دووهم سه‌روه‌ی کردووه. ده‌کرئ لی‌ره باس له و اتا - داینه‌مۆ بکه‌ین، و اته وه‌کو موه‌لیدی وزه، هه‌میشه و اتاگه‌لی لی جودا ده‌بیتته‌وه و ده‌به‌یتته‌ به‌ره‌م. به‌کورتی ده‌کرئ بلتین، شاعیر و اتایه‌کی زیندوو ده‌داته ده‌ق، خوینهر به‌به‌ره‌می ده‌هینیتته‌وه. شاعیر له‌سه‌ر سنووریدا هه‌لده‌کات و بو‌ار ده‌داته خوینهر په‌ی به‌ وهرزه‌کانی بکات. ئا لی‌ره‌وه ره‌شمه‌ی ده‌ق به‌ده‌ستی خوینهره‌ویه، ئه‌ویش هه‌نده‌ی شاعیر لی‌پرسراوی ئه‌م موغامه‌ره و که‌شفکرده‌یه. لی‌ره‌ش ده‌بئ هه‌میشه سیفه‌تی کۆ بدریتته ئه‌و و اتایه‌ی که شاعیر ده‌یخولتیتتی. «من» شتیکی تاییه‌تی نالی، به‌لام ئاماژه بو شتگه‌لیکی تاییه‌تی ده‌کات. ناوی نوئ له به‌رجه‌سته و بو‌ونه‌وه‌ر و ماده‌کان ده‌نیت. وه‌کو ئه‌وه‌ی دنیا هه‌میشه له کاتی له‌دایکبووندا بیت.

له خۆراییی نییه له «عه‌رد شینه وه‌کو پرته‌قال» که‌ی ئیلیوار راده‌میتین؛ رسته‌به‌ک هه‌لگری وه‌زه‌یه. یا بو‌نمونه زۆرجار له ده‌قی‌کدا هه‌ست به‌بوونی ره‌نگ ده‌که‌ین، به‌بئ ئه‌وه‌ی له هه‌یچ شو‌نیک ئاماژه‌ی بو‌ کراییت، هه‌ست به‌ موسیقا ده‌که‌ین، به‌بئ ئه‌وه‌ی په‌یره‌وی کیشی پرگیی کراییت، به‌لکو هه‌ندئ جار هه‌ست به‌ سه‌رواش ده‌که‌ین، به‌بئ ئه‌وه‌ی سه‌روا له گۆرئ بیت، یا هه‌ست به‌ جوولانه‌وه و بزووتنه‌وه ده‌که‌ین به‌بئ ئه‌وه‌ی ده‌قه‌که باسی کردییت. شاعر ره‌نگی جۆره بزووتنه‌وه‌به‌ک بیت! هه‌ر ئه‌مه‌یه که باسی ئه‌لشیمی ده‌ق ده‌کریت. وه‌کو ئه‌وه‌ی دوو ماده - مو‌فرده برژینه یه‌که‌وه ماده‌ی سییه‌م دروست بیت، که له یه‌کدانی دوو وینه‌ی شیعری، وینه‌یه‌کی تر غه‌زوومان بکات.

شیعرییه‌تی ده‌ق، په‌یوه‌ندی به‌و ژیرخانه‌یه‌وه هه‌یه و له‌و ئاسته قووله ئیش ده‌کات. ره‌نگی چاکترین ده‌قی شیعری ئه‌وه بیت که دوای خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م ته‌نها هه‌ر تووشی حه‌په‌سان بین و له هه‌یچ تینه‌گه‌ین. ره‌نگیشه تینه‌گه‌یشتن، ئامانجی سه‌ره‌کی هه‌موو ده‌قیکی شیعری کۆک بیت. به‌لام مه‌به‌ست له تیگه‌یشتنیک نییه له‌نیو ته‌مومژدا بئالۆزکی، به‌لکو تینه‌گه‌یشتنیکه هه‌نگاوی به‌پیت به‌ره‌و ئاقاره‌کانی مه‌جه‌وول و نه‌ناسراو هه‌لده‌مالئ. ئه‌وکات یارمه‌تیمان ده‌دات په‌ی به‌رینه ئه‌و پانتاییه فراوانانه‌ی که دنیای نه‌زانین و نادیاریی پی ده‌لین. شاعر له ئاماژه‌یه‌که‌وه ده‌ست پی ده‌کات و به‌ره‌و نادیاریه‌کان رۆ ده‌چیت. ئایا شاعر ته‌نها بو ئه‌وه نییه هه‌نگاوه‌کامان به‌ره‌و هه‌واره نادیاریه‌کان هه‌لمالئ؟

با به‌یلین ده‌ق غه‌زوومان کات، بیگومان شتی‌کمان تیا جن ده‌هیلئ که قابیل به‌هه‌راش بو‌ونه!

بەشى ئىيەم

شعر لە دوا پىناشە تەنھا ھەر بىنەمايە

۱- رىيازى ئىشكرەن يا مەتۆدى لىكۆلىنەوہ

بۆ ئەوہى مەتۆدى ئىشكرەنمان پروون كەينەوہ، پىبوستمان بەراقە كردنى چەند خالىكە كە دەبنە پىكھاتەى ھەر بىنەمايەك:

أ- سەرەتا و كۆتايى ھەر قەسەيدەيەك.

ب- وینەى سادە/ وینە تۆكمە.

ج- پەيوەندى رووكەشى نىوان وینەكان/ پەيوەندى ناوہكى نىوانيان.

د- پەيوەندى لۆژىكى و مەنتىقى نىو توخمەكان/ پەيوەندى نا مەنتىقى نىو توخمەكان: پەيوەندى شىعەرى؛

ه- بابەت و پەيوەندى لەگەل ناونىشانى دەقدا.

ھەلبەتە ھەموو دەقتىك بىنەماى ھەيە. ھەموو بىنەمايەك لە توخمى ھەرە بچووگەوہ بۆ توخمى لە خۆى گەورەتر دروست بووہ. ئىمە لىرە وینەى شىعەرى بەبچووگەترىن توخم دادەنەين، ئەمەش وەنەبى لە وینەى شىعەرىبىش بچووگەتر نەبى، بەلام لەم لىكۆلىنەوہ لە سنوورى وینە دەوہستەين. چونكە دەنگى فۆنئىمەكىش دەكرى لە پىكھاتەكانى بىنەما دابىرەت.

بۆ ئەوہى بىنەماى شىعەرىك شاقوولى بى، دەبى ئەم پىكھاتەيە لە چەند توخمىك دروست بووبىتەن. ئەم توخمەنەش دەبى لە دەقتىك زياتر دەركەون و بەشىوہەكى سىستەماتىزە دووبارە بووبنەوہ بۆ ئەوہى بكرى لەو بارەيەوہ لىكۆلىنەوہى زانستى لەسەريان بكرىت. ھەرەكو كۆھن دەلى: چۆن دەبى زانستى شىعەرىيەت ھەبىت، ئەمە لە حالە تىكدا ئىمە شىعەر و زانست لە دوو جەمسەرى دژ بەيەك دادەنەين! بەلام لە ھەمان كاتىشدا مومكىنە خەملاندنى كەرەسە و ئادەتتىك بۆ ئەوہى لە شىعەر بكولىتەوہ.

ئەم مەتۆدەى ئىمە دەكرى بەسەر ھەموو دەقتىكى شىعەرى دىكە بسەپىترىت. واتە ھەموو خويئەرىك، دەتوانى ھەمان مەتۆد بەكار بەيئى بۆ ئەوہى بەسەر ھەر دەقتىكى دىكەدا بىسەپىتەن. چونكە ئەم توخمەنە دووبارە بووانە دەبنە جىبى سەرنج و دەكرى تىبىنى بكرىن و بىشكىنرىن و بىنە بابەتتىك و زانستىانە مامەلەيان لەگەل بكرى.

بىنەماى شاقوولى، شاقوولىيە لە دروستبوون، شاقوولىيە لە پىكھاتە و توخمەگەلىكەش بەشدارى تىبا دەكەن، وەكو «رۆژى»، «شەوئى»، «جارىكىان» يا ھەر توخمىكى دىكە كە ئاماژە بۆ چمكىكى زەمەنى بكات و ئاماژە بە زەمەنى فىزىكى بكات. نەك تەنھا ئەمە و بەس بەلكو ئەم چمكە زەمەنىيە لە بواریكى كرۆنۆلۆژى مەنتىقى مامەلەى لەگەل كراوہ، يا ئاوتتەى دەق بووہ، يا بەكارھىتراوہ. واتە بە چمكىكى زەمەنىيەوہ دەست پى دەكات و لەسەر ھىلىكى زەمەنى گەشە دەكات و توخمى زمانەوانى وەكو ئامرازى پەيوەندى مەنتىقى، ئامرازى ھۆ و ھۆكار، ئامرازى پرسىيار و وەلامدانەوہ، واتە گشت ئەو ئامرازانەى لە ھۆ و ئەنجامى -العله و المعلول- مەنتىقى پىكدەين، بەشداربوونە لە بىنەماى دەقەكە. ھەرەھا سەرەتا و كۆتايى لە پەيوەندىيەكى مەنتىقى دان، يا ئەوہتا بەئاسانى دەكرى ئەو ھەودايەى كە ئەم دوو جەمسەرە پىكەوہ گرى دەدات، بدۆزرتەوہ. ھەلبەتە ھەموو دەقتىكى شىعەرى بابەتتىانە دەبى سەرەتايەكى ھەبى و دەشبى كۆتايىيەكىش كۆتايى بەدەق بەيئى، واتە مادىيانە دەق كۆتايى پى دىت، بەلام لە بزوتنەوہ ناوہكىيەكانى دەق لە گەشەكردن ناوہستىت، ھەر ئەمەش وا دەكات دەقتىك كۆسپى زەمەنى تەى كات. شىعەر كۆتايى دىت بەلام بزوتنەوہ و ئىنتىباغەكان كۆتايىيان نايەت.

۲- شیکردنه وهی دهق

له شیعریکی گۆراندا که له ژنیر ناو نیشانی «شههید» که به یادی شهشی
ئه یلوول، شهری بهردهرکی سهراوه نووسراوه، دیسانه وه دهکری به شیعریکی
بنه ما شاقوولی لیک بدریتته وه. ئه مهش دهقه که یه:

شههید (۱)

هه زار و نو سه د و سی بوو، ئه یلوول که پوژ هه له هات:
غریوی ویستنی هه ق که وته ناو شاری سلیمانی؛
(هه لۆ به گ) ئه و جوانه ی پر دلی بوو بو وه طهن ئاوات،
له پیش جه معیکه وه تا به سه را رووی هه لمه تی هانی.

له گه ل یارانی ئه یوت: «ئه ی حوکومه ت! تا نه که ی ته ثبیت
حقووقی کورده واری، نایه وئ کورد ئینتیخابات؛
ئه وانه ی بانگ کراون و تو به قووه ت ده وریان ئه گریت:
ده نی و قازانج په رستن، هه یج نه بی پی یان مو بالات!

ئه وانه که ی له میلله ت بوون هه تا ته مشیلی ره ئبی که ن؟
حوکومه ت! ئیمه کوردین، وا ئه لئین: «نامانه وئ نوواب
که داوینی غه رهن بگرن به هه ردوو ده ست، وه طهن به رده ن!
نه که ی، مه شرووع نییه... ده رکه له سه ر سه ودا بی ئینتیخاب!...»

ئه مه جومله قسه ی و ئامالی یارانی هه لۆ به گ بوو،
نه نامه شرووعی تیا بوو، نه ته جاوز بوو له ئه منیییه ت...

(۱) دیوانی گۆران، بهرگی به کهم، کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۸۰، لا ۲۶۵-
۲۶۷.

که چی عه سکه ر به مه ترالیوزه وه بو قه تللی عام ده رچوو؛
درايه بهر شهقه ی شه ستیر رجا و ئامالی میللییییه ت!

شهقه ی شه ستیر و قرجه ی ده ستپیز و هه لمه تی سونگی
به خوینی وردی بی تاوان شه پۆلی خسته سه ر جاده:
نه ما جوانی که سونگی نه یسیمین سه د که ره ت سونگی،
نه ما پییری له ریزی گولله بووی قه لبی ئازاده!...

هه لۆ به گ گولله بی ئه ووه ل له رانی دا، دووهم ده ستی:
که خو ی و قه ومه که ی وا دی، به چه شنی شیر نرکانی،
په لاماری که دا بو ظابطی: یه ک زلله خپ خسته ی...
ده مانچه ی سه نگ له ده ستی و ئاگری دا تا وه کوو توانی...

به لام فیشه ک نه ما، هه ر ظابط و یه ک دوو نه فهر که وتن...
له پاشا عه سکه ریش ده ستپیزی لی کرد و به لادا هات؛
له سه ر ده ریایی خوین بوو که شتی بی عومری به ره و مردن
ئه چوو، ئه یوت: خوا حافیظ، ئه وا ئه مرم وه طهن! هه به هات!

له باوه شتا پشووی عومرم نه دی تاوی به سه ره به ستی،
هه تا مردن زه ی زنجیری دیلی له گه رده ما،
ژیانم عار و ذیلله ت بوو پیلاوی دوشمنما،
به خوین بی و، گل هه لی لووشی، که وای، هه یکه لی هه ستی!...

خواکه ی بولبولی باغی سه را!... هه رچه نده پایزه،
به خوینی خووم گولت بو ئاو ئه دهم، سا بلاوینه!
له گه ل! ئه و جوانه پاکانه ی له ده ورم مه یه تیایان ریزه
له خوینا وینه شیواوین، به دایکمان بناسینه!...

کوټایي: ساغکردنه وهی فیکره ی شیعره که، به وانه یه کی نه خلایقی کوټایي به دهقه که دههیتی. فیکره ی شیعره که وهکو حیکمه تییکی هه تاهه تیی، رهنگی قسه ی نهسته ق دهکاته بهر و له دهوری: «فرمیسیک له لایه ن دایکه وه و توله ش له لایه ن رۆله وه» چه ق ده به سیتیت. ئەم فیکره یه ده بیته کرۆکی گه لی بابه ت و دواچار شیعی کوردی خۆی پتوه خه ربیک دهکات.

کاتیکی له م دهقه ورد ده بینه وه و هه موو توخم و پیکهاته کانی هه لده وه شینینه وه، خیرا له بابه ته که دهگه یین و ده شزانین نامانجی ئەم دهقه چیه و چیه ئەو هۆکاره ی که له پیناویدا ئەم دهقه نووسراوه؛ ئەویش چمکی «شه هیدبونه». ههروه ها ئەو فیکره یه ی که ده بیته پالده ر و پالپشتی ئەم دهقه و وهکو باگراوندیکی رۆشنفیکری دهقه که، ئەویش دهیه وئ پیمان بلای: «مردن له پیناوی ولات شه هیدبونه». کاتیکیش توخمه کان پیکه وه گری دهه یین و به زنجیره ی وینه و رووداوه کانا دینه خوارئ، دهگه یینه ئەو قه ناعه ته ی که ئەم دهقه سه ر به «بنه ما شاقوولی» یه. چونکه له لایه ک سه ره تا و کوټایي به شتیه یه کی شانوی واقیعی دامه زراوه، له لایه کی دی بنه ما درامیه کان: شوین، کات، پالنه وان، هۆکار، میلله ت، دژه پالنه وان، روودا و کوټایي، هه موو له پیکهاته شاقوولیه که ی ئەم دهقه به شدارن و ئەم توخمانه پیکهاته ی رۆمان و شانۆن، واته توخم بۆ گپرانه وه.

پیش نه وه ی ئەم دهقه شیعی بیته، بابه تیکه ده کری بکریته درامیه کی به ک په رده یی هه ر له شتیه ی «گولی خوتناوی» له سه ر دا برتیریت. به لام شاعیر هاتوه به وه زن و قافییه هۆنویتییه وه و کردۆیتی به شیعیر. دوا ی خوتینده وه یه کسه ر هه موو ده لالاته کان ته سلیم ده بن، ئەم دهقه کۆ- خوتینده وه ره ت دهکاته وه. تاکوله وینه شیعی و میتافۆر-خوازه- و دروستکردنی حاله تی چه په سان و بیه وئ بواریک بۆ لامومکین بکاته وه، وجوودی نییه. ئەم دهقه ی گۆران پیش قونای ریالیزمی ئیشتراکی

بلای به و بووکی تازه ی یه ک شه وه م گه ر هاته سه ر نه عشم، نه لای خۆی بۆ وه طه ن کوشت و له رپی عه شقی منا نه ژیا... وه ظیفه م بوو له پیناوی ولاتیکی سه رم به خشم: که تۆی په روه رده کرد بۆ من له داوینی چیا و که ژیا!...

ئه گه ر خوا ی گه وره به خشی پیت هه تیوی، پتی بلای: رۆله له من فرمیسیکی ویست باوکت، له تۆش داوا ئەکا تۆله!...

هه له بجه، ئەیلوولی، ۱۹۲۳

شیکردنه وه ی دهق:

سه ره تا: سال: ۱۹۳۰، مانگی ئەیلوول، له کاتی رۆژه لاتن - توخمیکی کرۆنۆلۆژی -

شوین: شاری سلیمانی

هۆکار: ویستنی چه ق

قاره مان: هه لۆبه گ

ناره زایی ده برین به رامبه ر به حوکوممه ت، به بۆنه ی نماینده وه هه لێژاردنه وه.

(شاعیر لایه نگیری هه لۆبه گه)

که چی!! قه تلای عام ده ره و

هه لۆبه گ پیکا

به لام ده ست دهکاته وه و نه فه سه ریک و یه ک دوو نه فه ری دیکه ده کوژیت

پاشان سه رباز ده سترپی دهکات و هه لۆبه گ ده مرئ

پاشان، غیناییه تیک ده رباره ی خۆشه ویستی نیشتمان

وه زیفه ی هه لۆبه گ نه وه بوو که له پیناوی ولات سه ر بنیته وه

نوسویتی، بهلام شیعیکی واقیعییه، بهلکو بابه تیکی رۆژنامه گه ربیه و هۆنراوه تهوه. ئەمه له حاله تیگدا له شیعی «بۆ جوانی سه ره پێ» باس له ههستیکی ناسکی عاشقانه دهکات. ههستکردن به جوانی ژنی، دهکری له م سهردهمه رووی بدات، وهکو دهکری پێش چهند سهدهیه کیش له مهو پێشیش رووی دابی:

بۆ جوانی سه ره پێ (۲)

بۆ یهک شهو لای دایه ئەم دێیه رتی ویتلم،
به یانی، رۆژهه لات، سوار ئەبم جیتی دیتلم...

وهک ساوای یهک شهوه، که دێ پاش نه مانی
چۆل ئەبێ به یه کجار له ناوونیشانی،

ئەم دێیه جی دیتلم: بێ نیشان، بێ شوین پێ،
ئە ی پهری! سل مه که، لامه ده بۆ لا پێ!

ئە ی نیگا نیو که چه ی ئەو چاوه مه ستانه!
شۆر مه که بۆ به رپێ، به رز و گه ش پروانه!

په نجه ی ناز به ریده له چمکی مشکیی شهرم،
ده رده که وێ لیتی ئال، زولفی خاو، کولمی نهرم،

سل مه که له مه یلی به گهرمی پروانیم،
پیاوێکم جوانییه قیبله گای ئایینم؛

سه رنجیک من ئەیده م لهو به ژن و بالایه،
له سینهی پاکه وه بۆ جوانی ته نیایه،
ئە مه وێ که ده رچووم له م دێیه به یانی،
خاتیره م هه لگرتی جوانترین نیشانی!

چونکی ناخ! ئە گهرچی ئیوه من ئە مرین،
به لام تو، خۆت و دیت لای من هه ر ئە مه یین؛

تۆش له گه ل هه ر جوانیک ئە بینم تا ئە مرم،
ئە بیته مرواری بۆ ملوێنکه ی شیعرم!...

جوانی وهکو چه قی ئەم شیعره، ده بیته «پنتی بالا» و له ده وری ئەم چه قه ش گشت توخمه کانی دی کو ده بنه وه و به شدار ده بن له به رجه سته پیدانی ئەم هه سته ناوه کییه. واته توخمیک نه هاتوه بیته ته واو که ری مه نتیقی توخمیکی دیکه، به لکو وهکو تۆش هاتۆته سه ری و هه نده ی دیکه به پێزی کردوه؛ هه مووشیان له ده وری خالیک کو بوونه ته وه. لیره زه مه ن وهکو چمکیکی ده رکه ی ده سپرته وه و جیگا بۆ زه مه نیکی تاییه ت و ئە به دی خۆش ده کات. ئە ویش چر بوونه وه ی گشت ئەو که فوکولانه یه که له ده وری ئەم هه ست به جوانی کردنه کو بوونه ته وه. هیه چمان بۆ ناگی پرته وه، جوړه پزیسکیکه دیت و ئاوا ده بی، چه شنی برووسکه به به ر ده مانا تی ده په ری. ئە گه ر گرمانی ئەوه بکه یین که سه ره تا «شه ویکه له لادییه ک» به لام ئاسان نییه کوتایی ئەم شیعره دیاری بکریت، چونکه ئەم دیه نه له زاکی ره ی شاعیر جیگیر ده بی و به یینی هه ر جوانییه کی دیکه زیندو ده بیته وه و جاریکی دیکه ده بوژیتته وه.

ئە گه ر بیت و به هیلکاری ئەم شیعره هه لوه شینینه وه، ئەوه له ناوه ندی باز نه که له جیاتی «پنتی بالا» «جوانی» دابنن، چین گشت ئەو توخمه نه ی

(۲) دیوانی گۆزان، بهرگی یه که م، کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۸۰، لا ۲۶- ۲۷.

که وهکو پزبسک له م چهقهوه په رت و بلاو دهبنهوه بۆ ئهوهی دهلالات و
واتاکان بهرهم بهینن؟

۱- جیهیشن و دوورکهوتنهوه له جوانیی؛

۲- چرکه ساتیکه و دهسپتهوه؛

۳- جوړه دژایه تیبهک له نیوان خولیا و دهسبهرداری دروست دهی؛

۴- گهړانهوه بۆ پیاوه لاندانی جوانیی؛

۵- پئی داگرتن له جیهیشن و سهفه کردن؛

۶- جوانیی وهکو توخمیک له گه ل شاعیر دایه؛

۷- زیندوو بوونهوهی بوونهوهی جوانیی و شوپن (لادی)؛

۸- ناویزانی جوانیی و شاعر که بهها بهیهکتر دههخشن.

دهبینین، «جوانیی» وهکو «پنتی بالآ» که له دهقی بازنهیی شوینیکی
تهوهی داگیر دهکات و وهکو چهق توخمهکانی دیکه له دهوری چهق
دهبهستن و ههستهکان خاو دهکاتهوه و ئارهزویی پهنگخواردوهکان بهره لآ
دهبیته.

ئهم ههشت توخمهش دهکری، بینه بهخشیینی دهلالاتی دیکه، ههروهکو
پارت به (significance) ناوی دهنی؛ واته دهلالهت دهلالهتی دیکه
دههینیتهوه بهرهم و وهک بازنهیهکی لی دیت. چون دهکری ئهم توخمه
لهسه هیلیتیکی رووکهشی درامی دابنین، واته سههتا و ناوهند (گری) و
کوئیایی بۆ دیاری بگری. مومکین نییه، بهلام ئهمهش ئهوه ناگهیهنی که ئهم
شاعر له نیو بگره و بهرده و توند و تیژی ناوهکی خوئی بهدهر بیته!
ههچهنده دراما تیرمیکی له بواری شانوه پیمان دهگات و بهمانای
«حدث» یا رووداو دیت، بهلام دهی له درامای شیعری جیای کهینهوه.

زورجار شیعری درپژ و نههتهیکی گپړانهوهی بهسهرا زال بووه، له
ئهدهبیاتی کوردی بهشیعری درامی ناونهوه. «رووداو» یا «حدث» له
شاعر، دهکری له نیوان دوو موفهدهه روو بدات!

شیعری خاوهن بنهمای شاقوولی، وینهی ساده جیتی وینهی پتهو و توکمه

دهگریتهوه. وینهن له ئاستیکی رووکهشدا، ئیشی لهسهه کراوه، ئهگر له
پهیهندی بهراوردکردن بیته، ئهوه دوو توخمی ئاسایین، یا ئهوهته له
رووبهریکی زور کهم مهودادا خهملیندراوه.

دهبینین له شیعری «مقهست» ی شپړکو بیکهس^(۳):

له ناو شارهکهی «مهم» ی بوئاندا

له چهقی ریگهی دپریکدا... روژی

وشهیهک کهوت و

نهیتوانی بفری!

وهختی مقهستی هات و دنووی

مهلی حهرفیکی دهنگ خوشی ئهوی

له بندا قرتان!

روژها و روژی و هه ههمان مقهست

له ژیر هههرسی کتیبدا تاسا

چونکه دهمی بوو

لافای رقی

ههزاران وشه

له خوئی ههلهسهان!

له م دهقه شیعرییه سههتایهک دهبینین، ئهویش «شارهکهی مهم» ه دهست
پئی دهکات. بهتوخمیکی زهمنی ئهویش «روژی» پئی دهرگای باسهکه مان
بۆ یهکئالا دهکاتهوه و تیینی حالتهی «وشهیهک» مان بۆ دهکات که توانای
فرینی نهی. دیسانهوه توخمیکی دیکه زهمن که ئهم «کورتیه باسه»
دهخاته رپهوی زهمنیکی مهنتیقییهوه: «روژها و روژی» و شاعیر له
هوکاری ئهم حالته دهگری و بومانی دهستنیشان دهکا ئهویش بهئاداتی
لیکدانهوه «چونکه» هتد. ئهم شاعر تهعبیر له فیکرهیهک دهکات زیاتر

(۳) به پئی رپنوسی شاعیر خوئی، دهقهکان دنووسینهوه.

تهعبیر بیت له وینهیهک میتافورهکان ناتوان فریای ئەم دهقه بکهون و له دادی گێڕانهوه رزگاری کهن. بۆ نمونه «وشهیهک کهوت و نهیتوانی بفری» وینهیهکی شیعری ناسکه، بهلام ئاخراوته سیاقیکی ناشیعرییهوه و بهلکو لهمش زباتر، توخمی گێڕانهوه بهسه شیعرییهتی ئەم دهقه زاله. لیره بنهمای شاقوولی بهم جوړه خوژی دهردهخات.

مقهست که ناویشانی شیعرهکهیه، له هه مان کاتیشدا بابهتی شیعرهکهیه و فیکرهی شیعرهکهشی له ئەستۆ دایه. مقهست = پهقابه = سانسۆر = کۆنترۆل. لیره تهونی دهلالات کۆتایی دی. ئەو کۆ - خۆتندنهوهی که شیعرفه رزی دهکات، لیره تووشی بنهست دی. بهکورتی ئەم شیعره تهعبیر له غهزهبی جهماوه بهرامبهه سیخوری دهکات و سههرکهوتنی حهقمیش بۆ جهماوه دوویات دهکاتهوه. لیره نکولی ناکرێ لهم فیکرهیه، بهلام کاتێ بهشیعردهردهبرێ، ئەوکات مهودا و فهزای شیعری و خه یال تهسک دهکاتهوه. شیعربیش ههروهکو دهزانین بهکورتی و درێژی نییه، بهلکو به چربی و پیری و کۆکردنهوه و دارپشتنه. گرینگیش نییه باسی چی دهکهن، بهلکو چۆن باس له شتیکهوه دهکهن. یابانیهکان، بهتایبهتی له شیعری هایکو گهلی سههرکهوتوانه شیعری کورت و چر و پریان وتوه. ههه بۆ نمونه ئەم نمونهیهی خوارهوه دههینینهوه که هی شاعیری زهنی ناودار زایوکانه که له سهدهی نۆزدههههه ژیاوه که دهلی:

به رهو کۆتایی مانگی چرۆکردن که هیشتا بهفریش دهباری:

له نیو فراوانی

ناسمانی بهفرانبار

قازی کیتی دهفرن

باله کانیان زۆر سپی

بیگومان له نیو بهفرا (٤)

وینه گرتنی ئەم ساته وخته زۆر تاییهته، لهیه کدانی چهند بزوتنهوه و جولانه وهیهکن، زۆر بهکسپی و هیمنی به بهردهمانا تیسدهپه پرن و رووناکییه کمان تیا جی دههیلن که مه بهستی هه موو هایکویه که. لیره وشه «سپی» ته نها هه ریه ک جار تیکهه لکیشی شیعره که بووه، بهلام سه رتا پای ئەم دهقه ئاماژه بۆ سپی دهکات، سپی رۆ دهچیته ناخمان.

له نیو فراوانی

ناسمانی بهفرانبار = سپی

قازی کیتی دهفرن = سپی

باله کانیان زۆر سپی = سپی

بیگومان له نیو بهرا = سپی

شاعیر جوولهیهک له سپی دهکیشی؛ چ بزوتنه وهیهکی بازنه ییه که دهشبیته بنهمای شیعره که!

کاتیکیش دهگه رینه وه شیعری «نوشتانه وه» ی شیکۆ بیکهس، ههست به جوړه بزوتنه وه و دینامیژمیک دهکهن که به خشراوه ته ئەم شیعرو له گێڕانه وه رزگاری بووه؛ هه رچه نده زنجیره رووداویک پیکه وه گێردراون!

هه رچه نده رووداو توخمیکی گێڕانه وهیه، بهلام بوونی له شیعردا زۆر گرینگه، بهلام چۆن ئەو رووداوه دارپزراوه، چۆن ئاویته کراوه و له چ توخمیکی وینه یه ی دروست بوونه، هیزی حه په سان و نا مومکین چۆن جیتی بۆته وه. هه ره کو له سه ره تاش ئاماژه مان بۆی کرد دهکری دراما له دهقیکی شیعرییدا له نیو دوو موفه رده روو بدات به بی ئه وهی رووداو شیکلی ده ره کی وه رگریت. رووداوی شیعری مه رج نییه بکه ره و پاله وانیک بیت، دهکری دوو فونیم زه نگبده وه و ببه نه رووداویکی شیعری. دهشکری شیعره که کورت بیت.

له پال رووداویش، چمکی زه مه نی دهکری له دهقیکی شیعری به کار بیت، وهکو «جارتیکیان»، «رۆژتیکیان»، هتد بهلام ده بی له سیاقی

(٤) ئاوهنگی لوتس، ریوکان و تایشین، گالیمار، ٢٠٠٢، پاریس، لا. ٣١.

گيڙانه وه قوتارکرايبتن، مهرجيش نيبه بهم توخمانه ئاماژەکردن بۆ زهمەن مه‌يسەر بيٺت. رەنگبى گەلای دره‌ختيک ته‌مه‌نيکمان بۆ روون کاته‌وه، سه‌ره‌تاي وهرزيک بيٺت يا کوٺايى چاخيتک! کاتى ده‌لئين شيعر کيميايه، واته‌ په‌ى ده‌به‌ينه دنياى ناويتته و ئاويزان و سيحر و ئەفسوونه‌وه! واته جوړه ناويتته‌بوونيتكى سيحرناميز ده‌بى يه‌خه‌مان بگري و هه‌ميشه وشه سيټهر به‌سه‌ر وشه‌ى ديکه‌وه جى بهيتلى، هه‌ميشه تيشک به‌داميتنى وشه‌ى ديکه‌وه داچوړى.

نوشتانه‌وه

گولاله‌يه‌ک

بۆ توتريکى نوشتايه‌وه

ده‌ستى ماچ کرد!

که لیبۆوه و... هه‌ستايه‌وه

رەنگى سوورى پڙابووه به‌ر:

پتي توتريک و

هه‌تا مردن

به‌داخى رەنگى زه‌رده‌وه

تلايه‌وه!

ليڙه شيرکو بيٺه‌س زمانيتكى چري به‌کاره‌بناوه، هه‌رچه‌ند سيټه‌ريکى رۆمانسيى که‌ميٺک زيمان ده‌کات، به‌لام بنه‌مايه‌كى بازنه‌بى هه‌يه.

له‌م شيعره‌ کورته‌دا، رووداو به‌مانا فراوانه‌که‌ى ترنجاره‌ته نيئو ئەم وپنه شيعره‌کان، سه‌ره‌راى ئەوه‌ى گه‌مه‌ کردن به‌رەنگى سوور و رەنگى زه‌رد يه‌که‌ميان هى گولاله‌ سووره‌يه و دووه‌ميشيان رەنگى داخ و جه‌خاره، فيکره‌ى شيعره‌که‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه و سه‌رتاپاي شيعرى کلاسيكى و فۆلكلورى کوردى به‌«رەنگى زه‌رد» ته‌عبير له‌ سيس بوونه‌وه و ژاکانى عاشقانان کردۆته‌وه. ئەم ته‌عبيره‌ بووه‌ته «تۆپيک» واته‌ هيتى رەمزيبه‌تى

له‌ده‌ست داوه و بووه‌ته تيرميکى جيگير. هه‌روه‌کو «کۆى يار»ى شاعيرانى کلاسيكى، يا سه‌مبولى «زولف و مار» که شيعرى کلاسيكى به‌تير و ته‌سه‌لى به‌کارى هيتاوه. ئەمه‌ش ماناي ئەوه نيبه‌ که ئەم تيرم و رەمزانه ئيتر ده‌بى له‌ ئەرشيلى شيعرى داينرين، نه‌خير ده‌کرى به‌کار به‌يترينه‌وه به‌لام چۆن؟؟ له‌لايه‌كى ديکه‌شه‌وه جوړه تيكه‌ه‌لکيشيبه‌ک ئەم شيعره‌ى دروست کردوه که به‌ره‌و ناوه‌ى خۆى ده‌بزوئ. هه‌رچه‌نده له‌ توانايدا هه‌يه کو-ده‌لالات له‌ ده‌ورى خو-کو بکاته‌وه، له‌ بنه‌مايه‌كى بازنه‌بييدا پيکها‌ته‌کانى له‌ په‌يوه‌ندى دان. ئەوه‌ى ئەم شيعره‌ رزگار ده‌کات، ته‌نها ئەو رژانه نيئو ئەوه‌ى تره‌يه.

له شيعرى «سه‌ر»دا سى په‌يوه‌ندى دروست ده‌کات؛ ئەم سى په‌يوه‌نديه زۆر مه‌نتيقى له‌ ريگاي وپنه‌وه دروست بوونه:

١- له‌ په‌نجره‌ى ژوورتيکه‌وه

کچيکى جوان...

٢- له‌ په‌رژينى باخيکه‌وه

باوه‌شى گول...

٣- له‌ گيرفانى منيشه‌وه

قه‌له‌مه‌که‌م

(سه‌ريان هيتايه‌ ده‌رى)

١- کچه‌که‌ بۆ

دلخوازه‌که‌ى

٢- گوله‌کان بۆ

منداله‌کان

٣- قه‌له‌مه‌کيشم بۆ شيعرى

تا پيکه‌وه

ويتنه‌ى هه‌ر هه‌مويان بگري!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌رام‌بهر ههر وینه‌یه‌ک کرده‌یه‌ک یا رووداو‌تیک هه‌یه و له‌کۆتایی‌شدا قه‌له‌مه‌که وینه‌ی ههر هه‌موویان ده‌گرێ، به‌لام ئه‌م زنجیره رووداوانه، یا ئه‌م زنجیره وینه‌یه‌که، به‌شێوه‌یه‌که دامه‌زراوان که به‌سه‌ره‌تایه‌ک ده‌ست پێ ده‌که‌ن و قه‌له‌میش، مه‌به‌ست له‌گرتنی وینه‌کانه‌ کۆتایی به‌م شیعره‌ده‌هینی، ده‌بنه‌ دوو جه‌مسهره‌ داخراوه‌که‌ی ئه‌م ده‌قه. هه‌روه‌ها له‌ نیوان «په‌نجهره» و «کچی جوان»، یا له‌ نیوان «په‌رژینی باخ» و «باوه‌شی گۆل»، یا له‌ نیوان «گیرفان» و «قه‌له‌م» هه‌یج جووره‌ په‌یوه‌ندییه‌کی ناتاسایی دروست نه‌بووه، واته‌ شاعیر نه‌هاتوه‌ به‌وینه‌ی ساده، په‌یوه‌ندی ئالۆزمان بۆ دروست کات، به‌لکو به‌وینه‌ی ساده په‌یوه‌ندی ساده‌ی دروست کردووه، ههر ئه‌مه‌ش زمانی په‌خشان و بنه‌مای شاقوولی داوه‌ته‌ ئه‌م شیعره. واته‌ نه‌ ده‌توانی‌ چه‌په‌سان دروست بکات، نه‌ ده‌شتوانی‌ ئۆخرنیتکی شیعریمان پێ به‌خشی.

له‌ ئاستی کیشیش، له‌ نیوان دیری هه‌شت برگیه‌یی و چوار برگیه‌یی دارپێژراوه. ئه‌م کیشه‌ سووکه، هه‌نده‌ی تر له‌ خزمه‌تی زمانی په‌خشان ته‌واو بووه.

له‌م شیعره‌ فیکره‌ی «داهینان» یا «شیعر نووسین» کرۆکی بابه‌تی شیعره‌که‌یه. جووره‌ هاوته‌ریبیه‌که له‌ ئارادایه؛ ئه‌م هاوته‌ریبیه، جووره‌ رۆحیه‌کی ستوونی داوه‌ته‌ ده‌قه‌که. شیعره‌ ستوونی، واته‌ «عه‌موودی» ته‌نها له‌ شیکلدا ستوونی نییه، به‌لکو له‌ بۆچوون و اتاکانیشدا ستوونییه. ستوونییه له‌ زه‌هندا، ئه‌م دیاردیه‌ به‌شێوه‌یه‌کی زه‌قتر له‌ مۆسیقا و هونه‌ری ته‌شکیلیدا به‌رچاوتره. واته‌ ئه‌و پێرسه‌کتیه‌ی که سه‌رده‌می راپه‌ڕین ده‌یه‌یتیه‌ته‌ کایه‌وه، ته‌نها ههر چمکیه‌کی ته‌شکیلی نه‌بوو، به‌لکو بیناسازی و ئه‌ده‌بی و له‌ کۆتایییدا نه‌مه‌تیک بو له‌ بیرکردنه‌وه. گشت ئه‌م چمکانه، دواتر که‌وتنه‌ ژێر په‌رسیاره‌وه، شه‌شپالووییه‌کان، به‌ته‌واوی مه‌نزووریان تێکشاند و مۆسیقای جازیش، ئه‌و هاوته‌ریبیه‌ خلیچه‌یان سه‌ر له‌ نوێ دروستکردنه‌وه.

هاوته‌ریبی له‌ ئاستی وینه:

په‌نجهره = کچی جوان ----- < بۆ دلخواز

په‌رژینی باخ = باوه‌شی گۆل ----- < بۆ مندالان

گیرفانی کراس = قه‌له‌م ----- < بۆ شیعره‌ی

هاوته‌ریبی له‌ ئاستی کیش:

له‌ په‌نجهره‌ی ژوو‌ریکه‌وه = هه‌شت برگیه

کچیکی جوان ... = چوار

له‌ په‌رژینی باخه‌که‌وه = هه‌شت

باوه‌شی گۆل... = چوار

له‌ گیرفانی منیشه‌وه = هه‌شت

قه‌له‌مه‌که‌م = چوار

هاوته‌ریبی له‌ ئاستی دیده یا جیهانبینی:

شیعر وه‌کو هه‌ستیه‌کی مرۆفانه‌ خه‌ون به‌ دونیایه‌کی هارمونی و یه‌کگرتوو و بێ خه‌م و خه‌فه‌ته‌وه‌ ده‌بینی، کچ بگاته‌ دلخوازه‌که‌ی و باوه‌شه‌ گولیش

بدریته‌ منالان و شیعریش له‌ سه‌رووی هه‌مووبانه‌وه‌ فره‌ فیکات!

ئه‌م هاوته‌ریبیه‌ که‌ خۆینه‌ر بێزار ده‌کات، وه‌کو جۆلانه‌یه‌که و له‌سه‌ر

ریتیه‌کی خا و دیت و ده‌چی! له‌ شوینیه‌کی دیکه‌ دینه‌وه‌ سه‌ر کیش له‌لای

شێرکۆ بیکه‌س، چونکه‌ ده‌کرێ وه‌کو بابه‌تیه‌کی روتیش سه‌ر بکریت.

ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنج و تیبینی شیعره‌ کورته‌کانی شێرکۆ بیکه‌س

بکه‌ین، ئه‌وه‌ هه‌ست ده‌که‌ین که‌ له‌ زۆریه‌ی زۆریان به‌ ته‌کنیکیه‌کی تاییه‌ت

نوسراوان که‌ له‌سه‌ر هه‌مان هیلکار دارپێژراوان. به‌و واتایه‌ی که‌ بنه‌مای

شیعره‌کان ئاماده‌گیان له‌ زه‌هنی شاعیردا هه‌یه‌ پێش ئه‌وه‌ی

نوسراپیتنه‌وه، چونکه‌ زۆریه‌یان به‌م شێوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ دارپێژراوان: ده‌ق له‌

چهند توخمه‌یک دروست ده‌بیت، ههر توخمه‌ و به‌وینه‌یه‌ک یا زیاتر ته‌عبیری

لێ ده‌کرێ و باشانبیش دوا توخم هه‌موو وینه‌کان له‌ ده‌وری خۆی کۆ

دهکاتهوه. ئهوهی لیتره شایانی باسکردنه، سروشتی وینهکانه و په یوه نهدیی نیوانیانه و په یوه نندی هه مووشیان به دوا توخم که قفلتی دهقه که ده دات (۵).

ئیمه برومان وایه که بنه مای شاقوولی و بنه مای بازنه یی په یوه نهدییان به باگراونده هونهریبه کانی شاعیره وه هه یه، له دوا پیناسه شدا په یوه نهدییان به جیهانگه رایبی شاعیره وه هه یه. دهشکرئ شاعیریک بو هۆیه کی دیاریکراو دوو دهق بهینینه وه به رهه م، به کیکیان سهر به بنه مایه ک بیت و ئهوی دیکه ش سهر به بنه مایه کی تر.

دهشکرئ له گشت ئه و هۆکار و فاکته رانه ش ورد بینه وه بو ئه وهی بزانیان فلانه جیهانگیری چون خه مالاوه و چین بنه ما فیکری و ژینگه یی و به لکو شوپینه وه ژباننامه ی نووسه ریک دیاریکرا، به لام مه به سستی ئیمه له م لیکوئینه وه ئه وه نیسه خویندنه وه یه کی ژیتیتیک یا سایکلوتزی ئه نجام بدهین، ده بی ئه وه ش بوتریت که ئاماژه کردن بو هه ندئ خال رهنه گه تیشک بهاویژیتته سهر هه ندئ قورژینی تاریک. هه رچه نده ئه وه ش ده زانیان که کاری ره خه دوزینه وهی که لینه تاریک و تنوکه کان نیسه، به لکو هینانه دی ده قیتکی دیبه. واته ئیشی ره خه په نجه خستنه سهر «حقیقه ته کان» نیبه، هه ندهی ئه وهی به ره مه هینانی میتا - لۆنگاژیکه (۶). ئه م ده قه ش ده یه وئ له

(۵) بو نمونه بروانه شیعه رکانی: «دوا وشه، ۲۷ جار، مشار، سهر، هه لوتست، هه نگوین و بو نالی، جۆگه».

(۶) میتا واته له پال. به مه به سستی به ره مه هینانی ده قیتکی دی له پال ده قه ئه سلایه که. پیتگری «میتا» ده گه ریتته وه بو سه رده می یونانی کون. وه کو ده لپن له سه رده می کتیبخانه که ی ئه سکه ندریبه، که به گه وره ترین کتیبخانه ی دنیای کون ده ناسریت، به شیک بو زانستی فیزیکی ته رخان کرابو، به لام برئ کتیب هه بوون زور به باشی نه ده توانرا پولین بکریت، ئه وانه بان له پال یا له ته نیشتی به شی فیزیک دانا و ئیتر پیمان ده و ترا «میتافیزیک» واته ئه و زانسته ی که له ته نیشتی به شی فیزیک دایه، پاشانیش ئه م به شه ده بیتته به شیک سهر به خۆ له ده وری ئه و کیشانه چه ق ده به سستیت که له ده ره وهی سروشتن یا له و دیوی سروشتن: مه به ست له دنیای غیب و بالا یه.

ببه تیک بکوئیتته وه و سه رنجی سه رتاپای ئه و هیمایانه بدات که ده قیتکی ئه ده بی دروست ده که ن، مه به ست له م سه رنجدان و تیبینیانیه ش ئه وه یه ئایا تا چ راده یه که ئه م هه موو هیمه گه له له نیتو ته ونیتکی موته لازیمدا دروست بوونه (۷).

یه کییک له و چمکانه ی که شاعیریک و ه کو بو دلیر خۆی پیتوه خه ریک کوردبوو، چمکی «جوانی» بو، له پال ئه م چمکه ش «ژن» وه کو بوونه وه ریک زور تاییه ت رو ده چیتته نیتو کیشه کانی شاعیره وه. ئه م کیشه یه ش له لایه ک په یوه ندی به ژیان ی شار له وه هه یه چونکه له ته مه نی شه ش سالییدا دایکی شوو به جه نه رالیکی له شکر فیه رنسی ده کات و هه ست ده کات ئیتر له باوه شی گه رمی دایکی تور هه لده درئ، له لایه کی دیش، بوچوون و تیگه یشتنی بو دلیر بو چمکی «جوانی» خۆی له خۆیدا، له سه ر توند و تیژیبه ک به نده و دووری فه لسه فی و رامانی هه یه. جوانی ئارامبه خش نیبه، به لکو سه رچاوه ی نارحه تی و پارایبه. جوانی دیه نی میترگ و که ش و ئا و هه وا و هیمنی به هه شتیشی نیبه، به لکو هه و دایه که جه مسه ریک له ناو به هه شت و جه مسه ره که ی دیش له ناو قرچه قرچی دۆزه خ دایه. ئه مه و گشت ئه و شکستیانه ی که له کووچه کانی لاتینی به ده ست خۆشه ویستی و عیشقه وه چیتتی.

ئایا له م شیعه ری خواره وه هه ست به و دادرانه رو حیبه ی شاعیر ده کری؟ به لام پیتش وه لامدانه وهی ئه م پرسیاره ئایا چ چوارچیتوه یه که ده توانی ئه م کیشه یه میتافیزیکیه بگریته خۆ؟

(۷) رۆلان بارت، لیکوئینه وهی ره خه یی، سوئی، پاریس، ۱۹۶۴ و لا ۲۶۴.

بۆ خانىتىك (۸)

خانم، دەمەۋى لە قوۋلايى بېزارىم
قوربانگە يەكى (۹) ژىر زەمىنىت بۆ دروست كەم،
دوور لە ئارەزوۋى دىنيانە و دوور لە تەماشاي گالتە جارانه،
لە قوۋبىنىكى ھەرە تارىكى دلمىش،
لانە يەكت لە لاژوورد و ئالتونى خۆشە كرا بۆ ھەلگۆلم،
و ھە ھەرە سەرسوپىنترىن پەيكەر، لەو شۆينە بەرزىبىتەوہ.
بەدېرە برىقە دارە كانم، بەمىتالىكى بى گەرد داپوشراو،
بە قافىەى كرىستالين زانايانە بە خشراو،
بۆ سەرت تاجىكى زۆر گورەش دروست كەم.
لە ناو بەغىلىشىم، ئاي خانى فانى،
پالتۆ يەكت بۆ يدرووم، لە دەستوورى بەر بەرەى
قورس و پىك، بەرگى ناو ھەشى لە گومان،
ھەر چەشنى ھەشارگە يەك، ئەفسوونت بشارىتەوہ،
نەك بە مېروۋى نەخشراو، بەلكو بە ئەسرىنە كانم!
كراسەكە تېش بېتە ئارەزوۋە كانم، بلەرىنەوہ،
شەپۆل بدات، كاتى ھەلبەز و دابەز دەكات،

بەرەو بەرازىبە كانىش لاسەنگ بېت،
بۆ دۆلە كانىش كپ بېتەوہ،
ھەموو لەشە سپى و پەمە بېبەكتە بە ماچ داپوشى،

لە حورمە تېشىم، پىتلاۋىكى جوانى ئەتلەسىت بۆ دروست دەكەم،
مىل كەچى پېتە خوداۋەندىبەكت بن،
ھەپسى گوشرانىكى خاۋى بگەن،
ھەر چەشنى قالىپكى دلسۆزىش جى پەنجەكانت بپارىزىن.
سەرەراى ھونەرى بەلەزم، ئەگەر پىم بگرى
بۆ پاژنەشت مانگىكى زىۋىن بتاشم،
ئەو ماردى كە ھەناوم دەگەزى
لە بن پاژنەكانتى دانىم،
بۆ ئەو ھى بېشىلى و گالتەى پى بگەى،
شازادەى سەرگەوتوو و بەرەكتەتى سەرفرازى،
ئەم دەعبايە پر لە قىن و كلىپە دارە.

بېر كەردنەوہ كانم و ھەكو مۆمى رېزكراۋ بېبىنى
بەرامبەر بە قوربانگەى گولزار بە شازادەى عازەبان،
بىمىچى شىن ئەستېرە پىژكات،
بەچاۋانى پر گرەو ھەمىشە تەماشات كات.
ھەر و ھەكو ئەو ھى كە ھەموو لەشم بتتازىزىنى و بتبەرسىتى،
ھەموو شۆينى دەبىتە بنژوان (۱۰) و بخوور و مېبىر (۱۱)

بەبى وچان بەرەو روۋى تو، بەرەو تروپكى بەفرىن
لە چەشنى ھەلم روۋى باھۆزم بەرز بېتەوہ.

(۱۰) Benjoin: جۆرە شلە يەكى بۆن خۆشە لە جۆرە دەرەختىكەوہ دەردىت كە لە ولاتى
ھىندوستاندا دەرويت. بە عارەبى (لبان) ى پى دەلېن.
(۱۱) Myrrhe: جۆرە شلە يەكى بۆندارە لە دار و دەرەختەوہ پەيدا دەبن: بە عارەبى
(مر الصحراء) پى دەلېن.

(۸) گولتى خراپە، بۆدلىر، وەرگىرانی ئەحمەدى مەلا، ئاراس، ھولېر، لا ۱۰۴.
(۹) قوربانگە Autel: مېزىكى تايبەتە، لە تەختە يا لە مەرمەر دروست دەكرىت،
نوئىزى لە دەور دەكرىت، تايبەتە بە كاسولېكېبەكان.

له كۆتاييدا، بۆ ئەو ەي رۆلى مەريەم تەواو بکەي،
 بۆ ئەو ەي ئەقین و بەريەري تیکەل و پیکەل بکەي
 وەك لەزەتتیکي رەشي حەوت گوناھە گەورەكە!
 جەللادتيكي پر لە پەشيمانی، حەوت چەقۆي زۆر
 تيز دروست دەكەم، ەەر چەشني ئەكرۆپاتيكي بئ ەست
 ەەرە قوولايي خۆشەويستتیت دەكەمە نيشانە،
 دەيچەقینمە ناو دلئ پەلەقازەت،
 دەيچەقینمە ناو دلئ خوتناويت، دەيچەقینمە ناو دلئ داچۆراوت.

لەم شيعەرەدا، بۆدليير دەمی ئاراستەي خانميتک دەکات و لەگەلئ دەدوئ.
 ناوينشانئ تیکستە فەرەنسييەکە (Madone)؛ عادەتەن «مادۆن» واتە
 «خانمەکەم»، تيرميتکە بە مەريەمی دايکی عيسا دەوترت، بەلام بۆدليير
 وەکو ميتافۆر لە جياتي خانميتکي دیکە ەللييراردووه. راستە لەم شيعەرە
 ەست بە سەرەتايەک دەکەين و لە ەمان کاتيشدا کۆتاييەک لەبەرچاوه
 ئەويش: «حەوت چەقۆي زۆر / تيز دروست دەکەم، ەەر چەشني
 ئەكرۆپاتيكي بئ ەست / ەەرە قوولايي خۆشەويستتیت دەکەمە نيشانە، /
 دەيچەقینمە ناو دلئ پەلەقازەت، / دەيچەقینمە ناو دلئ خوتناويت،
 دەيچەقینمە ناو دلئ داچۆراوت». بەلام با بزائين ئەو ەي لەم نيوانە
 دەميتنەوه چۆن بنيات نراوه و کەرەسە و مادەکانئ چين؟

سەرەتا لەو تيدەگەين کە لە مەفهووميکي ئەبستراک، واتە موحەرەد
 ئەويش «بيزاريبە» فەزايەکی مادی دروست دەکات، يا راستر وايە دەيکاتە
 فەزايەکی مادی و لەو فەزايە مادييە کەرەسەکی مادی تيا دادەمەزرتينئ
 ئەويش «قوربانگەيە»، پاشان لە «قورئنيکي ەەرە تاريکي دلئش»،
 لانەيەک لە لاژەوورد و ئالتسوني خۆشەکراو ەلدەکۆلئ». با بەزنجيرە
 کەرەسە شيعرييەکان کۆ بکەينەوه:

۱- لە قوولايي بيزاربي دروستکردني قوربانگە؛

- ۲- لە قورئبنئ ەەرە تاريکي دلئ؛
- ۳- ەەرە سەر سوپرتتيرين پەيکەر لەو شوئنە بەرز بيتتەوه؛
- ۴- بۆ سەريش تاجتيکي زۆر گەورە؛
- ۵- دووريني پالۆيەکيش لەناو بەغيلي؛
- ۶- کراسيش بيتتە نارەزووي شاعير؛
- ۷- لە حورمەتيش پيلاوتيکي جوانئ ئەتلەسي دروست دەکات؛
- ۸- بۆ پارنەش تاشيني مانگيتکي زبوين؛
 (دواي کۆتايي ەيتان بەدروستکردني ئەم پەيکەرە جوانە)؛
- ۹- رۆحي شاعير بەرەو ئەو پەيکەرە بەرز دەبيتتەوه.

بەشي کۆتايي:

له كۆتاييدا، بۆ ئەو ەي رۆلى مەريەم تەواو بکەي،
 بۆ ئەو ەي ئەقین و بەريەري تیکەل و پیکەل بکەي
 وەك لەزەتتیکي رەشي حەوت گوناھە گەورەكە!
 جەللادتيكي پر لە پەشيمانی، حەوت چەقۆي زۆر
 تيز دروست دەکەم، ەەر چەشني ئەكرۆپاتيكي بئ ەست
 ەەرە قوولايي خۆشەويستتیت دەکەمە نيشانە،
 دەيچەقینمە ناو دلئ پەلەقازەت،

دەيچەقینمە ناو دلئ خوتناويت، دەيچەقینمە ناو دلئ داچۆراوت.

ليترە لە بارەي کيشەوه، بۆدليير لەسەر کيشي ئەسکەندەري نووسيويەتي،
 واتە ەەر ديترەي دوانزە برگەيە و سەر واکانيشي بەم جۆرەن:
 (AA;BB;CC;DD). واتە بە کيشيتکي تەقليدي داريژراوه، بەلام لە
 دەلالات و واتاکان ەست ناکريت، ستوونييە.

بەلام ليترە ەمان پرسيار دووپات دەکەينەوه، چ پەيوەندييەک لە نيوان
 سەرەتا و کۆتايي ەيە، چ پەيوەندييەک لە نيوان زنجيرە «رووداوەکان» دا
 ەن، چۆن پەيوەندييەک لە نيوان بەرجەستەيەک و وەسفکردني ئەو

بهرجهسته دروست بووه و چوئیش په یوهندی له نیوان چمکی موجه‌رهد و هه‌ستپیکراو دامه‌زراوه؟ بو نمونه ئەم په یوه‌ندییانه شی ده‌که‌ینه‌وه:

۱- له قوولایی بیزاریی دروست‌کردنی قوربانگه: دوور له ئاره‌زووی دنیا یانه و له ته‌ماشای گالته‌جارانه.

۲- له قوژبني هه‌ره تاریکی دل: دروست‌کردنی لانه له لاژه‌وورد و ئالتوونی خو‌شه‌کراو.

۳- هه‌ره سه‌رسورپنتربن په یکه‌ره له و شوینه به‌رز بیته‌وه: به دیره بریقه‌داره‌کانی شاعیر و به میتالی بیگه‌رد ئەو په یکه‌ره داده‌پو‌شری.

۴- بو سه‌ریش تاجیکی زور گه‌وره.

۵- دوورینی پالتویه‌کیش له به‌غیلی: قورس و ریک، به‌رگی ناوه‌وه‌شی له گومان.

۶- کراسیش بیته ئاره‌زووی شاعیر: شه‌پول بدات کاتی هه‌لبه‌ز و دابه‌ز ده‌کات.

۷- له حورمه‌تیش پیتاویکی جوانی ته‌تله‌سی دروست ده‌کات: ملکه‌چی پیته خوداوه‌ندییانه‌کی بیت، چه‌پسی گوشرانیکی خاوی بکات.

ده‌توانین بگه‌ینه چه‌ند ئەنجامیک: شاعیر له چه‌ند ئاستیک شیعره‌که دروست ده‌کات، رووداوه‌کان یه‌که له دوا‌ی یه‌که شو‌ر ده‌بنه‌وه، به‌بی ته‌وه‌ی چوو‌بیته‌ ژیر رکیفی مه‌نتیقی گیرانه‌وه، په یوه‌ندییانه به یه‌کتره‌وه له سه‌ر ئاستی په یوه‌ندی ناوه‌کی و شیعیری دروست بووه، نه‌که ده‌ره‌کی و په‌خشان، تیکه‌ه‌ل‌کیش‌کردنی چمکی ته‌بستراکت به‌چمکی مه‌حسوس و هه‌ستیییه‌وه، کاریکی ئاسان نییه بو‌ئه‌وه‌ی ئوخ‌ژن لای خو‌ینه‌ر دروست کات. هه‌روه‌ها په یوه‌ندی زه‌ینی و په یوه‌ندی واقعییش له ئارادایه، واته هه‌موو وینه‌کان له ناوه‌وه‌ی هه‌ست و ویتژدانی شاعیر دروست بوونه، به‌لام له واقعی ده‌ره‌کییه‌وه که‌ره‌سه‌کانی ده‌قو‌زیته‌وه، واقعییش له چمکی تاین و مسیت کوی کردوونه‌ته‌وه. لیره ده‌بینین چو‌ن وینه له مندالدانی خه‌یال‌کردنه‌وه هاتوته‌ خوارئ.

ده‌کری نمونه‌کانی په یوه‌ندی ته‌بستراکت و مه‌حسوس به‌م شیوه‌یه بن:

«دروست‌کردنی پالتو له به‌غیلی، دروست‌کردنی پیتا له حورمه‌ت».
گرینگی ئەم دوو په یوه‌ندییانه نه‌که ته‌نھا له به‌ر ته‌وه‌یه له نیوان ته‌بستراکت و مه‌حسوس دروست بوونه و به‌س، به‌ل‌کو گرینگی له هه‌لب‌ژاردنی وینه شیعیرییه‌که خو‌به‌تی. چو‌ن ده‌کری بنه‌مایه‌کی شاقوولی بدینه ئەم بنه‌مای ئەم شیعرییه‌که له سیمای ده‌رکی سه‌ره‌تا و کو‌تایی هه‌یه، به‌لام له په یوه‌ندی ناوه‌کی شیعیرییه، نه‌که په‌خشان؟ هیچ ئاماره‌یه‌کیش بو زه‌مه‌نیکی دیار‌بکراو ناکات، ئەمه‌ش ئەوه ناگه‌یه‌نی که ئەم ده‌قه له نا- زه‌من ده‌ژیت، به‌ل‌کو ده‌کری بیته به‌شیک له ئیستایه‌مان؛ هه‌ر ئەمه‌شه سیحری ده‌قی ئافرتندراو به‌چمکی زه‌مه‌نییه‌وه.

سه‌ره‌رای ته‌وه‌ی که سه‌رتاپای «گولی خراپه» له سه‌ر کیشه ته‌قلیدییه‌کان دار‌پژراوه، هه‌رچه‌ند بو‌دلیر خاوه‌ن شیعری سه‌ره‌ستیشه، به‌لام کاتی باس له نو‌یخو‌ازی ده‌کری، ئەوه بو‌دلیر ده‌که‌نه ده‌سپیش‌خه‌ری ئەم چمکه. ناکری شاعیرییک ته‌نھا بو سه‌رده‌م و چاخیکی دیار‌بکراو به‌نو‌یخو‌از بد‌ریته قه‌له‌م، یا ئەو، واته فلانه شاعیر نو‌یخو‌از نه‌بووه، یا ئیمه به هه‌له له چمکی نو‌یخو‌ازی گه‌یشتو‌وبین، یا ئەوه‌تا نو‌یخو‌ازی و مو‌دیل له به‌کتر جودا نه‌کراوه‌ته‌وه. له‌مه‌ر شیعری هاوچه‌رخیشه‌وه ده‌لی: «شیعری هاوچه‌رخ نه‌ری (مؤ‌دیرن) په یوه‌ستی خو‌ی له‌گه‌ل تابلو و مو‌سیقا و په یکه‌ره و هونه‌ری ئەره‌بیسک و فه‌لسه‌فه‌ی گالته‌جار و زه‌هنییه‌تی ره‌خه‌گرانه ئاشکرا ده‌کات و زور به‌چه‌په‌وه‌ش به‌هه‌موو هونه‌ریکی دیکه‌وه په یوه‌ند‌داره (۱۲)».

له قو‌ناغیکی دیار‌بکراوی ئەده‌بیاتی کوردی، شاعیری نو‌یخو‌از ئەو شاعیره بووه، به‌بو‌تیرییه‌وه به‌ره‌و رووی لایه‌نیکی سیاسی، ر‌ژیمیکی دیار‌کراو بو‌ته‌وه، نو‌یخو‌از بووه له واتا نه‌که له ریگاکانی ده‌ر‌پین؛ واته نو‌یخو‌ازی زباتر مو‌ردایف بووه له‌گه‌ل هه‌لو‌یستی سیاسی تا له هه‌لو‌یستی

(۱۲) هینری میشونیک، مؤ‌دیرنیته‌ی مؤ‌دیرنیته‌ی، فو‌لیو، پاریس، ۱۹۸۸، لا ۱۱۰.

هونهری و ئهدهبی. ئهمهش ههندهی دیکه کیشسهی داهینانی ئهدهبی ئالۆزکردوو. ئیستاش شاعیرگه لیکمان ههن رهنگی سیاسهتی لئ دامالی، دنیایهکی کالوکرچی هونهری ده مینیتتهوه. چونکه جیهانی سیاسهت توشی وهرچهرخان دهبی و چمکهکانی نیشتمان و نازادی و بهرگری دهگورپین، بهو مانایهکی که په یوه ندییه کافان له گه لئ ئه و زاروانه توشی گۆرانکاری دین، ئه و ئهدهبی بو ئه و وه زبانه نووسراونه تهوه، له ههره کهت دهکهن و وه کو ئه رشیفی ئهدهبی سهیر دهکرین، گرینگییان تهنها گرینگیهکی میژوویی، یا کومه لایه تی هتد ده مینیتتهوه.

له شیعریکی دیکه دا بۆدلیر شیعری «پشیله» به چرکه ساتیک دهست پئ دهکات، به فرمانی بکه، به لام ئا بهم شتویهی شوپ ده بیتتهوه:

پشیله (۱۳)

وه ره سه ر دلئ عاشقم، پشیله جوانه کهم،

چر نووکی پشیه کانت راگره،

با خو نوقم که مه نیو چاوه جوانه کانت

که تیکه لی میتال و ئاقیقن.

کاتی په نجه کانم نازادانه به سه ر سه رتا،

به سه ر پشتی نه رمتا نه وازش ده کهن،

ده ستم مه سستی ئوخژن ده بیت

که به له شی کاره باب به خشت ده که ویت،

به خه یال ژنه کهم ده بینم، تیروانینه کانی،

وه ک هی تویه، نازله لی خوشه و بیست،

قوول و سارد، چه شنی رم ده مپری و له ت و په تم ده کات،

له سه ر تا نووکی پیش،

(۱۳) گولی خرابه، بۆدلیر، وهرگبیرانی ئه حمدهی مه لا، ئاراس، هه ولیر، ۴۸۱.

ئاوازیکی ناسک، گولاویکی ترسناک،

به دهوری له شی ره شتاله یدا ده خو لیتته وه،

جاریکی دیش له م شیعره دا بۆدلیر بانگی ئهوی تر ده کات، لیره ئهوی تر «پشیله یه که» شاعیر ده چیتته دیالوگیکی یه کتاییه وه، به جو ره مۆنۆلگیک ده کری بچویندری! له ریگای ئه و زینده وه ره ئه فسوون به خشه، شاعیر رو ده چیتته جیهانه تاییه تییه که ی خو به وه. چمکیکی واقیع ده گریت و له ریگای وینه وه ده روازی خه یال ده کات وه و نه ک ته نها شاعیر خو ی، به لکو جیهانیش نغرو ی ئه و دنیا ئه ندیسه بازیه ده کات. سه ره تای شاعر به فرمانی بکه ئه ویش: «وه ره سه ر دلئ عاشقم» ده ست پئ ده کات و به «ئاوازیکی ناسک، گولاویکی ترسناک / به دهوری له شی ره شتاله یه دا ده خو لیتته وه». کوتایی دیت.

دیسانه وه له ریگای په یوه ندییه کان بچینه نیو ته ونی ئه م شیعره، په یوه ندی له لای بۆدلیر یه کیکه له کۆله گه هه ره پته وه کانی ساخوقمانی قه سیده، هه ر بۆه شه ناو نیشانی شیعریکی گرینگی خو ی ناو ده نیت «په یوه ندییه کان»، هه لبه ته لیره ده بی له ژیر روشنایی فه لسه فه ی ئه فلاتون ئه م چمکه بخویندریتته وه؛ به و مه به سته ی هه ر هیمایه ک ئامازه بو دنیایه کی دیکه ده کات. ده کری سه رنجی ئه م په یوه ندییه بدریت:

با خو نوقم که مه نیو چاوه جوانه کانت / که تیکه لی میتال و ئاقیقن.

کاتی په نجه کانم نازادانه به سه ر سه رتا، به سه ر پشتی نه رمتا نه وازش ده کهن / ده ستم مه سستی ئوخژن ده بیت.

به خه یال ژنه کهم ده بینم / تیروانینه کانی، وه ک هی تویه، نازله لی خوشه و بیست، قوول و سارد، چه شنی رم ده مپری و له ت و په تم ده کات.

شاعیر به جو ره تراژیدییه کوتایی به شیعره که ی ده هیتی: «له سه ر تا نووکی پیش، ئاوازیکی ناسک، گولاویکی ترسناک، به دهوری له شی ره شتاله یدا ده خو لیتته وه».

پهنگبې بۆدلیر شاعیری کۆکردنه و دیاره تییه کان بیت، بهلام له ریگای ناویتییه کی شاعیری زور پته ووه دهیانگریته ووه. هه موو دیاره تییه ک کۆ ناویتییه و هه موو کۆکردنه و دیه کیش بهی سیحری سه نعه تی شاعر ناتا ووه.

خیرا شاعیر، هه ر له سه رتاوه باسی کۆتایمان بۆ دهکات، وه کو نه ووهی به هیزتیکی نادیار هم چمکه زه مه نییه که له دوو توپی شاعره که دا هه ن، کۆ بینه ووه. له چاوی پشیله ووه هه ست به تراژیدیای خۆی دهکات؛ نه ویش له م پیه وندییه قووله، تاکه، دهگمه نه دا روون ده بیته ووه: «چاوه جوانه کانت که تیکه لی میتال و ئاقیقن»: جوانیی له پال ساردیی میتال هه موو کاره ساته کانی شاعیرمان بۆ یه کتالا دهکاته ووه. بۆیه شتیکی نامۆ نییه کاتج به ره و کۆتایی شاعره که ده بیته ووه و شاعیر هه موو رازه کانی خۆی، رازه تراژیدییه کانی خۆیمان بۆ ده درکیتن: تیروانیی ژنه که ی شاعیر وه کو هی پشیله که وایه: قوول و سارد، چه شن رم شاعیر له ت و په ت دهکات! بهلام هه ر نه مه کافیی نییه، بۆ نه ووهی تراژیدیا بگاته ترۆپکه سروشتیییه که ی خۆی و شاعیر له نیوان مه رگ و ژیان به جی بهیلتن: ئاوازیکی ناسک، گولاویکی ترسناک / به ده وری له شی ره شتاله یدا ده خوولیتته ووه. «دهنگ و بۆن، یه که میان دلخۆشکه ر و سه رسورپنه ره و ئاراسته ی گوئ ده کرئ، نه ویتتر کوشنده و ترسناکه، ئاراسته ی هه سته ی بۆنکردن ده کرئ. یه کیکیان داوه تی شاعیر دهکات بۆ به رزبونه ووه و ته سامی نه وی تر به ره و خه رهنده گهنده له کان شوپی دهکاته ووه. ئا نه مه یه ساختومانی شاعر لای بۆدلیر که خوینهر تووشی رشانه ووه دهکات، چونکه مه رگ له سه ره ووه باله فریتی و جوانیش وه ک ئاوازیکی دهگمه ن دنیا دهته نئ!

هه لبه ته نه م نه فسوونه نه ک بازنیه له بنه مادا، به لکو بازنیه له جه وه ری ده لالاته کاندان، بازنیه له روانین و روانگه و دیده نیگای شاعیر. بۆدلیر له دیوانی «گولئ خراپه»، واته له شاعره هه ره به ناویانگ و

دهگمه نه کانی ته نه ها هه وت جارن «رۆژتیکیان و شه ویتیکیان و جارتیکیان (۱۴)» ی به کار دهیئن، بهلام بهی نه ووه سه ره تایه کی کرۆنۆلۆژی بیت و ده زووی هه کایه تیکی شاعیرمان بۆ ده ستیشان کات؛ به پیچه وانه ووه، هه ندئ جار به شتیوه یه کی نادیار و هه ندئ جاریش وه کو زه مه نیکی ئیحتیمالی به کاری دهیئن و ته عبیر له چمکیکی زه مه ن دهکات، بهلام له زه مه نی شاعیری. کاتیکی موفره ده یه ک، دیره شاعیری، وینه یه ک نامازه بۆ به رجه سته یه کی ده ره کی دهکات، واته ده ستیشانی مه رجه عیکی دیاریکراو دهکات، دهقی شاعیری تووشی خه ره ندی گه رانه ووه و کۆبیکردن دیت. چونکه ده بی شاعر له به ر سیبه ری ئیحا، به نامازه ناو له دنیا بنئ. ئیحا هیز و پیتر ده به خشیته وینه، نامازه توانستی زیندوویی ده بی.

زور جیاواز له گۆران (۱۵)، بۆدلیر ته ماشای سروشت دهکات و له گه لی ده وئ، هه لبه ته نه گه ر له لای رۆمانسییه کان، سروشت دایکیکی میه ره بان بیت و ئینسانیش وه کو توخمیکی نه م سروشته ئاره زووی نه ووه بکات بگه رپته ووه باوه شی نه م دایکه میه ره بانه و له دنیا ی جه نجال دوور که ویتته ووه، بهلام له لای سه مبولیستیکی وه کو بۆدلیر سه رتا پای هاوکیشه که سه روین ده بیت. لای گۆران سروشت نه وجیگا بیگه رد و پارا و خه یالنامیزه یه که ئینسان داوه ت دهکات و له دنیا ی جه نجال دووری ده خاته ووه، سروشت باوه شی دایکیکی میه ره بانه مرۆف راده نه نئ.

گۆران یا خۆی به سروشت به راورد دهکات وه کو له شاعیری «پایز!» یا وه سفی سروشت دهکات بۆ نمونه شاعیری «هه وری پایز»، «سه وزه گیای

(۱۴) بۆ رۆژتیکیان پروانه نه م شاعیرانه: «سزای لووت بهرز، XVI»، «شه ویتیکیان له ته نیشت... XXXII»، «شازده، CXV»، «دوعا و نزای شه پتان، CXX»، بۆ شه ویتیکیان پروانه: «بۆ نه و ژنه ی که زور دلخۆشه، V»، هه ره ها بۆ جارکیانیش پروانه: «دان پیانان، XLV»، «پشیله، LI». گولئ خراپه، بۆدلیر، وه رگیتیرانی نه ممه دی مه لا، ئاراس. هه ولیر.

(۱۵) بۆ نمونه شاعره کانی دیوانی «سروشتی جوان».

پایز»، «دیمه نیکی به هار»، یا تکا له سروشت ده کات، «ئە ی گە لاویژا!»، یا به سهرهات و حه کایه تی ئەستیره به کمان بۆ ده گێرتنه وه، له «به سهرهاتی ئەستیره به ک» هتد. وه نه به ئه م شیعرا نه دلگیر نه بن، به پێچه وانه وه رهنگبێ له هه موو شیعره کانی گۆران پوختتر و شاعیریانه تر دارپێژابن، به لام ته جاووزی ئینتیباع ناکهن. سروشت تابلۆ به کی شهنگه و ئە گه ریش نووقسانی تیدابیت، ئە وه ته نها هه ر به «به زی ئازیز (۱۶)» ئە و نووقسانییه ته واو ده بیت. رهنگبێ ئە م بۆچوونه ی که له مه ر سروشته وه لای گۆران خه ملابیت، شاعیر گه لیکه ش بگرتنه وه؛ شیعری کوردی له دوا پیناسه دا، ئینتیباعانه سه یری سروشتی کردوه. سروشت له چیا و چۆل و دارو ده وه و به فر و باران و ره شه با و سه هۆ له ندان و خه زان و وه رزه کانی دی دیمه نی سروشت ته واو ده کهن. له کۆتاییدا په یوه ندی له گه ل سروشت له یرنگای وه رز و گۆران کاریبه روو که شییبه کانی ها تۆته دی. که چی ئە م دیده نیگایه، لای رۆمانسییه کانی سه ده ی نۆزده می فه ره نسیش به ته واوی ته جاووز کراوه. به کتیک و ه کو لامارتین، له شیعری ده رباچه که به یه که مین شیعری رۆمانسی ده ژمه یردی، شاعیر باس به نه بره به کی مرۆفانه ی زۆر قووله وه، ته عبیر له پارای ئینسان به رامبه ر به قه ده ر و چاره نووس ده کات:

«ئا به مجۆره، هه میشه به ره وه که ناره نوویه کان پاپێچراوین،

به ره وه شه ویکی ئە به دی بێگه رانه وه

ئه ری قه د ده بی بتوانین له سه ر ئوقیانووسی ته مه ندا

بۆ ته نها رۆژبیکیش له نگه ر فری ده بین؟»

خۆ له لای بۆدلیریش، جارێکیان به ژێر په ره مووچیدا ئە م دیره شیعره له دایک ده بن: «شیت و شه یدای سروشته (۱۷)، به لام ئە مه گه لی به توانج و ته وسه وه باس له قرچۆکیکی ئە و سه رده مه مان بۆ ده کات، هه ر وه کو ئە وه ی

ئە م سیفه ته ه ی خه لکانی بلح بیت. چونکه بۆدلیر شاعیری شاره و سروشت بۆ ی: «په رستگایه که له کۆله گه زیندوه کانیه وه / ده نگه ده نگه تیکه ل و پیکه ل به رز ده بنه وه، / مرۆف به ته نیشت جه نگه لی ره مزدا راده بووری / به ته ماشا کردنیکی ئاشاوه ده روانی (۱۸). چونکه سروشت به بۆچوونی دی، ره مزن بۆ شتی په نهان و رازه بیکۆتاییه کانی ده روون.

بۆدلیریش باسی سروشتی کردوه، یا چاکتر وابه بلتین ئە ویش له گه ل سروشت ده ووی و ناو نیشانیکی تایبه تیشی لی ده نی، به لام به ته واوی له رچه ی رۆمانسییه کانی پیش خۆی دوور ده که ویتنه وه و ده چیته ناخی توخمه کانا، جا ئە گه ر ئە و توخمانه راسته وخۆ توخمی سروشتی بن یا به رجه سته به کی دیکه بن، یا بوونه وه رتیکه کیاندار بیت. لای بۆدلیر شتی رۆحله به ر و بی رۆح له شیعره کانی جودا ناکرتنه وه. با ئە م شیعره بخوینینه وه که ناو نیشانی «کیمیای بازار» ی بۆ هه لبژاردوه:

کیمیای بازار (۱۹)

سروشت! به کت به جۆش و خرۆش داده گیرسینی،

به کتیک دی پرسه ی خۆی تیا دا ده رزینی،

گه ر به به کت بلت: گلکۆ!

به ئە وی تر ده لت: ژیان و ده ره وشانه وه!

ئارمیتسی نه ناس به دیارمه وه به و،

هه میشه ش ده متوقینتی،

له نیتو هه موو کیمیانا سه غه مگینه کانا؛

به میدام ده چوتینی،

به هوی تۆ زبیر ده که مه ئاسن و

(۱۸) گولی خراپه، بۆدلیر، وه رگێرانی ئە حمه دی مه لا، ئاراس، هه ولیر لا ۲۲.

(۱۹) گولی خراپه، بۆدلیر، وه رگێرانی ئە حمه دی مه لا، ئاراس، هه ولیر لا ۹۳.

(۱۶) دیوانی گۆران، به رگی به که م، کۆری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۸۰، لا ۱۰.

(۱۷) گولی خراپه، بۆدلیر، وه رگێرانی ئە حمه دی مه لا، ئاراس، هه ولیر لا ۱۸۴.

بههشتیش به دۆژ؛

له ناو کفنی ههورانیشتدا

لاشه‌ی مردوویه‌کی ئازیز ده‌دۆزمه‌وه.

له که‌ناری ئاسمانیشتدا،

تابوته هه‌ره مه‌زنه‌کان دروست ده‌که‌م.

به‌لام لای شێرکۆ بێکه‌س سروشت له پێوه‌ریکی زه‌به‌لا‌حدا وینیه‌ی ده‌گیرێ، له نێوان ئاویتته‌ بوونیکی سۆفیمه‌شه‌به‌نه و حه‌په‌سانێکی رۆمانسییانه، دیده‌نیگایه‌ی مه‌لحه‌می ته‌واو روانگه‌ی شاعیر داگیر ده‌کات. ئه‌ویش به‌ به‌کارهێنانه‌ی پالئه‌وانی میلیلی که‌ زۆربه‌یان له «توحفه‌ی موزه‌فه‌رییه» باسکراون و خۆشی، واته‌ شاعیر به‌ئاسانی ده‌مامکی وان هه‌لده‌گرێت. کاتیک شیعری شێرکۆ بێکه‌س ده‌خوێنینه‌وه، به‌ئاسانی ده‌کرێ له جیاتنی لاس، فه‌ره‌اد دابنێین و له جیاتنی زینیش خه‌زال، واته‌ ئه‌م پالئه‌وانه‌ عاشقانه‌ی چاخه‌کانی ناوه‌ند، ته‌نها ته‌عبیر له‌ عیشقیکی بێ سنوور و سووتان ده‌که‌ن له‌ بواره. له‌م دیده‌نیگایه‌وه، سروشتیش وه‌کو مرۆف، وه‌کو پالئه‌وانه‌کان دینه‌ زمان و هه‌موو شتیکی زل دیاره. له‌ لایه‌کی سروشت: «ته‌ویلی شاخ لاپه‌ره‌ی به‌رینی سه‌رته (٢٠)» له‌ لایه‌کی دیش مرۆقه‌که‌ خۆی سیمایی پالئه‌وانانی حه‌کایه‌ته‌کان: «ئه‌مه‌وی بچمه‌ ناو نیگای / ئه‌و هه‌وره‌وه‌ هه‌موو رۆژی خۆی له‌ کاکۆلی و په‌رچه‌می...».

له‌ راستیدا، شێرکۆ بێکه‌س له‌ زۆریه‌ی زۆری شیعره‌کانی حه‌کایه‌تمان به‌شیعیر بۆ ده‌گیرێته‌وه. ئه‌م ته‌قلیده‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ چاخه‌کانی ناوه‌ند، چ له‌ ناو کورده‌واری چ له‌ ته‌قلیده‌کانی فه‌ره‌نسی؛ واته‌ له‌ قه‌سیده‌کانی «ژیسټ -geste-»ی فه‌ره‌نسی، که‌ له‌سه‌ر کیشی ئه‌سکه‌نده‌ری ده‌نوسران و باسیان له‌ جوامیری و شه‌ر و شو‌ر و ئازایه‌تیان ده‌کرد، دو‌اتریش توخمی مێینه‌ی تیا ده‌ئاخانیته‌ت، ئیتر باس له‌ عیشق و چیرۆکه‌ درێژه

(٢٠) برامۆک و گۆرانی به‌فر و مندالبیم.

سه‌رسوڕینه‌ره‌کانمان به‌شیعیر بۆ ده‌گیرینه‌وه. له‌ ده‌ستوره‌ کوردیه‌کانیش، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌م حیکایه‌تانه‌ له‌ دیواخانه‌کان له‌ لایه‌ن شایه‌ران و ده‌نگبێژه‌کانه‌وه‌ ده‌وتران. یه‌کی له‌ خه‌سه‌له‌ته‌کانی ئه‌م حه‌کایه‌تانه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ ده‌هۆترانه‌وه، چونکه‌ له‌ راستیدا بۆ گۆرانی ده‌نوسران. له‌وه‌ سه‌رده‌مانه‌ شیعیر بۆ گۆرانی وتن بوو و رووداوه‌کانمان به‌شیعیر ده‌هۆنییه‌وه‌ و گوێگرانیشت مێشکیان به‌و سترانه‌ زاخاوه‌دا. ئه‌و جوژه‌ شیعراوه‌ داپیره‌ی رۆمان، چونکه‌ حیکایه‌تی شیعیرین. کاتیکیش فه‌ره‌نسییه‌کان به‌و چیرۆکه‌ درێژانه‌ ده‌لێن «رۆمان» هۆی خۆی هه‌یه: چونکه‌ ئه‌و حیکایه‌ته‌ هۆنراوانه‌ی سه‌ده‌کانی ناوه‌ند به‌زمانی رۆمانی ده‌نوسران، مه‌به‌ست له‌و زمانه‌یه‌ که‌ ده‌میک نه‌بوو له‌لاتینی جودا بووبوو و هیشتاش به‌ته‌واوی نه‌بووبوو زمانی فه‌ره‌نسی.

شێرکۆ بێکه‌س شوێنیی ئه‌م ته‌قلیدانه‌ ده‌که‌ویت له‌ نووسینه‌وه‌ی چیرۆکه‌ شیعیر و رۆمانه‌ شیعیر و قه‌سیده‌ مه‌لحه‌مییه‌کانی که‌ زۆربه‌یان بنه‌ما شاقوولیان هه‌یه، به‌لێ له‌و ته‌رحه‌ سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ده‌هینێ، به‌لام هه‌نده‌ی توخمی گیرانه‌وه‌ی تیه‌ه‌لکیشی ده‌قه‌کان هه‌نده‌ توخمی شیعیری تیا نییه‌. راسته‌ ده‌کرێ ئه‌وه‌ بلێین که‌ ئه‌م شیعراوه‌ شیعری سه‌ربه‌ستن و ئیتر شیعیر به‌مجۆره‌ ده‌نوسریت، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌وردی چاو به‌شیعیره‌کانی شێرکۆ بێکه‌سدا بخشینین، ئه‌وه‌ ته‌نها هه‌ر «ته‌نویح» له‌سه‌ر کیشی دوو برگه‌یی: ٢/٤/٦/٨/١٢ (٢١). ئه‌م قه‌سیده‌نه‌ لایه‌ن زۆربه‌یان بنه‌مایه‌کی شاقوولیان هه‌یه.

به‌که‌رت کردنی چوار برگه‌یی سه‌رتاپای «برامۆک و گۆرانی... ده‌هۆنیته‌وه» له‌ کاتیکدا نه‌فه‌سی مه‌لحه‌می و هه‌لبه‌ز و دابه‌زی رووداوه‌کان، پێوسیستی به‌ تیکه‌لییه‌کی زیاتره‌ تا‌کو رۆحیکی درامی

(٢١) بروانه: شێرکۆ بێکه‌س، خاچ و مار و رۆژمێری شاعیر، ١٩٩٧، لا ٥ تا ٩،

هه‌روه‌ها لا ١٤٠.

ته‌واوی بکاته بهر. لیتره مه‌به‌ست به‌دیری کورت و درێژ نییه، به‌لکو له
جۆری برین و کهرت کردنی برگه‌کانه، بۆ نمونه:

«/ته‌ویلی شاخ/ لاپه‌ره‌ی بهر/ دینی سه‌رته/... رووم له وێیه/
ئه‌و گه‌وانه‌ی/ که بارێزه و/ رنۆ به‌فر/، تۆفی شیعر و/
کرتیوه‌ی ئه‌م/ زه‌مانه‌یان/ لی نووسیوه/، ئه‌یخویندمه‌وه/»

دوورتر

«/تۆ نانویت و/ منیش نانووم/

/من دلدارئ/ کم دوژمن دار/

/چاوی لیکنیم/

/ته‌ویلی بهر/ زم دانه‌نیم/

ئه‌م دێرانه کورت بن یا درێژ هیچ جیا‌وازییه‌کی ریتمی دروست ناکهن،
چونکه ههر هه‌موویان له‌سه‌ر ته‌نوعی چوار برگه‌یی داریژراون. لیتره
ده‌مانه‌وێ چهند سه‌رنجێک له‌مه‌ر داریشتنی شیعرى نوێ تۆمار بکه‌ین:
شیعرى نوێ به‌رامبه‌ر به‌شیعرى ستوونى، له‌ چۆنیه‌تى داریشتنی له‌سه‌ر
کاغه‌زدا نییه، واته‌ ده‌کری له‌ شیکلی په‌خشان، واته‌ هه‌موو کاغه‌زه‌که
داگیر بکات و شیعریش بیت، ئه‌مه‌ له‌ حاله‌تیکدا، ده‌کری به‌پێی
ویستیش یه‌ک له‌ دووی ئه‌و بتر شو‌ربیته‌وه و نه‌شبیته شیعر. به‌کورتی
ده‌کری په‌خشان به‌وندربیته‌وه و شیعریش له‌ شیکلی په‌خشان بنوس‌ربیته‌وه،
به‌لام له‌ داریشتنی دووه‌مدا، ئه‌وانه‌ی که جله‌وی شیعره‌که‌ی له‌ده‌ست دان:

۱- وێنه‌ی شیعرین؛

۲- په‌یوه‌ندی نیوان وێنه‌ شیعره‌کانن؛

۳- ریتم و مۆسیقای ئه‌م وێنانه‌ن؛

۴- په‌یوه‌ندی ناوه‌کیان به‌ده‌لاله‌ته‌کانه‌وه‌ گرینگه‌ نه‌ک جۆری خسته‌نه
سه‌ر کاغه‌ز. هه‌رچه‌نده، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمپرو شیعر زیاتر بۆ خویندنه‌وه تا بۆ

گۆرانی، واته‌ خسته‌نه‌سه‌ر کاغه‌زی ده‌ق ده‌کری به‌هایه‌کی ئیستانتیکی
هه‌بیت. ئه‌م «میزه‌نپاژه» واته‌ ئه‌م خسته‌نه‌سه‌ر کاغه‌زه‌ ده‌کری ببیته‌ خاوه‌ن
ده‌لاله‌تیش، واته‌ به‌تالی به‌بێده‌نگییه‌ک و اتادار ئاوس دریت. به‌لام
ئه‌مجۆره شیعره هیشتا له‌ناو ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ره‌واجی نییه، چونکه
زۆریه‌ی خوینهر به‌دوای واتادا ده‌گه‌ری نه‌ک به‌دوای ئاماژه.

ئه‌م که‌رتکردنه له‌لای شێرکۆ بیکه‌س په‌یوه‌ندی به‌ده‌لالات و ته‌کنیکی
نووسینه‌وه نییه، به‌لکو کیشیکه‌ خۆی زال ده‌کات، وه‌کو ئه‌وه‌ی تاقه‌ کیش
بیت له‌ ده‌روازه‌ی شیعرى شێرکۆ بیکه‌س جیتی بیته‌وه: «به‌م کازتوه/
خۆلا وێیه/ به‌م به‌یانیه‌ ژاکاوه/ به‌م شه‌فه‌قه‌ که‌له‌لايه/ به‌م گه‌رد و گۆلی
گومانه/ ئیدرسی بد/ لیسبی چیکات؟ کام نه‌یت/ ئه‌دوینیت و؟/
به‌ئاقاری/ چ ره‌نگیکي/ په‌ژموره‌دا/ تی ئه‌به‌ری و(۲۲)/. یا له‌ شیعرى
«تاقه‌که» ههر به‌هه‌مان کیشدا شو‌ربیته‌وه:

له‌سه‌ر شاخیک/ ئاوی دیل بوو/ رۆژ له‌ دواى رۆژ/ ئاوی گیراو/
خه‌می شینی گه‌وره‌ ئه‌بوو/ هه‌تا جارئ/ خه‌م ته‌قییه‌وه و/ ئاوی کۆیله/
ده‌رگای به‌ردی/ نی شکان و/ به‌گور هات و/ له‌و به‌رزه‌وه/ بازیکى دا و/
بوو به‌ تاقه‌که! (۲۳)/. لیتره‌ پرسیار ده‌کری: ئایا گۆران پشتی له‌ کیشی
عه‌رووز کرد له‌ پیناوی ئه‌وه‌ی ئه‌م کیشه‌ خۆمالییه‌ جیگیره‌ به‌سه‌ر
شیعریه‌تى کوردیدا بسه‌پینئ؟ یا ئه‌وه‌تا تیگه‌یشتنی شێرکۆ بیکه‌س
له‌مه‌ر شیعرى سه‌ربه‌ست و کیشدا ته‌نها له‌م چوارچێوه‌دا خۆی ئاشکرا
ده‌کات؟

که‌چی ده‌بینن کاتئ گۆران پشت له‌ عه‌رووز ده‌کات له‌ پیناوی ئه‌وه‌ی
بگه‌ریته‌وه کیشه‌ خۆمالییه‌کان(۲۴) چونکه به‌پێی بۆچوونی ئه‌و زیاتر

(۲۲) شێرکۆ بیکه‌س، ژن و باران، ۲۰۰۱، سلیمانی لا ۷۰.

(۲۳) شێرکۆ بیکه‌س، ژن و باران، ۲۰۰۱، سلیمانی لا ۱۰۶.

(۲۴) له‌ شیعرى فۆکلۆری که‌ دواتر ده‌بیته‌ مه‌رجه‌ی کیشی شیعرى نوێ کوردی،

ده‌بینن هه‌شت برگه‌یی و هه‌وت برگه‌یی و پینج برگه‌یی و شه‌ش برگه‌یی و ده‌=

له گهڵ «خه سائيسی زمانی كوردی» ده گونجین، له م بواره سیسته می كیشی دهوله مهنده چونكه تهنوبعی گهلی زباتری هیناوه ته كایه وه؛ بۆ نمونه شیعی «ئاھهنگیک له ناو ران (٢٥)» ته نوبع له سه ر چوار برگه یی، واته دیری ههشت برگه یی و دیری سیانزه برگه یی و دیری پینج برگه یی له یه ك قه سیده كو كردۆته وه. یا له سروودی «ده می راپه رین (٢٦)» ده بینین، له هه مان سرووددا یازده برگه یی و پینج برگه یی به كار هیناوه (٢٧).

كه واته ده توانین بلتین گۆران به وریاییه وه ته ماشای كیشی شیعی فولكلۆری كردوه و له سه ر ئه و ده ستووران ه شیعی نوێی دارپشتوه، به لام گۆران پشت له كیشیک ده كات و ئامیز بۆ ده ستووریک دیكه ده كاته وه. ئه مه وه كو سه ره تا و دامه زرتنه ر ده كرئ ته ماشا بكرئ، به لام ئه ی دوا ی گۆران؟ چۆن شاعیرانی دوا ی گۆران سه یری ئه م كیشه گرینگه یان كردوه؟

كیش لای رامبو، هه ر وه كو شار-یش ئامازه ی بۆ كردوه، تیکه له كیشی هه موو دیرتیک بووه به شیوه یه ك كه هه ر دیرتیک ژیا نیک

= برگه یی به رچاو ده كه ون. بۆ نمونه: ههشت برگه یی: «هێ برام سه ری من دیشن / غه م له درئ من گه له كه»، حه وت برگه یی: له ته یران وه ز ته یرۆكم / له ته یران ته یری ره شم / له باغان گوری گه شم؛ پینج برگه یی: «هه ی مه مان مه مان / ئه سمه ری مه مان / ده ست ده قه رانگن / هه ر مه گره خه ما؛ شه ش برگه یی: «مارئ با م دووره رتیه / لانکی ساوام پتیه / قه د ناگه مه جتیه»؛ ده برگه یی: «ئه ستیره ك هه رات گوتیان سیوه یله / خۆ من نه مزانی کیژۆره له یله». پروانه: چه پكئ هۆنراوه ی فولكلۆری ده شتی هه ولتیر، هیمدادی حوسین، الحوادث، به غدا، ١٩٨٦.

لا په ره كانی: ١١، ٥٧، ٥٩، ٦٩، ١١٧.

(٢٥) دیوانی گۆران، لا ٥٠-٥٢.

(٢٦) دیوانی گۆران، به رگی یه كه م، كۆری زانیاری كورد، به غدا، ١٩٨٠، لا ٤٠٣.

(٢٧) یازده برگه یی له شیعی فولكلۆری: «ئامین و ئامین وه ی ده ردم تا و تا وه / شه و له ناله ی من وه ی سیروان بئ ناوه». پروانه: هه لبژارده یه ك له شیعی فولكلۆری كوردی، فرووق حه فیدزاده، به رگی دووه م، چاپخانه ی سه ركه وتن، سلیمان، ١٩٨٣. لا ٢٢.

ته وای تیا به. هه لبه ته پش رامبو، بۆ دلیتر شیعی به بئ كیشی ته قلیدی نووسیوه، به لام مه رج نییه ئه و شیعرانه، شیعه ره چا كه كانی بۆ دلیتر بن. رامبو له شیعه ره سه ر به كیشه ته قلیدییه كانی، كیشی ئه سه كنده ری و سه رواش: (AA;BB;CC.)، هه شت برگه یی و سه روا: (AB;AB;)، هه شت برگه یی تیهه لكیش به چوار برگه یی و سه رواش: (AB;AB;)، دوو هه شت برگه یی و چوار برگه ییه ك و سه رواش: (AAB;CCB). به لام كاتیکیش دیته سه ر ئه و شیعرانه ی ئیتر كیشه ته قلیدییه كان ده خاته لا وه وه و هه ر قه سیده یه ك ساختمانیكه و بنه مای خۆی له گه ل خۆی ده هینئ. شیعر، واته ده ق به دووی بنه مای خۆیدا ده گه ریئ. كاتیکیش بمانه وی بگه رتینه وه سه ر گریمان ه كه ی خۆمان و بۆ ئه وه ی بیسه پتینه سه ر شیعه ره كانی «وه رزیک له دۆژ» و «دره وشانه وه»، ئه وه له یه كه م قه سیده ی «وه رزیک له دۆژ» كه به «جاران» ده ست پیده كات، واته به توخمیک كرو ئۆلۆژی، به م شتیه به ده ست بئ ده كات:

«(٢٨) جاران، ئه گه ر باش بیته وه یادم، ژیا نم جه زن بوو، دلان ده كرانه وه، شه رابیش خوره ی ده هات.

ئیه واره به کیان، جوانیم له سه ر ئه ژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پتی دا.

به رامبه ر به عه داله ت، خۆم پر چه ك كرد.

هه لآ تم. ئه ی جادوو كه ران، ئه ی كه ساسیی، ئه ی كینه، گه ئجینه كه میان ته سلیمی ئیه كرد!

توانیم هه موو هیوا ی ئینسانیه ت له زه ینمدا بكو ژتیمه وه. بۆ هه موو به ختیاریه كیش له پیناوی ئه وه ی بیخنكینم، چه شنی ئازه له درنده كان بازی كه رانه م دا.

(٢٨) وه رزیک له دۆژ و دره وشانه وه، ئارتور رامبو، وه رگپانی ئه حمه دی مه لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه ولیر، لا ٢٢.

به له ناوچوونیشم، بانگه‌ئیشی جه لادانم کرد، له پیناوی ئه وهی گاز له قوداغه‌ی تهنه‌نگه‌کانیان بگرم. بانگه‌ئیشی ئافاتم کرد، له پیناوی ئه وهی له گه‌ل خوتین و لمدا بخنکیم. به‌دبه‌ختیی خوداوه‌ندی من بوو. خۆم گه‌وزانده ناو قوروج‌لپا، خۆم له‌بهر بای تاواندا هیشک کرده‌وه. ده‌میکیش یاری شیتانهم کرد.

به‌هاریش قورترین پییکه‌نینی گه‌لخویانه‌ی بۆ هیتانم.

به‌لام، دره‌نگ، له‌سه‌ر دوا هه‌ناسه‌ دۆزیمیانوه! بیرم له‌وه کرده‌وه که کلیلێ ئاهه‌نگه‌ کۆنه‌که‌م بدۆزمه‌وه، به‌لکو شه‌بیه‌م بکرتنه‌وه.

ئهم کلیلێ به‌زه‌بیه. - ئهم سروشه‌ ئه‌وه ده‌سه‌لمینێ که خه‌ونم ده‌بینی!

«تۆ، ههر به‌که‌متیار ده‌مینیتنه‌وه، هتد...» شه‌یتان (٢٩) هاوار ده‌کات که به‌خشخاشی گه‌لێ میهره‌بان تاجینه‌ی بۆ کردم. «مه‌رگ ده‌سگیر که تا ئاره‌زووت تیدا هه‌یه، به‌هه‌موو هیتزی خۆبوستنت، به‌هه‌موو گوناوه گه‌وره‌کانت.»

ئای که زۆرم تووش بوو: - به‌لام، شه‌یتانی ئازیز، لیت ده‌پارپیمه‌وه. بیلبیله‌کانت که‌می هیتور که‌ره‌وه! له‌ چاره‌روانی هه‌ندی ترسنۆکی دواکه‌وتوو، ئیتوه له‌ نووسه‌ردا، هه‌زتان له‌ ونبوونی توانای وه‌سف و ری پیشان دانه، ئهم چهند لاپه‌ره‌ قیژلیهاتوه له‌ ده‌فته‌ری منی له‌عنه‌ت لی‌کراو لێ ده‌که‌مه‌وه.

رامبو‌به‌ وه‌سفیکێ ئاسایی ده‌ست به‌م شیعره‌ ده‌کات: «جاران، ئه‌گه‌ر باش بیته‌وه یادم، ژیانم جه‌ژن بوو، دلان ده‌کرانه‌وه، شه‌رابیش خوره‌ی ده‌هات.» پاشان هه‌ر دوا به‌دوای ئهم دیره، دیره شیعریکی دی، دیسانه‌وه به‌ئامرازیک ده‌ست پێ ده‌کات که ئامازه‌ بۆ چمکیکی کرۆنۆلۆژی ده‌کات ئه‌ویش «ئیبواره‌یه‌کیان» ه، به‌لام سه‌رسورینه‌ترین دیری به‌دوا دیت و

(٢٩) شه‌یتان مه‌به‌ست قیژلیته، به‌لام ئهم خوتنده‌وه هه‌یج زیاده‌که‌ ناخاته سه‌ر شیعره‌که.

سه‌رتاپای مه‌نتیقه‌که‌ی ده‌شپوتنی: «ئیبواره‌یه‌کیان، جوانیم له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پیتی دا.» لیره‌ نه‌ک ته‌نها رامبو‌به‌ له‌ سیاقی وه‌سفیکێ رووت و گیترا نه‌وه ئاراسته‌ی شیعره‌که به‌لایه‌کی دیکه‌ وه‌رده‌چرخینێ، به‌لکو به‌ته‌واویش دووفاقه‌یی بۆ دلیر که له‌مه‌ر جوانیه‌وه هه‌یبوو، تیکده‌شکینێ. جوانیی ئه‌و ته‌لیسمه‌ غه‌یبیه‌ نییه‌ که شاعیر به‌رامبه‌ری بیته‌ کړنۆش بردن، به‌لکو جوانیی وه‌کو نا-ماده‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی خۆی داده‌نیت و هه‌ست ده‌کات، که تاله‌.» سه‌ره‌ئنجامی ئهم سه‌رنجدان و تاقیکردنه‌وه‌یه چییه؟ ئه‌ویش «خۆ پر چه‌ک کردنه به‌رامبه‌ر به‌ عه‌دالته‌.» ده‌بێ چ په‌یوه‌ندییه‌کی رووکه‌ش له‌ نیوان ئهم سێ توخمه‌دا هه‌بیت؟

١- «جاران، ئه‌گه‌ر باش بیته‌وه یادم، ژیانم جه‌ژن بوو، دلان ده‌کرانه‌وه، شه‌رابیش خوره‌ی ده‌هات.»

٢- «ئیبواره‌یه‌کیان، جوانیم له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پیتی دا.»

٣- «به‌رامبه‌ر به‌ عه‌دالته‌ خۆم پر چه‌ک کرد.»

ده‌توانین یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک گشت ئه‌و توخمه‌نه‌ی که ئهم شیعره‌ پێک ده‌هین کۆ بکه‌ینه‌وه و له‌ گشت ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ بگه‌رین که ئیمکانه‌ له‌ نیوان دروست بن. رامبو‌هه‌ر وه‌کو رینی شار ده‌لێ: «له‌ ناواخنی هه‌ر شیعریکی رامبو‌دا، هه‌ر بره‌گه‌به‌کدا، هه‌ر دیریکدا، هه‌ر رسته‌به‌کدا ژیانیکێ شیعریی سه‌ره‌خۆ هه‌یه. (٣٠)» ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه نییه‌ که دیره شیعره‌کان، یا بره‌گه‌کان، یا وشه‌کان، له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌تر کۆکراونه‌ته‌وه و ده‌بێ به‌زۆر پێکه‌وه‌ گرتیان بده‌ین بۆ ئه‌وه‌ی واتا و مه‌به‌ست بدۆزینه‌وه! به‌لکو په‌یوه‌ندییه‌کان ئاسان و ئاسایی نین، چونکه‌ په‌یوه‌ندیی شیعریی.

(٣٠) وه‌رزیک له‌ دۆژ و دره‌وشانه‌وه، ئارتور رامبو‌، وه‌رگیترا نی ئه‌حمه‌دی مه‌لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه‌ولیر، لا ٢١.

ئەگەر ئەم پەيوەندىيان لە ئاستى يەكەم دروست بوونايە، ئەو ھەر بەچاوخشاندىكى سەرتاپاي دەلالەتەكان يەكئالا دەبوونەو و مەسەلەكە دەپرايەو!

ھەلبەت ئەمە سەبارەت بەو شىعرانەى كە كىش و سەروايان نىيە، بەلام ئەگەر بىت و كورتىن شىعرى رامبۆش وەرگىن، ھەر ھەمان دىدەنىگا و بۆچوون دەبينىن، چونكە شىعر نەپتووستى بەكىشە، مەبەست لە كىشى تەقلیدیيە، نە پتووستىشى بەسەروايە، مەبەست لە سەروا تەقلیدیيەكانە؛ ھەر ھەمان گىرنگى شىعرىش نە بەو ھەيە كورت بىت، نە بەو ھەشە درىژ بىت. تەمەنى شىعرىك وەك تەمەنى رەحەتبوونە، ھەيە درىژخايەنە و ھەشە وەك برووسكەيەك كورتخايەنە؛ بەلام شىعر پتووستى بە بنەمايە!

دەبينىن لە شىعرى «برىتى» دەلى:

برىتى (۳۱)

ئەگەر ئارەزووم ھەبى،
ئەو ھى بەرد و خۆلە.
فراوین بە ھەوا دەكەم و
بە گاشە بەرد و خەلووز و ئاسن.

برىسيە تىيەكانم، بخولیتەو. بلەو ەرن برسيە تىيەكانم،
لەناو كىلگەى دەنگ.
ژھەرى دلخۆشى
لاولا و ھەلمژن.

(۳۱) وەرژىك لە دۆژ و درەوشانەو، ئارتور رامبۆ، وەرگىرانی ئەحمەدى مەلا،
۲۰۰۱، ئاراس، ھەولیر، لا ۴۲-۴۳.

چەوى ھوردوخاش بوو بخۆن.

كۆنە بەردى كلتساكان؛

زىخى كۆنە لەھى،

كولتەرى فرىدراوى شىوہ بۆرەكان.

گورگ لەژىر گەلاكان دەيلووران

پەرى جوانى ھىلنج دەدا

ھى ئەو مرىشكانەى كە خواردبووى:

چەشنى ئەو من دەسووتىم.

خاس و مېوہ

تەنھا چاوەروانى رننەوہن؛

بەلام جالجالۆكەى چەپەر

تەنھا وەنەوشە دەخوات.

گەر بخەوم! گەر بکولتیم

لەسەر قورىانگەى سلیمان.

ئاوى كولاویش بەسەر ژەنگدا چۆرەى دى،

دەرژىتە ناو سىدرۆنەوہ.

بنەماى شىعر لای رامبۆ گەلى ئالۆزە، ئەو ھى رەنگە لەم بوارەدا بوتريت،
بەھىچ شىوہيەك نەكەوتۆتە ژىر مەنتىقىكى سەردىيەوہ، بەلكو گەلى لە
نەۆمەكانى خوارەو ھى مەنتىقى سادە ئىش دەكات و خۆى رىكەدەخات.
كاتىكىش بىھوى ئامازەبەك بۆ منالىي خۆى بكات، يا بىرەوہر بىەك تبايا
دەبووژىتەوہ، ئەو ھى مومكىن نىيە بەشىوہى گىرآنەوہ بۆمانى بھۆنیتەوہ،
بەلكو شىعر لای ئەو ھى خاوەن مەنتىقى تايبەتى خۆيەتى: «ئای بۆژبانى

منالیم! شارپیهک بوو بۆ هه‌موو وه‌رزى، به‌ده‌ر له‌ توانا، ده‌ست ته‌نگتر، له‌ چاترین ده‌رۆزه‌که‌رى پشت له‌ دنيا كرده‌و، شانازى كه‌ر به‌وه‌ى كه‌ بى‌ نىشتمان و بى‌ هاوړى، چ‌ گه‌وجیبه‌ك بوو (٣٢).

ئه‌گه‌ر به‌شپوه‌به‌كه‌ى كورت بنه‌ماى ئه‌م پارچه‌ شيعره‌ شپته‌ل‌ كه‌ين، ئه‌وه‌ ده‌بينين كه‌ جو‌ره‌ نوستالژييه‌ك كه‌ به‌ «ئاي» ده‌ستى پى‌ ده‌كات، بخویندريته‌وه، له‌ هه‌مان كاتيشدا له‌ كو‌تايى په‌ره‌گرافه‌كه‌ ده‌بينين ده‌لئ: «چ‌ گه‌وجیبه‌ك بوو». ده‌بينين چ‌ه‌ند فيكه‌رى دژ له‌ رووكه‌شدا كو‌ ده‌كات‌ه‌وه: ١- «ئاي بۆ ژيانى منالیم!» هه‌نين و نوستالژى.

٢- «شارپیه‌ك بوو بۆ هه‌موو وه‌رزى»: ئاره‌زوو و ئىشتيها بۆ ژيان.

٣- «ده‌ست ته‌نگتر، له‌ چاترین ده‌رۆزه‌که‌رى پشت له‌ دنيا كرده‌و» = فيكه‌رى زوهد و ته‌رك‌كردنى دنيا.

٤- «شانازي‌كه‌ر به‌وه‌ى كه‌ بى‌ نىشتيمان و بى‌ هاوړى» = ته‌واو‌كردنى فيكه‌رى پيشوو.

٥- «چ‌ گه‌وجیبه‌ك بوو» = به‌چاويكى ديكه‌وه‌ روانينه‌ ئه‌و به‌شه‌ى ژيان.

يا له‌ شيعرى «خوينى پيس» دا، هه‌كايه‌تى په‌چه‌له‌كى خويمان بۆ ده‌گيپريته‌وه، به‌لام به‌زمانىكى شيعرى پرووت:

«من له‌ باوباپيره‌ گۆلواك‌مه‌وه‌ چاوى شينباوى سپيم بۆ ماوه‌ته‌وه، ميشكيكى ته‌نگ و چه‌واشه‌ له‌ زۆرانبا‌زى. جلويه‌رگيشم وه‌ك هى وان به‌ريه‌ريه‌. به‌لام ئه‌من، قژم چه‌ور ناكه‌م.

گۆلواكان داماله‌رى پيستی ئاژه‌ل، سوتينه‌رى گيا هه‌ره‌ به‌ده‌كانى زه‌مانى خويمان.

له‌وانه‌وه‌: بتپه‌رستى و خو‌شه‌ويستى گوناهم بۆ ماوه‌ته‌وه‌؛ - ئاي! بۆ

هه‌موو گونا‌هه‌كان، توپه‌يى و كه‌شخه‌يى ليدان، - شتيكى مه‌زنه‌ كه‌شخه‌يى؛ - به‌تايبه‌ت درۆ و ته‌وه‌زلى (٣٣).

ده‌كرى به‌هه‌مان ميتۆد، وینه‌ شيعرىبه‌كان، يا «فيكه‌ره‌ شيعرىبه‌كان» به‌كه‌ له‌ دواى ئه‌وى ديكه‌ ريز بكه‌ين و بزائين چۆن و به‌چ شپوه‌به‌كه‌ له‌ په‌يوه‌ندى دان. له‌ برگه‌ى يه‌كه‌مدا رامبو باسى سولاله‌ى خويمان بۆ ده‌كات و له‌ هه‌مان كاتيشدا خو‌ى له‌ باوباپيران جودا ده‌كات‌ه‌وه. له‌ نيو گالته‌جا‌رى و زمانىكى شيلگيرانه‌ شيعر لاي رامبو له‌دايك ده‌بيت. ئه‌م شپوه‌يه، ئه‌م شپوازه‌ بيگومان په‌يوه‌ندى به‌ جيهانينى شاعيره‌وه هه‌يه.

ئيمه‌ بروامان وايه‌ كه‌ كيشه‌ى جيهانينىبه‌كه‌ كاربه‌گرى خو‌ى به‌سه‌ر بنه‌ماى شيعره‌وه جى ده‌هتلى. به‌واتايه‌كى ديكه‌، په‌يوه‌نديه‌كى هاوته‌ريب له‌ نيوان ديدنه‌نگاي شاعير و ئه‌و بنه‌ماى كه‌ شيعرى پى‌ دروست ده‌كات، هه‌يه. ئه‌م په‌يوه‌نديه‌ش له‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز و كشان و راكشانه، هه‌ندى جار، زه‌برى فيكربى هه‌نده‌ زال، ناتوانى خو‌ى ئازاد بكات و شيعر له‌ پيناوى شيعر بنوسى، به‌لكو شيعر له‌ پيناوى خواسته‌يه‌كى ده‌ره‌كى يا ناوه‌كى ده‌نوسى. به‌بۆچونى ئيمه‌ ئه‌م هه‌لبه‌ز و دابه‌زينه، په‌يوه‌ندى به‌ ته‌مه‌ن و ته‌جره‌به‌ى شاعيره‌وه نيبه‌، هه‌ندى جار وا تى ده‌گه‌ين تا شاعير بچپته‌ ته‌مه‌نه‌وه، هه‌نده‌ شيعر لاي قوول و خاوه‌ن فره‌ دوورى و خاوه‌ن كو‌ - خویندنه‌وه ده‌بى، به‌لام نمونه‌گه‌ليكى زۆرمان له‌به‌رده‌مه، بۆ ئه‌وه‌ ره‌تى ئه‌م ئه‌نجه‌ته‌ باوه‌ى پى‌ بده‌ينه‌وه.

(٣٣) وه‌رزىك له‌ دۆژ و دره‌وشانه‌وه، ئارتور رامبو، وه‌رگيپرانى ئه‌حمده‌ى مه‌لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه‌ولير، لا ٢٣.

(٣٢) وه‌رزىك له‌ دۆژ و دره‌وشانه‌وه، ئارتور رامبو، وه‌رگيپرانى ئه‌حمده‌ى مه‌لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه‌ولير، لا ٤٦.

سه‌ره‌نهامی گشتی

ئه‌وه‌ی له‌م لێكۆڵینه‌وه‌ كورته‌ خرایه‌ روو سه‌باره‌ت به‌پیشكه‌شكردنی میتۆدێكی ئه‌ده‌بیه‌ و شیعریش ماده‌كه‌یه‌تی. ده‌كری و ه‌كو تاكێكرده‌وه‌یه‌كی ره‌خنه‌سازی له‌مه‌ر شیعره‌وه‌ حسێبی بۆ بكری. ئه‌و نمونانه‌ی كه‌ لێره‌ ته‌رح كران، مه‌رح نییه‌ مۆته‌كامیل بن، به‌لام ئه‌و نامراز و كه‌ره‌سانه‌ی كه‌ ئێمه‌ خستمانه‌ به‌رده‌م خۆینه‌ر و توێژه‌ره‌وان، ده‌كری له‌ بواری دیکه‌، واته‌ سه‌باره‌ت به‌ ده‌قی شیعی دیکه‌ ته‌تبیق بكریت.

هه‌میشه‌ ره‌خنه‌گران به‌دوای پێوه‌ریكدا وێڵن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌قی شیعی له‌ ده‌قی ناشیعی جیا كه‌نه‌وه‌، له‌ گشت ئه‌و مه‌سافانه‌ بكۆڵنه‌وه‌ كه‌ دوو ده‌ق له‌یه‌ك جودا ده‌كاته‌وه‌. ئه‌گه‌ر زمانی شیعی له‌ جه‌مسه‌ریكدا بێت، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بێ له‌ جه‌مسه‌ره‌كه‌ی دیکه‌ زمانی په‌خشمان هه‌بێت.

له‌ هه‌ردوو حاله‌ تدا ده‌ق به‌بێ بنه‌ما ئیش ناكات، نه‌ك ته‌نھا ده‌بێ زمانی شیعی زمانێكی جیاواز بێت و له‌ ناواخی زمانی گشتیه‌وه‌ هه‌له‌هێنجرئ، به‌لكو ده‌بێ بنه‌مای ده‌قی شیعی له‌ بنه‌مای ده‌قیته‌ی په‌خشانی جیاواز بێت. هه‌لبه‌ته‌ كاتێك «زمانێكی شیعی» خۆی ته‌سلیمی بنه‌مایه‌كی شاقوولتی ده‌كات زیاتر به‌ره‌و گێڕانه‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ و له‌ هه‌موو حاله‌ تیکیشدا زمانی گێڕانه‌وه‌ به‌سه‌ریا زال ده‌بێت و نووقسانی له‌ هه‌یه‌كه‌لی روو ده‌دات.

كه‌واته‌ ئێمه‌ ده‌قی شیعی له‌ نێوان بنه‌مایه‌كی بازنه‌یی ده‌بینن. یا بنه‌مای بازنه‌یی ته‌نھا بنه‌مایه‌ كه‌ باوه‌ش بۆ شیعیته‌ی پته‌و ده‌كاته‌وه‌. كاتێ كه‌ وێنه‌ی شیعی به‌بچووكترین توخم وه‌رده‌گرن، ده‌بێ تێبینی په‌یوه‌ندییه‌كانی نێوان ئه‌و وێنانه‌ بکه‌ین. هه‌روه‌ها سه‌ره‌تای هه‌موو ده‌قیك په‌یوه‌ندییه‌كی تایه‌ت دابه‌ له‌گه‌ڵ كۆتایی هه‌مان ده‌ق.

ده‌شكرا زیاتر له‌سه‌ر ده‌نگ و ریتم و توخمی بچووكتر له‌ وێنه‌ بکه‌ینه

ماده‌ی ئه‌م لێكۆڵینه‌وه‌یه‌، بێگومان ئه‌م لێكۆڵینه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌کرد. له‌ كۆتاییدا، ئه‌لشیمی شیعی هه‌میشه‌ پرسیارمان له‌لا دروست ده‌كات و هه‌میشه‌ چێژ و مه‌عریفه‌مان له‌مه‌ر ده‌قی شیعی له‌ گۆران دان، بۆیه‌ هه‌یج به‌ره‌مه‌یكی ره‌خنه‌یی خاوه‌ن دوا وه‌لام نییه‌، به‌لام خاوه‌ن پرسیاوی تایه‌تی خۆیه‌تی.

پېرېنت

85	نوشتانه‌وه
91	بو خانمېك
97	پشيله
102	كيمياى نازار
108	جاران، نه‌گهر باش بيته‌وه يادم
111	برسيټى
115	سهره‌نجاى گشتى

5	پيشه‌كى
8	۱- گرېمان و ئيشكاليهت
9	۲- وه‌سفر كرنى ماده‌ى ليكولېنه‌وه
11	به‌شى يه‌كهم
11	بنه‌ماى بازنه‌يى و بنه‌ماى شاقوولى
11	چهند سهرنجېك له باره‌ى ئافراندن و لاسايى كرنه‌وه
15	۱- پنتى بالا
17	۲- نموننه‌يه‌كى سوربالي له ده‌ورى هه‌مان پنتدا ؟
18	۳- شيعر و كۆمه‌لگا
19	۴- ديارده نوټيه‌كان
20	۵- په‌خشانه شيعر زاراوه‌يه‌كى دووفاقيه
23	۶- خه‌بالكردن و وټنه‌ى شيعرى و گرفته‌كانى جيهانبينى
35	۷- خوتندنه‌وه‌يه‌كى دېكه
49	۸- زمان له‌ناو زماندا
57	به‌شى دووهم
57	شيعر واتايه؛ به‌لام چ واتايه‌ك ؟
60	۱- باشه جياوازيى ماناي چييه ؟
69	۲- ئيرۆس داىكى شيعره
73	به‌شى سټيهم
73	شيعر له دوا پيتاسه ته‌نھا هه‌ر بنه‌مايه
73	۱- رټيازي ئيشكردن يا ميتۆدى ليكولېنه‌وه
75	۲- شيكرنه‌وه‌ى دهق
75	شه‌هيد
79	بو جوانى سهره‌رې
82	مقه‌ست

